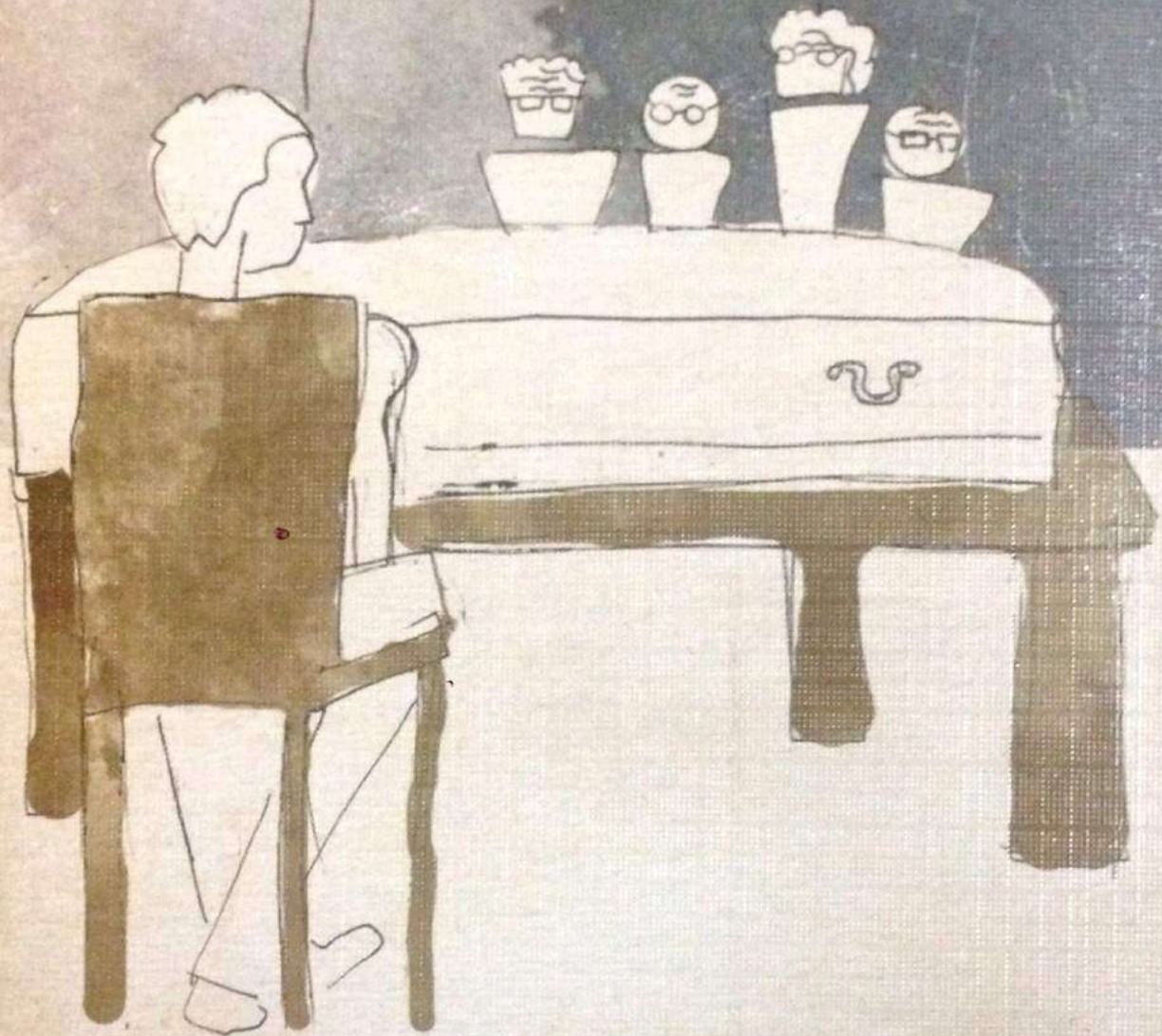

بیگانه

تہ لبیر کامو

inclined to think that they were greeting me, after their fashion, but it had a queer effect, seeing
all those old fellows grouped round the keeper, solemnly eying me and dandling their heads from
side to side. For a moment I was in judgment on me
a few minutes later one of them bowed and I couldn't
see her face because of a little choking sob
I had a feeling she would never stop. The others didn't seem to notice. They sat in silence,
humped in their chairs, staring at the coffin or at their walking sticks or any object just in front of
them, and never took their eyes off it. And still the woman sobbed. I was rather surprised, as I didn't
know who she was. I wanted her to stop crying, but dared not speak to her. After a while the keeper
went toward her and whispered in her ear; but she couldn't catch, and went on sobbing as steadily as before.

د. موحسین تہ حمہد عومہر

لہ فرانسیسیہ وہ کردوویہ بہ کوردی

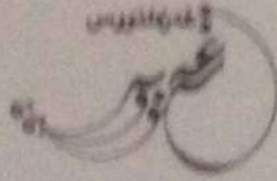

بیگانه

ئه لییر کامو

د. موحسین ئه حمده عومه

له فرانسیه وه کردوویه به کوردی

له زنجیره بلاوگراوه‌کانی
ناوه‌ندی هه‌ژە ئێنۆوس - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه
زنجیره‌ی کتێب ٤٣

بیگانه

بێمان

ئه‌لیێر کامو

د. موحسین شه‌حمهد عومەر
له فرانسیه‌وه کردوویه به کوردی

- به‌رگه‌: شالار جه‌بییه
- رێنۆس: شه‌که‌ر جه‌سه‌ن
- چاپ: دووهم - ٢٠١٤
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- نرخ: ٤٠٠٠ هه‌زار دینار
- بلاوکار: ناوه‌ندی هه‌ژە ئێنۆوس - بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سه‌پاردنی ١٧٦٧ ی سالی ٢٠١٤ ی پین دراوه.

سه‌رچاوه‌ی ئهم وه‌رگێرانه

Albert CAMUS. L'étranger. Ed. Gallimard. Paris. 1942

(Traduction avec laide de CNL)

بیگانه

ئەلبێر کامو

د. موحسین ئەحمەد عومەر

له فراڤسییه وه کردووێه به کوردی

پیشہ کی

ژان پؤل سارتر

پۆمانی "بیگانہ" ی ئەلبیتر کامو تازە بۆلۆ بیۆو، ناویانگیکی نۆدی
پیدا کردبوو. ئەوسا دووبارەمان دەکردووە و دەمانگوت لەوەتە
"ئاگریست" لە 1940/6/22 ئیمزا کراوە، باشتەین کتیبە بۆلۆ
بوویتیوە. لە ناو بەرھەمھێنانی ئەدەبی ئەو سەردەمە، ئەم پۆمانە
بۆ خۆی بیگانەیک بوو. لەودیوی هیڵەو بۆمان ھاتبوو، لەویەری
دەریا، لەم بەھارە ژاگاوە بیگەرموگورییە¹ ئێرە باسی خۆی بۆ
دەکردین، ئەمەش نەک وەک جوانییەکی دەگمەن و نامۆ، بەڵکو
وەک ھۆگرییەک و ناسینیکی ماندووی ئەوانە ی زۆر شادییان
بینیوو.

ئەم پۆمانە خۆی بەو خەریک ناکا لەم سەردەمی جەنگە بە
دەستەکانی خۆی پژی می کۆن لەگۆر بنی یان پق و کینەمان
بەرزیکاتەو، بەلام لەگەڵ خۆیندەو، ئەو مان بە بیردییتەو کە
جاران کاری ئەدەبی ھەبوو وەک خۆی نرخیکی گەورە ھەبوو
بەلام هیچ شتیکی نەسەلماندوو.

بەلام بە پىچەوانەى ئەمەو، پۇمانەكە ھىشتا پىر لە تەمومرە:
 چۆن لەم كەسايەتییە بگەين، كە بۆ پۆژى دواى مردنى دايكى:
 دەچىتە مەلەوانى، پەيوەندىيەكى جەستەيى دادەمەزىتتى و دەچى
 لە بەرانبەر فىلمىكى كۆمىدى پىدەكەنى، دواتر دەچى عەرەبىك
 دەكوژى "بە ھۆى كاريگەرى خۆر" و بۆ پۆژى لە داردانىشى بە
 دلنایىيەو دەلى: بەختەوەر بوو و ئىستاش بەختەوەرە و ھىواى
 ئەو ش دەخوازى ئەوانەى دىن بۆ سەيرکردنى لە داردانى، گەلىك
 زۆر بن و بە "ھاوار و پەوكىنەو پىشوازی لىكەن." "ھەندىك
 بلىن: "ئەم گىلە، كورپكى ھەژارە." "ھەندىكى دىكە باشتر، وىپراى
 پوانىنىكى قوولتر، بلىن "ئەمە بىگوناھە" ئايە پىويست بەو ناكە
 لەم بىگوناھىيە بگەين؟

بەپىز ئەلبىر كامو، لە كىتەبى "ئەفسانەى سىزىف" كە چەند
 مانگىك دواتر بۆ بوو، شىكردنەوہەكى دروستى لەبارەى
 كارەكانى پىشكەش كردووين: پالەوانەكەى نە باشە نە
 شەپانگىزە، نە ئەخلاقىيە نە نائەخلاقى، ئەم جۆرە پوانىن و
 وەسفانە لەگەل ئەم كەسايەتییە ناگونجىن، دەبى لە جۆرىكى ترى
 بىنىن و پوانىنى زۆر تايبەتى بۆى بچىن، كە نووسەر بە بىھوودە
 "پوچى- ئەبسىرد Absurde- ناوى دىنى بەلام ئەم وشەيە
 لە پوانگەى ئەلبىر كامو دوو ماناى زۆر جىاواز دەگەيەنى:
 بىھوودە Absurde لە يەك كاتدا ئەو حالەتەيە، كە تىيدايىن
 (واقىع) ئەو ھۆشيارىيە پوونەشە، كە ئەو كەسە لەسەر ئەو

حالته (واقیع) هه یه تی.ئو که سه بیهوودهیه، که له
 بیهوودهیهکی سه رهکی یان بنچینهیی بی هیچ لاوازییهک ئو
 نهجامانه، به دهست دهیئتی، که خویان دهسه پیئن. (...)
 بیهووده، پووچی، چیه وهک حالت و وهک هه لکه وتی یه که م؟ چ
 نییه جگه له په یوه ندیی مرؤف به جیهانه وه هه لکه وتی یه که مینی
 بیهوودهیی پیش هه موو شتییک وهک جیا بوونه وه دهرده که وئ:
 جیا بوونه وه له نیوان هیوا و ئاواتی مرؤف بۆ یه کیتی و دوالیزی
 ماندوو که ری ئه قل و سروشت، له نیوان هه ولی مرؤ بۆ نه مری و
 تاییه تمه ندیی "پایان یان به کوتاهاتنی" بوونی، له نیوان "
 نیگه رانی" که جه وهه ری ئو که سه یه و خودپهرستی بۆ
 هه وله کانی خوی.مه رگ، پلورالیزی ئه سته می هه قیقه ته کان و
 بوونه کان، ته مومژی واقیع، پیکه وت، ئه مانه پیکهاته وه کانی
 بیهووده یین. له راستیدا ئه مانه بابته (thèmes) ی زۆر نوئ
 نین و به پیز کاموش ئه وها باسیان ناکا. ئه مانه له سه دهی
 هه فده وه باسیان کراوه، له لایه ن جوړیک له ئه قل و شک و کورت
 و سه ر به پامان و بیرکردنه وهی فرانسسیانه: وهک هه لکه وتیکی
 هاوبه ش بۆ په شبینی کلاسیکی سوودی هه بووه. ئه وه نییه بلیز
 پاسکال باسی ئه وه دهکا و دهلی: به دبهرستی سروشتی مه رگی
 لاوازی ژیا نمانه، که بکوژه، ئه وه نده پر له کویره وه رییه، که هیچ
 شتییک ناتوانی ئارامیمان پیبیه خشی ئه و کاته ی که له نزیکه وه
 بیرى لیده که یه وه. "ئه ی ئه مه ش شوینی پاسکال له ناو ئه قل

پیشان نادا؟ ئایه ئەمەش لەو پرستەییە بەرپۆز کامو نزیك نییە و ئەو ناسەلمییتنیکە "جیهان نە (بە تەواوی) ئەقلانییە و نە تا ئەو ئاستەش نائەقلانییە". ئایه ئەمەش ئەوەمان بۆ پیشان نادا کە "نەریت" و "سەرگەرمی و خۆخافلانن" ئەم حالت و ھەلکەوتانە: "نەبوون، ویلیی مەرۆ لە جیهان، ناشایستەگی، بیھیزی و بیتوانایی، بەتالی"، لە مەرۆ دەشارنەو. (....)

مەرۆفی بیھوودە فرۆی دراوێتە ناو ئەم جیهانە، ئەو راپەرپوو و نابەرپرسە، ئەم مەرۆفە هیچی نییە بەلگەی بۆ بەیئیتەو و پرونی بکاتەو. ئەو "گوناهە". گوناه وەک ئەو حالتە سەرەتاییە نووسەر سۆمەرست مۆم باسی دەکا، کە کەشیش دەگاتە کلێسا، باسی چاکە و خراپە، پرۆپێدراو و پرۆپینەدراو پۆ خەلکە دەکا. بۆ پالەوانی ئەم پۆمانە "ھەموو شتیەک پرۆپێدراو"، ئەو بیگوناهە وەک میر میشکینی پالەوانی پۆمانی "گیلە"ی دیستۆیۆفسکی کە ھەردەم لە ناو "ئێستایەکی ئەبەدی پر لە زەردەخەنە و بیباکی جیاجیادا دەژی". بیگوناهێک بە ھەموو مانای وشە، "گیلێک" ئەگەر حەز بکەن.

لێرەو ئێمە بە جوانی لە ناویشانی پۆمانەکی کامو دەگەین. کامو ئەو بیگانەییە کە دەیهوێ وینە بکیشی، یەکی لەو بیگوناهە تۆقینەرانیە، کە دەبیته ھۆی سکاندال لە کۆمەلگایەکی کە بەپێی رێساکانی ئەو رەفتار ناکا. ئەو لە ناو بیگانەکاندا دەژی، بەلام ئەو خۆشی لە پوانگەیی ئەوانەو بیگانەییە. ھەر

له بهر ئه مه شه هه ندی كه س خو شیان ده وئ، وهك كچه دۆسته كه ی ماری. ماری براده رایه تی ئه وی پێخۆشه، چونكه پێی وایه كه سیکی سهیره، خه لکی تریش رقیان لیی ده بیته وه، وهك ئه وانه ی دین بۆ سه یرکردنی له داردانی، ههست دهكا له ناکاو رپوکی نه به ره و ئه و دئ. بۆ ئیمهش به هه مان شیوه، له گه ل کردنه وه ی کتیبه كه، هیشتا له گه ل ههست و عاتیفه ی بیهووده "پوچی" رانهاتووین، بیهووده به دوا ی ئه وه دا ده گه پێین به پێی نه ریت و تیگه یشتنه کانی خو مان بریاری له سه ر بدهین، بۆ ئیمهش ئه و كه سه بیگانه یه.

بیگانه کتیبیک نییه شیکردنه وه و پوونکردنه وه بی. مرۆقی "بیهووده" شیکردنه وه ی ناوی. ئه و زیاتر وه سف دهكا، هه روا کتیبیکیش نییه شتیک سه لمینئ. به رپز کامو ته نیا پێشنیاز دهكا و خو ی نیگه ران ناكا شتیک پوون بکاته وه، كه به پێی پره نسپی گشتی پوون نا کریتته وه.^۲

په راویز

۱- سارتر مه به ستی ژیا نی سه رده می جهنگی دو وه می جیهانییه له پاريس.

۲- بۆ ئه م چاپه پێدا چوونه وه یه کی گشتی کراوه و جاریکی تر به فرانسیه یه که ی به راورد کراوه ته وه.

سه رچاوه ی ئه م پێشه کییه

- Jean Paul SARTRE. Situation 1, essai critiques,

Gallimard. 1943 .

بهشی یه کهم

ئىمىرۇ دايىم مرد. نازانم، رەنگە دوينى مردبىت.
تەلەگرامىڭم لە خانەى بەسالاچووانەو پىگەيشت: "دايك
مرد، ناشتن بەيانى، رىزى زورمان." ئەمە ھىچ شتىك
ناگەيەنى، لەوانەيە دوينى مردبىت.

خانەى بەسالاچووان لە مارىنگويە، ھەشتا كىلومەتر لە
شارى جەزائىرەو دوورە، سەعات دوو ئوتتۇبوس دەگرم
و پاش نيوەرۇ دەگەمە جى. بەم چەشنە، دەتوانم شەو
بىدار بم و سبەى ئىوارە بگەرئىمەو. داواى دوو رۇژ
مۆلەتم لە بەرئىو بەرى كارەكەم كرد، بىگومان ناتوانى بۇ
مەبەستىكى لەم جۆرە رەتى بكاتەو. بەلام وا پىنەدەچو
دلخوش بىت. سەرەرپاى ئەمەش پىم وت: "خەتاي منى تىدا
نىيە." ھىچ وەلامى نەدامەو. ئەو كاتە بىرم كردهو
نەدەبووايە ئەمەى پىبلىم. بەگشتى، نەدەبووايە داواى
لىبورتن بگەم. دەبووايە ئەو سەرەخۇشىم لىبكات. بەلام
بىگومان، دوو سبەى، كە بە جلوبەرگى تازىەو دەمبىنى،

سەرەخۆشیم لیدەكات، بەلام ئیستا، ھەروەكو ئەو ھەوایە
دایکم نەمردی. پاش ناشتن، بە پێچەوانەو، دەبیته شتیکی
لەبیرکراو و ھەموو شتیکی سیمایەکی زیاتر رەسمی
و ھەردەگری.

سەعات دوو سواری ئۆتۆبوس بووم. ھەواکە ی زۆر
گەرم بوو. لە خواردنگە، لە لای سیلیست، ھەروەكو جارێ
نام خوارد. دیار بوو ھەموویان بۆم پەریشان بوون و
سیلیست پێی وتم: "تەنیا تاقەدایکیکمان ھەیە." کە پۆشیستم،
ھەموویان تا لای دەرگا بەرییان کردم. کەمیک گێژ بووم،
چونکە دەبووایە بچمە لای ئیمانویل بۆینباغیکی رەش و
قۆلبەندیکی لیبخواز مەو. ئەویش چەند مانگیک بوو
لەمەوبەر مامی مردبوو.

بۆ ئەو ھەوای بە ئۆتۆبوس رابگەم، رام کرد، لەبەر شەتاو،
راکردن، بیجگە لەمانەش ھەلبەزینودابەزینی ئۆتۆبوس،
بۆنی بەنزی، شەوقدانەو ھەوای رێگا و ئاسمان، بۆرژام،
نزیکی بە درێژایی رێگا خەوتم، کە بە ئاگاش ھاتمەو، بە
سەربازیکەو نووسابووم و زەردەخەنەیکی بۆ کردم و
پێی وتم لە دوورەو ھەوای دیم، بۆ ئەو ھەوای چیدی قسە نەکەین،
وتم "بەلێ". خانە ی بەسالاچووان دوو کیلۆمەتر لە گوند
دوورە. رێگا کەم بە پێ بری. ویستم یەکسەر دایکم ببینم.
بەلام دەرگاوانە کە پێی وتم دەبی سەرەتا بەرپۆ ھەوای ببینم.
لەبەر ئەو ھەوای خەریکی کار بوو، کەمیک چاوەرپیم کرد. ئەو

ھەموو ماوەیەش دەرگاوان قسەى دەکرد، پاشان
 بەرپۆەبەرم بینى: لە بیرۆى خۆى پیشوازیى لیکردم.
 پیریکی بچکۆلە و "پاداشتی شەرەف"ى بە سینگەوہ بوو.
 بە چاوہ گەشەکانى تەماشای کردم. پاشان دەستی گوشتیم
 و ماوەیەکی زۆر بەم چەشنە ھیشتیەوہ. نەمدەزانى چۆن
 دەستم راکیشمەوہ. سەیری دۆسیەییەکی کرد و دوایی پنی
 وتم: "سێ سال لەمەوبەر خانم مۆرسۆ ھاتە ئێرە. ئێوہ
 تاقە پشتیوانى ئەو بوون." ھەستم کرد سەرزەنشتم دەکات
 و ویستم ھەندى شتى بۆ پروون بکەمەوہ. بەلام قسەى
 پێپریم و وتی: "کورپی شیرینم، پێویست ناکات خۆتان
 گوناھبار پیشان بدەن، دۆسیەى دایکتانم خۆیندۆتەوہ.
 ئێوہ نەتاندەتوانى پێویستیەکانى مسۆگەر بکەن. ئەو
 پێویستى بە یەکیک بوو ئاگادارى بیت. مووچەکەشتان
 شتیکی وا نییە. سەرەپای ھەموو ئەمانەش، ئەو لێرە
 بەختەوہتر بوو." وتم: "بەلێ، جەنابی بەرپۆەبەر." پاشان
 درێژەى پێدا و وتی: "دەزانى، ئەو دۆستى زۆرى ھەبوو،
 خەلکی لە تەمەنى خۆى. دەیتوانى لەگەڵ ئەوان
 خۆشییەکانى سەردەمیکی دیکە دابەش بکات. ئێوہش
 گەنجن و بیگومان ژيانى لەگەڵ ئێوہ سەخت دەبوو."
 ئەمە راست بوو. کاتى کە دایە لە مال بوو، بیدەنگ،
 بەردەوام چاوہکانى لەسەرم بوون. لە پۆژانى یەکەمى
 گەیشتنى بۆ خانەى بەسالآچووان، زووزوو دەگریا. بەلام

ئەمە لەبەر عادەتگرتن بوو. دواى چەند مانگىك، ئەگەر لە
 خانەى بەسالاچووانەكە دەرمانهینابایە دەگریا. هەلبەت،
 دیسان لەبەر راھاتن. كەمىكیش لەبەر ئەو بوو لەم
 سالانەى دوايیدا هەرگیز نەچوومە لای. هەروەها لەبەر
 ئەوەى یەكشەممەشى لێدەبردم. بێجگە لە ئازارى چوون
 بە ئۆتوبوس و بلیتېرین و دوو سەعاتى رێگا.
 دیسان بەرپۆەبەر قسەى لەگەل كردم. بەلام من چیتەر
 گویم لێى نەدەگرت. پاشان پێى وتم: "وا هەست دەكەم
 دەتانەوێ دایكتان ببینن." بێ ئەوەى شتێك بلیم،
 هەلسامەو و بەرەو دەرگا بە پێشم كەوت. لەسەر
 پلێكانەكە بۆى پوون كردمەو: "ئەومان بۆ ژوورە
 بچكۆلەكەى مردووان گواستۆتەو. بۆ ئەوەى كاریگەرى
 بۆ سەر ئەوانى دیکەو نەبێت: هەموو جارێك كە یەكێك
 دەمریت، ئەوانى دیکە بۆ ماوەى دوو یان سێ رۆژ
 توورەن. ئەمەش خزمەتکردن ئالۆز دەكات." دالانىكمان
 برى كۆمەلێك پیرەمێردى لیبوو، بە گروپی گچكەگچكە
 خەرىكى قسەکردن بوون. كە دەگەیشتیته ئاستیان، بێدەنگ
 دەبوون. كە لێیان تێدەپەڕین، لە پشتمان گفتوگۆیەكە
 دەستی پێدەكردەو. دەتگوت قیژەقیژی كەركەرى تووتییە.
 لەبەر دەرگای ساختمانێكى بچكۆلە، بەرپۆەبەر بەجێى
 هیشتم: "مسیۆ مۆرسۆ بەجێتان دەهێلم. بۆ هەر خزمەتێك
 من لە بیرۆیەكەى خۆم. بەگشتى، ناشتنەكە دەكەوێتە

سهعات دهی به یانی، بهم چه شنه، بیرمان له وه گردوته وه
 که ده توانن به دیار خوالیخوشبووه وه بیدار بن، دواوشنه
 وا پیده چی دایکتان، گه لیکجار لای هاوه له گانی باسی
 نه وهی کردوه، که حهز دهکات به ریوره سمی نایینی
 بنیژری. ئەم ئهرکەش من جیبه جیی دهگه م، به لام حهزم
 کرد ئاگادارتان بکه مه وه. منیش سوپاسم کرد، دایگم، بی
 نه وهی بیدین بیت، که له ژياندا بوو قهت بیرى له
 خواپه رستی نه ده کرده وه.

چوومه ژووره وه، هۆلیکی زۆر پۆشن بوو، گه چکاری
 کرابوو و مینادار بوو. پر له کورسی و دوو پایهی له
 شیوهی X بوو. دووانیان له ناوه راست بوون، تابووتیکیان
 له سه ره بوو، که به سه ره پۆشیکی تایبته داپۆشرابوو، ته نیا
 سه ره بزماره بریقه داره کان ده بینران، که به ئاسته م
 پۆچووبوون و له رهنگه قاوه ییه که زالتو بوون.
 په رستاریکی عه ره ب له نزیک تابووته که بوو،
 به روانکه یه کی سپیی له بهر بوو و له چکیکی رهنگتیری
 له سه ری نابوو.

له وه ده مه دا، ده رگاوان له پشتمه وه هاته ژووری، وا
 پیده چوو رای کردبی، که میک پر مه پرمی کرد: "دامانپۆشی،
 به لام ده بی تابووته که بکه مه وه تا بیبینن." له تابووته که
 نزیک ده بووه، به لام من رامگرت. پیی وتم: "ناته وی؟" وتم:
 "نه خیر." بیده نگ بوو و منیش هه راسان بووم، چونکه

ههستم کرد نه ده بو وایه نه مه بلیم. دواى چهند ساتیک،
 ته ماشای کردم و بى هیچ سه رزه نشتیک، وهک ئه وهى
 چاوه رى خه به ریک بکات، پى و تم: "بوچی؟" منیش و تم
 "نازانم." نه و کاته، به جوولاندنى سميله سپییه کهى، بى
 نه وهى ته ماشام بکات، وتى: "تیده گهم." دوو چاوى جوان،
 شینى روشن، پیستیکى که میک سوورى هه بوو.
 کورسپیه کی دامى و یه کیکیش بو خوى و که میک له
 دواوهى من دانیشت. په رستاره که بهرز بووه و پرووى له
 ده رگایه که کرد. له و ده مه، ده رگاوانه که پى و تم: "نه ژنه
 نه خوشی گه دهى هه یه." له بهر نه وهى تینه ده گه یستم،
 ته ماشای په رستاره کهم کرد و بینیم پارچه په پویه کی
 له ژیر چاوه کانی به ستووه، که به دهورى سه ریدا
 سوورپاوه ته وه. په پویه که له شهر که پووى پان ببووه. ته نیا
 سپیاتی په پویه که له روخسارى ده بینرا.

که په رستاره که رویش، ده رگاوانه که وتى: "منیش ئیستا
 به جیتان ده هیلم." نازانم چ بزوو تنه وهیه کم کرد، به لام به
 پیوه، له دواوه مایه وه. نه ماماده گییه پشتم هه راسانى
 ده کردم. ژووره که پر له روشنی گه شى دواى نیوه پو
 بوو. له دیوى میناکه ش دوو زه رده واله گزه گزیان ده کرد.
 ههستم ده کرد ده بورژیم. بى نه وهى پروو له ده رگاوانه که
 بکه م، و تم: "له میژه ئیوه لیژهن؟" وهک نه وهى هه میشه

چاوه پئی پرسیاره که ی منی کرد بیت، یه کسه ر وه لامي دامه وه: "پینج ساله."

پاشان، زور قسه ی کرد. ئەگەر بۆیان روون کردبایه وه، که پوژگاری خوی له خانه ی به سالاچووانی مارینگو به سهر دهبا، سه ری سوور دهما. ته مه نی شه ستوچار سال و خه لکی پاریس بوو. ئەو کاته قسه م پیبری وتم: "ئاه! چما خه لکی ئیره نین؟" پاشان بیرم هاته وه پیش ئەوه ی بمباته لای به ریوه بهر، هه ندی قسه ی ده رباره ی دایکم بو کردبووم. پئی وتبووم که پیویسته زور زوو بنیژری، چونکه له دهشت هه وا گهرمه، به تایبه تی له م ولاته. هه ر ئەو کاته ش پئی وتبووم که له پاریس ژیاوه و زوریش به ئازاره وه له بیرى کردووه. له پاریس، له گهل مردوو سی پوژ، هه ندیک جاریش چوار پوژ ده میتنه وه. به لام لیڤه وهخت بو شتی وا نییه، بیر له وه ناکریته وه که پیشتەر ده بی له دواینه عش برۆین. له م کاته دا ژنه که شی پئی وتبوو: "بیده نگ به، ئەمانه شت نین بو مسیوی ده گیزیه وه." پیره میڤرد سوور ببووه و داوا ی لیبور دنی کرد. منیش هاتمه ده نگ بو ئەوه ی بلیم: "هیچ نییه، هیچ نییه." هه ستم ده کرد ئەوه ی ده گیزیته وه، راست و سه رنجرا کیشه.

له ژووره بچوو که که ی مردوو ان پئی وتم وهک هه ژاریک هاتۆته ئیره. له بهر ئەوه ی هه سستی کردووه له شی ساغه،

خوی بو کاری دەرگاوانی پیشنیاز کردوو. منیش
سهرنجیم بو ئه وه راکیشا، که له هه موو حاله تیکدا ئه ویش
ئه ندامیکی خانه ی به سالاجووانه. به لام ئه و وتی: ئه مه
راست نییه. پیشتریش شیوه ی قسه کردنی سهرنجی
راکیشابووم که ده یگوت: ئه وان، ئه وانی دیکه زور
به ده گمه ن پیره کان، ئه گه رچی ئه ندامانی خانه ی
به سالاجووانه که هه ندیکیان له و به ته مه نتر نه بوون. هه لیه
ئه و هه مان شت نه بوو. ئه و دەرگاوان بوو، له زور
رووه وه مافی به سهر ئه وان وه هه بوو.

له و ده مه دا په رستاره که هاته ژووری. له ناکاو دونیا تاریک
بوو. زور به خیرایی شه و له سهره وه ی میناکان
ئه ستورتر ببوو. دەرگاوان به پلاک چراکه ی داگیرساند و
له ناکاو به هیرش و بلاو بوونه وه ی رووناکی بیناییم تاریک
بوو. بو سهر خوان بانگی کردم، به لام من برسیم نه بوو.
ئه و کاته روخسه تی لیوه رگرتم کوپیک شیروقاوه م بو
بینی. له بهر ئه وه ی هه زم له شیروقاوه یه، منیش قبول
کرد و دوا ی چه ند ساتیک به خوی و سینیه که وه هاته وه.
خواردمه وه. ئه و کاته هه زم چوو هه جگه ره کیشان، به لام
دوودل بووم چونکه نه مده زانی ئایا ده توانم به رانبه ر دایکم
ئه م کاره بکه م. بیرم کرده وه، هه ستم کرد ئه مه هیچ
گرینگییه کی نییه، جگه ره یه کم پیشکه ش به دەرگاوان کرد
و کیشامان.

دواى چركه يهك، پټى وتم ده زانى، كه ميكي ديكه دوستاني
 خانمي دايكتان دين، نه وانيش بيداريى دهكهن. نه مهش
 خوى نه ريته. ده بى بچم كورسى بټنم و قاوه ناماده بكه م.
 پټم وت ئايا ده توانين يه كيكي له چراكان بكوژينينه وه؟
 رهنكدانه وهى رووناكييه كه له سهر ديواره سپييه كان
 ماندووى ده كردم. پټى وتم نه م كاره ناكړى. چونكه
 ده زگاكه بهم چه شنه دامه زرينراوه: يان هه موو چراكان
 يان هيچ كاميكيان. ئيدى چيتر سهرنجى نه وم نه دا.
 ده رچوو، هاته وه. كورسييه كانى دانا. پاشان له مبهري
 دايكمه وه، له بهرانبهرم دانىشت. په رستاره كesh له بنه بانى
 ژووره كه، پشت له ئيمه وه ستابوو. نه مده بينى چى دهكات.
 به لام له بهر جووله ي قوله كانى هه ستم ده كرد شتيك
 ده چنيت. هه واكه ي فيتك بوو، قاوه كهش گهرمى
 كردبوو مه وه و له ده رگا كراوه كهش بوونى شه و گول
 ده هاتنه ژووره وه. له و بروايه دام كه ميك بوژام.

خسه خشيك بيدارى كردمه وه. له نه نجامى چاودا خستتم،
 هيشتاش زيتر ژووره كه خوى پر له رهنكدانه وهى
 رووناكى پيشان ده دا. بهرانبهرم سيټه ريك نه بوو، هه موو
 شتيك، هه موو گوشه يهك، هه موو لوچيك، پر له پاكييه كى
 برينداركه ر بو چاو، وينه ي خويان ده كيشا. له م كاته دا بوو
 هاوړياني دايكم هاتنه ژووره وه، نزيكه ي دوانزه كه سيك
 بوون و به بيدهنگى ده خزانه ناو نه م روشناييه كوړكه ره،

به بی ئه وهی هیچ کورسییه ک دهنگی لیوه بی، دانیشتن. به
 شیوهیه ک ده مبینن، تا ئیستا قهت که سیکم وانه بینووه و
 شتیک چیه له روخساریان، یان له جلوه رگیان
 له بهرچاوم دهرباز نه ده بوو. که چی گویم لیان نه ده بوو و
 به زحمهت ده متوانی باوه به واقعییهتی ئهوان بهینم.
 نزیکه ی تهواوی ژنهکان به روانکه یان پوشیبوو و
 پشتینیکی باریکیش به روانکهکانی به لهشیانه وه
 نووساندبوو، ئه مه وای ده کرد سکیان شوپینه وه. تا ئه
 کاته هه رگیز هه ستم پینه کردبوو، که پیره ژنان تا چ
 رادهیه ک ده توان سکیان هه بی. نزیکه ی تهواوی
 پیاوهکانیش لاواز بوون و گوپالیان له دهست بوو. ئه وهی
 له روخساریان سه ری سوورماندبووم، چاویانم نه ده بینن،
 ته نیا روشناییه کی کزی چالیکی ناو لوچه کانم ده بینن.
 کاتی که دانیشتن، زۆربه یان ته ماشایان کردم و به گرانی
 سهریان له قانده وه، لیوهکانیشیان له ده می بیددانیاندا تقوم
 ببوو، تینه گه یستم ئایا سلاوم لیده کهن یان هه ر ته نیا
 خوویان به سه ره قانندن وه رگرتوووه. به لام زیاتر و
 هه ست ده کهم سلاویان لیده کردم. له وه ده مه دا هه ستم کرد
 له به رانه رم و له ده وری ده رگاوان دانیشتون و سهریان
 به وردی ده له قینه وه. ئه وه ده مه بیریکی بیمانا لام دروست
 بوو، که هاتوون دادگاییم بکه ن.

که میک دواتر، یه کیک له ژنه کان له پرمه ی گریانی دا. له
 ریزی دووهم بوو، به یه کی له هاوه له کانی شاردرابووه، به
 ئاسته م ده مبینی. بی وهستان، ریک به ورده هه نسک
 ده گریا، وا پیده چوو هه رگیز نه وهستی. ئه وانی دیکه وا
 ده هاتنه بهرچاو گوئیان لینییه. گشتیان خه مبار و گرفتار و
 بیده نگ بوون. ته ماشای تابووت یان گوچانه که ی خویان
 ده کرد، یان هه ر شتیک، له مانه زیاتر سهیری شتیکی
 دیکه یان نه ده کرد. ژنه کهش بهرده وام ده گریا. سه رم
 سوورمابوو لی، چونکه نه مده ناسی. ده مویست چیتر
 گویم لی نه بیت. له گه ل ئه مهش جورئته تی ئه وه م نه بوو
 پی بلیم. ده رگاوان هاته ئه م دیوه ی من و له نزیکم
 دانیشته. دوا ی ماوه یه کی زور بی ئه وه ی رووم تییکات،
 پی وتم: "ئه م ژنه گه لیک له خانمی دایکتان نزیک بووه.
 ده لی ئه و لیره تاقه هاوپی بووه و ئیستاش که سی
 دیکه ی نییه."

ماوه یه کی زور به م چه شنه ماینه وه. هه نسک و
 نووزانه وه ی ژنه کهش که متر ده بووه وه. زور فنه فنی
 ده کرد. پاشان بیده نگ بوو. چیتر خه وم نه ده هات، به لام
 ماندوو بووم و گورچیه م ژانی ده کرد. ئیستاش بیده نگ ی
 ئه م هه موو خه لکه بوو، که ئازاری ده دام. ته نیا ناوه ناوه،
 گویم له ده نگ یکی تایبه تی ده بوو، نه مده توانی تی بگه م چیه.
 سه ره نجام توانیم هه لیبینم، هه ندی له پیره میژده کان

ناوهوهی ده می خویان ده مژی و ئەم دهنگه سهیرهیان
به ره لا ده کرد. به رادهیهک نغروی ناو خه یالی خویان
ببوون، ههستیان پینه ده کرد. منیش ئەو ههسته م لا
دروست ببوو، که ئەو مردووهی له ناوه راستی ئەوان
دانراوه، له نیگیان هیچ مانایهکی نییه. به لام ئیستا لهو
بروایه دام که ههستکردنه که م هه له بوو.

هه موومان قاوه مان خوارده وه که ده رگاوانه که پیشکه شی
کردین. پاشان، ئیتر نازانم، شهو تیپه پری. ته نیا ئەوه ندهم
به بیر دیته وه که چاوه کانم کرده وه، بینیم پیره میرده کان
خه ویان لیکه وتوو و که وتوونه ته پال یه کتری، ته نیا
یه کیکیان نه بی چه ناگهی خستبووه سهر پستی
دهسته کانی، که به گوچانه که رایگرتبوون، بی ئەوهی
چاوی له سهرم هه لگری، ته ماشای ده کردم، وهک ئەوهی
ته نیا چاوه پری به ئاگاهاته وهم بکات. پاشان که میکی
دیکه ش نووستمه وه. زۆربوونی ئازاری گورچیلهم
به خه بهری هینامه وه. پوژیش له سهر مینا که ده خشی.
که میک دواتر، یه کی له پیره میرده کان به خه بهر هات و
که لیک کوکی. به لغمه مه کانی له ناو دهسته سهریکی خه تخهت
ده کرد، که هه ریه که ی وهک هه لچهرینیک بوو له هه ناوی
ده رده هینا. ئەوانی دیکه ی به خه بهر هینا و ده رگاوانیش
پیی وتن ده بی برۆن. هه لسانه وه. ئەم بیداریه ناله باره
پوخساری هه موویانی هه لبرزرکاندبوو. له کاتی ده رچوون

زۆر پىم سەير بوو ھەموویان تەوقەیان لەگەل کردم،
وەك ئەوەی ئەم شەو، كە وشەيەك چيە تیندا
نەمانگۆرییەو، برادەرایەتی ئیمەى بەهیز کردی.

ماندوو بووم. دەرگاوان بردمیە لای خۆی، لەوی توانیم
دەستیک بە سەرور و خساری خۆمدا بهینم. شیروقاوہیەکی
دیکەشم خواردەو، زۆر خوش بوو. كە دەرچووم، رۆژ
تەواو بلند ببوو. لە بەرزایی ئەو گردانەى كە مارینگۆسى
لە دەریا جیا دەکردەو، ئاسمان پر لە سوورایی بوو. ئەو
بایەى بەسەر بەرزاییەكەشدا تیدەپەری، بۆنى خویواوکی
لەگەل خۆی دەهینا. دیار بوو رۆژیکی خوش خۆی ئامادە
دەکرد، ماوہیەکی زۆر بوو نەچووبوومە لادی، ھەستم
دەکرد چ لەزەتیک لەو پیاسەکردنە وەردەگرم ئەگەر
مەسەلەى دایکم لەم نێوانە نەبووایە.

بەلام لە ھەوشە، لە بن دارچناریك چاوەریم کرد. بۆنى
خاکی تەرم دەکرد و چیتەر خەوم نەدەھات. بیرم لە
ھاوکارانی بیرو دەکردەو. كە لەم کاتانە، ھەموویان
بەخەبەر دین و دەرۆن بۆ کار. بۆ من ھەردەم ئەم ساتانە
لە ھەموو وەختیک گرانتر بوو. ھیشتاش كەمیکى دیکە
بیرم لەم شتانە کردەو، بەلام دەنگى زەنگیک، كە لە
ناوہوی بالەخانەكە دەھات، بیرکردنەوہى پچراندەم. لە
پشت پەنجەرەکانەوہ ھەندیک جوولە ھەبوون، پاشان
ھەموو شتیک ھیمن بۆو. خۆر كەمیکى دیکە بە ئاسماندا

هه لکشابوو. ورده ورده پښه کانمی گهرم ده کرده وه. ده رگاوان به حه وشه که تیپه ری و پیی وتم به ریوه بهر دهیه وی بمبینی. چوومه بیروکه ی. هه ندی لاپه ری پی ئیمزا کردم. بینیم چاکه تیکی رهش له گهل پانتولیکی خه تداري پو شیبوو. ته له فونه که ی به ده ست گرت و پیی وتم: "کارگوزارانی ناشتن ده میکه لیړهن. ئیستا داویان لیډه که م بین تابووته که داخه ن، ئایا ده تانه وی بو دواچار سه رنجیکی دیکه ی دایکتان بدن؟" وتم نه خیر. دهنگی نرم کرده وه و له ته له فونه که وتی: "فیژاک، به پیاوه کان بلی ده توان ده ست پییکه ن."

ئینجا پیی وتم که ئه ویش له ناشتنه که ئاماده ده بیټ منیش سوپاسم کرد. له پشت میزه که ی خوی دانیشت و قاچی خسته سه ر قاچ. دواپی ئاگاداری کردم وه که هر ته نیا من و ئه وین، له گهل په رستاری به شه که. به گشتی، ئه ندامانی خانه ی به سالوچووان بویان نییه له ناشتن ئاماده بن ته نیا له بیداری کردن نه بیټ، وتیشی: "ئه مه مه سه له یه کی مرو قایه تییه." به لام ته نیا ئیجازه ی دابوو وه کونه دوستیکی دایکم به ناوی "توماس پیړیز." به شداری له م ناشتنه بکات. لیړه دا، به ریوه بهر زهرده ی هاتی و پیی وتم: "هه لبه ته تیډه گهن، ئه مه هه سستیکی مندا لانه یه. به لام ئه و و دایکتان قهت لیک دانه ده بران. له په که وه ته خانه گالته یان له گهل ده کردن، به پیړیزیان ده گوت: "ئه مه ده زگیرانته."

ئەۋىش پىدەكەنى. ئەمەش خوشىي بە ھەردووكيان دەبەخشى. لە راستىدا مەرگى خانم مۇرسۇ كارىگەرىي زۆرى لىكردبوو. بە پىۋىستم نەزانى رىگاي نەدەمى. بەلام لەسەر راۋىژى پزىشكى پشكىنەر، رىگايىم بۇ بىدارىي دويىنى نەدا.

ماۋەيەكى تەۋاۋ درىژ بە بىدەنگى مائىنەۋە. بەرپۆۋەبەر ھەلساۋە و لە پەنجەرەي بىرۆكەي سەيرىكى كرد. پاش چەند ساتىك وتى: "ئە، ئەمەش كەشيشى مارىنگۆيە، زوۋ گەشتوۋە." دوايى ئاگادارى كردمەۋە كە بە لاي كەمى سى چارەك رۆيشتى دەۋىت تا دەگەينە كلىسا، كە لە ھەمان گوندە. دابەزىن. بەرانبەر بالاخانەكە، كەشيش و دوۋ مندالى ستايشخوين ۋەستابوون. يەككە لەمانە بخوردانىكى لە دەست بوو و كەشيشەكەش خۇي خوار كردبوۋە تا درىژى زنجىرە زىۋىنەكەي رىك بخت. كە ئىمە گەشتىن، كەشيش يەكپى ھەلسايەۋە. بانگى كردم "كۆرەكەم"، چەند ۋشەيەكى دىكەشى گوت. چوۋە ژوورەۋە، منىش بە دوايدا چووم.

تەنيا بە سەرنجدانىك بىنىم بزمارى تابووتەكە رۆچوونە و چوار كەسى رەشپوشيش لە ژوورەكەن. لە ھەمان كات گويم لىبوۋ بەرپۆۋەبەر پىم دەلى گالىسكە لەسەر جادە چاۋەرپىمانە و با كەشيش دەست بە نوژەكانى بكات. لەم ساتە بە دواۋە ھەموو شتىك بە خىرايى رۆيشت.

پیاوهکان به شالیکهوه له تابووتهکه نزیک بوونهوه. پاشان
 که شیش. ئینجا من و بهرپوه بهر دەرچووین. له بهر دەرگا.
 ژنیک وهستابوو نه مدهناسی، بهرپوه بهر وتی: "مسیق
 مورسو". ناوی ئەم ژنەم نه بیستبوو و ته نیا ئەمەنده
 تیگه یستم که په رستاری نیردراو بوو. بئ هیچ خه ندهیهک
 روخساری ئیسقانی و دریژی خوی خوار کردبووه.
 پاشان، بۆ ئەوهی جهنازه که تیپه ری، ریز بووین. له
 دواوهی جهنازه هه لگرهکان رویشتین و له خانەى
 به سالاجووان دەرچووین. له پیش دەرگا گالیسکه
 وهستابوو. رهش و لاکیشهی و بریقه دار، بیرى مروقی بۆ
 لای قه لهمدان دهردهوه. له تهنیشتی ریکخه ری ناشتن
 وهستابوو، پیاویکی کورته بالای بهرگ ناشیرین، له گهل
 پیره میردیکی ساخته چی. تیگه یستم که مسیق پیریز بوو.
 کلاویکی خری له لبادی نه رمی لیوارپانی له سه ر بوو (که
 جهنازه که تیپه ری، له سه ری کردهوه)، له گهل بهرگیک که
 دهلینگی پانتوله کهی پیلاوهکانی داپوشتبوو و بۆینباغیکی
 رهشی بچکولهش له سه ر کراسه سپیه گه وره کهی پۆشی
 بوو. له بن لووته خالداره کهی به پنتی رهش لیوهکانی
 دهله رزین. گوئییه سهیره قیت و خراپ نووشتاوهکانی له
 ناو پرچی سپی و نه رم و ته نکیه وه دەرچووبوون، رهنگه
 سووره خوینینه کهی ئەم روخساره هه لبرزکاوه سه رنجی
 راکیشابووم. ریکخه ری ناشتن شوینی بۆ هه ریه کیتمان

دیاری کرد. که شیش له پیشه وه دهرویشته، پاشان
جه نازه که. چوار پیاوه کهش له ملاوئه ولای جه نازه که. له
پشته وهش من و به ریوه بهر، ئینجا په رستاری نیردراو و
مسیو پیریز.

له زوویکه وه ئاسمان پر له خور بوو، ورده ورده تینی
خوی دهخسته سهر زهوی و گهرمایی خیرا بهرز
دهبووه وه. نازانم بوچی پیش ئه وهی دهست به رویشتن
بکهین، زور چاوه ریمان کرد. له ژیر جله تارییه کانم هه ستم
به گهرمایی دهکرد. پیره میرده بچکوله که که کلاوی له سهر
بوو، سهرله نوی له سهری کرده وه. که به ریوه بهر
دهرباره ی ئه و قسه ی بو دهکردم، که میک بو لای ئه و خوم
وه رسو وړاند و ته ماشام کرد. به ریوه بهر پیی وتم زور جار
ئیواران دایکم و مسیو پیریز له گهل په رستاریک، بو
پیا سه کردن تا گوند دهچوون. سهیری دهشتی دهو روبه ری
خوم دهکرد. به ناو ریزه سنوبه رهکاندا که دهچووه سهر
گردهکانی نزیک ئاسمان، بهم خاکه سهوز و
مه یله وسووره، بهم خانووه په رتوبلاوانه ی جوان
نه خشه یان بو کیشراوه، هه ستم دهکرد له دایکم دهگه م.
ئیواره کان، له م ولاته، ده بی وهک هه لوه سته یه کی خه مئامیز
بیته، به لام ئه مړو، تینی خور که دیمه نهکانی لیل دهکرد،
ئهوانی بیگیان و قورس دهکرد.

كهوتينه رۆيشتن. لهو كاته دا بوو تيبينيم كرد پيريز كه ميک
 دهلهنگي. ورده ورده گالييسكه كه خيرتر ده رۆيشت و
 پيره ميژدیش له دواوه به جیده ما. يه کيکيش لهو پياوانه ی
 كه له دهوړی گالييسكه كه ده رۆيشت، به جیما و هاته ئاستی
 من. سه رم له خۆره كه سووړ مابوو، كه زۆر به خيرایي
 له ئاسمان بهرز ده بووه. هه ستم كرد له زوو يكه وه
 ماوه يه كي دريژه دهشت جمه ی ديت له دهنگ و هه رای
 زينده وه ران و قرچه قرچی پووشه لان. ئاره قه به سه ر
 روومه تم داده به زی. له بهر ئه وه ی شه پقه م له سه ر نه بوو،
 به دهسته سه ره كه م باوه شيني خۆم ده كرد. يه كيک له
 كارگوزارانی ناشتن شتيکی پيوتم، گويم لينه بوو. له هه مان
 کاتيش، كاژه لاکي خوی به دهسته سه ريک ده سه رييه وه، كه
 به دهستی چه پی گرتبووی، به دهستی راستيشی
 کاسکيته كه ی بلند ده كرد. وتم: "چی ؟" به
 دهسته به رزکردنه وه بۆ ئاسمان وتی: "خراپ لينه دا." وتم:
 "به لي." كه ميک دواتر وتی: "ئه مه دايکتانه؟" جاريکی
 ديكه ش وتم: "به لي." "پير بوو؟" وه لامم دايه وه گوتم:
 "ئيتري..، چونكه به وردی ته مه نی ئه وم نه ده زانی. ئينجا
 بيدهنگ بوو. ئاوړم دايه وه بينيم پيريزی پير په نجا مه تريک
 له دووړی ئيمه يه و په له يه تی و به په نجه کانی شه پقه كه ی
 خوی گرتووه و دهسته کانی دينی و ده با. ته ماشای
 به ريوه به ريشم كرد. زۆر به سه نگينيه وه، بی هيچ

جووله يه کی نه گونجاو ده پوښت. چهند دلوپه ناره قه يکی
 سهر هه نيه ی ده بریقانه وه، به لام نه یده سرینه وه.
 هه ستم ده کرد جه نازه که که میک خیراتر ده پروات. له
 ته نیشته کانیشم هه مان ده شتی بریقه دار و پر له خور بوو.
 پوښنایي ناسمان زور به تین بوو و بهرگه ی نه ده گیرا.
 چرکه یه ک دواتر چووینه سهر به شیکی نه و ریگایه، که
 تازه دروست کرابوو وه. خور قیری جاده که ی نه رم
 کرد بوو. پی لی ده چوو خواره وه و شوینکی کراوه و
 پووناکی به جی ده هیشت. له سهر وه ی گالیسکه که،
 شه پقه ی شو فیتره که، که له چهرم بوو، توابوو وه، ده تگوت
 له ناو نه و قوره ره شه دا گوشراوه. له نیوان شین و سپی
 ناسمان و هه مه چه شنیه نه و پهنگانه، دیمه نی رهش و
 تینی بگری نه م قیره تواوه یه، رهشایی کالی جلوبه رگه کان،
 رهشایی بریسکه داری گالیسکه که، تا راده یه ک سهرم
 لیشتی و ابوو. له گهل هه موو نه مانهش، خور، بونی چهرم و
 ریخ، بونی رهنگ و بخوور، ماندویتی شه ویک بیداری،
 بیر و روانینمیان ده شله ژاند. جاریکی دیکهش ناوړم
 دایه وه، پیړیز زور دوور بوو، له ناو چره هه ورکی که رمدا
 بزر ببوو، پاشان لیم ون بوو. به وردی لی که پام، بینیم
 ریگای به جی هیشتوو و نه وه ی ناو کیلگه ی گرتوو.
 منیش هه ستم کرد جاده که له پیشم پیچ ده خواته وه. نه و
 کاته تیگه ی شتم که پیړیز، چونکه ناوچه که ده ناسی، بو

ئەو ھى پىمان بگات، رىڭگاكەى خۇى كورت دەكاتەو، ك
سووراپىنەو، پىمان گەيشتبوو، دواىى بزرمان كرىدەو،
جاريكى دىكەش رىڭگاكەى كىلگەى گرتەو، ئەمەش زور
دووبارە بوو، منىش، ھەستم دەكرد خوین لە لاجانگەكانم
ترپەى دىت.

پاشان، ھەموو ئەم شتانه ئەمەندە بە پەلەپەل، بە
شىۋەيەكى دۇنيا و سروشتى تىپەرین، ھىچىم بە بىر
نايەتەو، تەنیا شتىك نەبىت: لە دەروازەى گوندەكە،
پەرستارە نىردراوۋەكە قسەى لەگەل كردم، دەنگىكى
ئەمەندە تايپەتى ھەبوو، لەگەل روخسارى نەدەگونجا،
دەنگىك خەمبار و لەرزوك، پىى وتم: "ئەگەر لەسەرخو
برۆین، ترسى خۆرلىدانمان ھەيە، بەلام ئەگەر خىراش
برۆین، ئارەقە دەكەين و لە كلىسا دووچارى ساردى و
گەرمى دەبين". ھىشتاش ھەندىك دىمەنى ئەو پۇژەم
لەبەرچاۋە، بە نموونە سىماى پىرىز بو دوايەمىن جار، كە
لە نزىك گوند پىمان گەيشتەو، دلوپى گەورەى فرمىسكى
ھەلچوون و ئازار بە روومەتیدا دەھاتتە خوارەو، بەلام
لەبەر لوچەكانى قەتیس مابوون، بەلكو پەرت دەبوون و
يەكیان دەگرتەو و لەسەر ئەم روخسارە تىكچوۋە گومە
ئاۋىكيان دروست دەكرد، بىجگە لەمانەش، كلىسا و
دېھاتىيەكانى سەر شوستە، گولى سوورى سەر گۆرەكان،
بوورانەو ھى پىرىز (دەتگوت) بووكەشووشەيەكى

لېكترازاوله)، خۆلى رهنځوئينين و تېكهل به ريشاله
سپيپهكانى درمخت، كه دهخرايه سهر تابووتى دايه،
هيشتاش جيهان، دهنگهكان، گوندهكه، چاوهړنى بهردهم
قاوهخانهيهك، گرهرى نهچراوى ماتور و خوشبهختيم،
كه ئوتوبوسهكه گهرايهوه ناو هيلانهى روشنايى شارى
جهزاير و بيركردنهوهم كه دهچم بؤ ماوهى دوانزه كاژير
رادهكشيم و دهخهوم.

به يانی که به خه بهر هاتم، تیگه یستم بۆچی به پړیوه بهری
 کاره کهم نیگه ران بوو، که داوای دوو پړوژ مه ره خه سم
 لیکرد، ئه مړو شهممه یه. وهک ئه وهی له بیرم کرد بییت،
 به لام له گه ل هه لسانه وهم ئه م بیرم به خه یالدا هاته وه.
 زور به سروشتی، به پړیوه بهری کاره کهم بیرى له وه
 کرد بوو وه که به م شیوه یه، له گه ل یهک شهممه چوار پړوژ
 هه سانه وهم ده بییت. ئه مه ش ئاسووده یی پینه ده به خشی. له
 لایه ک، گوناھی منی تیدا نییه که دوینی دایکمیان له جیاتیی
 ئه مړو ناشت، له لایه کی دیکه، له هه موو حاله تیک من
 شهممه و یهک شهممه ی خوم ده بوو. له گه ل ئه مه ش،
 بیگومان، ئه مه ریگام لیناگری له به پړیوه بهری کاره کهم
 نه گه م.

له بهر ماندوو بوونی دویښم له هه لسانه وه ئازارم هه بوو.
 که ریشم ده تاشی، له خوم ده پرسی ئه مړو چی بکه م،
 دوايي بریارم دا بچم مه له بکه م. بو چوونه مه له وانگه ی
 به ندهر تراموام گرت. له وئی، خوم نقومی ناو حه وز کرد.
 زور خه لکی گهنجی لیوو. له ناو ئاوه که "ماری کار دونا" م
 دوزیه وه، پیتچینیکی کونی بیروکه م بوو. ئه و کاته حه زم
 لیی ده کرد، وا هه ست ده که م ئه ویش. به لام ئه و زو و
 ریشست، بویه بوارمان نه بوو. له چوونه سهر یه کیک له
 سهر ئاو خه ره کان یارمه تیم دا، له م بزو وتنه وه یه دا به
 ئاسته م مه که کانی لیم خشین. من هیشتا له ناو ئاوه که
 بووم، که ئه و له سهر سک له سهر ئاو خه ره که دریژیش
 ببوو. به ره و من خوی وهر گتیراند. چهند تاله قژیک
 که وتبوونه سهر چاوه کانی و پیده که نی. خوم خزنده
 ته نیشت ئه و بو سهر ئاو خه ره که. هه واکه ی دلگیر بوو،
 وه ک گالته یه ک لیگه رام سهر م بو دواوه بچیت و ئینجا
 له سهر سکی ئه وم دانا. ئه و هیچی نه وت منیش به م
 چه شنه مامه وه. ته وای ئاسمان له ناو چاوه کانمدا بوو و
 رهنگیکی شین و زیرینی هه بوو. له ژیر مله م، هه ستم ده کرد
 سکی ماری به هیمنی لیده دا. خه والوو، به م چه شنه له سهر
 سهر ئاو خه ره که ماوه یه کی زور ماینه وه. که خوره که ی
 توند کرد، خوی نقومی ناو ئاوه که کرد. منیش به دوایدا
 چووم. خوم گه یاندی و ده ستم له که مهری ئالاند و به

جووته مهله مان کرد. ههردهم پیدهکهنی. که له لیواری
 ئاوه که خۆمان وشک دهکردهوه، وتی: "من له تو برۆنزی
 ترم." منیش داوام لیکرد ئیواره پیکهوه بچینه سینهما.
 جاریکی دیکهش پیکهنی و پیی وتم که ههز دهکات
 فیلمیکی فیرناندیل ببینیت. که جلوبه رگی خۆمان
 پۆشییهوه، که منی به بۆینباغیکی رهش بینی، رهنگی په ری
 و پیی وتم ئایه پرسه دارم؟ منیش وتم دایکم مردووه.
 وهک ئه وهی بیهوئی بزانی له کهیهوه، وهلامم دایهوه: "له
 دوینیوه." کهمیک چووه دواوه، بهلام هیچی به سهر خوی
 نه هینا. ههزم دهکرد پیی بلیم که گوناھی منی تیدا نییه،
 بهلام بیدهنگ بووم، چونکه به بیرم هاتهوه که پیشتر
 هه مان شتم به سهرکاره کهم وتبوو. ئه مه هیچ مانای
 نه بوو. له هه موو حاله تیک، هه موومان کهمیک عه ییدارین.
 ئیواره، ماری هه موو شتیکی له یاد چووبوووهوه. هه ندیجار
 فیلمه که خه نده دار بوو، ئه وهی تریشی به راستی قور بوو.
 ماری چۆکی به چۆکه وه نووساندبوو، دهستم به سینگیدا
 ده هینا. نزیک کۆتایی فیلمه که ماچم کرد، بهلام به نارپیکی.
 که ده رچووین، له گه ل من گه رایه وه مالی.
 که له خه وه لسام، ماری رۆیشتبوو. پیشتر بۆی رپوون
 کردبوومه وه که ده بی بچیته لای پووری. به بیرم هاتهوه
 که ئه مرۆ یه کشه ممه یه و ئه مه ش هه راسانم دهکات. ههز
 له یه کشه ممه ناکه م. بۆیه گه رامه وه ناو جیگا که م، له سهر

بالیفه که له بۆنی خوڤواوی، که قژی ماری به جینی
 هیشتبوو دهگه رام. تا سهعات ده نووستمه وه. پاشان هر
 به راکشانه وه تا نیوه پۆ جگه ره م کیشا. نه مده ویست
 ههروه کو جاران له لای سیلیست فراقین بخۆم، چونکه به
 دلنایه وه پرسیاریان لیده کردم و منیش ئەمهم پی خوش
 نییه. کۆمه لیک هیلکه م بۆ خۆم کولاند، له ناو هه مان قاپ
 به بی نان خواردن، چونکه نه مده ویست بۆ کرینی دابه زم.
 پاش نانخواردن، که میک بیزار بووم و له ناو ماله که
 ئاواره بووم. که دایکم لیڤه بوو، زۆر له بار بوو. ئیستاش
 ئەم خانوو بۆ من گه لیک گه وره یه و ده بووایه میزی
 سالۆنی نانخواردن بگوازمه وه ژووره که م. له مه ودوا ته نیا
 له ناو ئەم ژوورهدا ده ژیم، له نیوان کورسییه هه سیرییه
 که میک چاله کان و ئەو دۆلابه که ئاوینه که ی زهرد بووه و
 میزی ئارایش و تهخته مسه که. ئەوانی دیکه گشتی
 فه رامۆش ده که م. که میک دواتر، بۆ ئەوه ی شتی بکه م،
 کۆنه پۆژنامه یه که م گرت و ده ستم کرد به خویندنه وه ی.
 تییدا ئاگادارییه که م ده رباره ی خوئی "کرۆشن" لیکرده وه و
 له لاپه ره یه کی کۆنه ده فته ریکم چه سپاند که شتی
 سه رنجراکیشی ناو پۆژنامه کانی لیداده نیم. پاشانیش
 ده ستم شووشت و سه ره نجام چوومه بانیزه که.
 ژووره که م ده پوانیته سه ر شه قامی گشتی گه ره که که.
 پاش نیوه پۆکه ی دلگیر بوو. له گه ل ئەمه ش شوسته که

چه ور بوو، تا کوته را خه لک به لام به له ز هیشتا هه بوون.
 ئه مانه ش به پله ی یه که م هه ندی خیزان بوون، که
 ده چوونه پیاسه، دوو کوری بچکوله به جلوبه رگی
 ده ریاوانییه وه، پانتول تا خوار ئه ژنۆ، که میک نار ه حه ت له
 ناو ئه م جلوبه رگه رهقه، کچیکی بچکوله که بۆینباغیکی
 گه وره له شیوه ی سووره گولیک له مل له گه ل دوو
 که وش ی رهقی بریقه دار. له پشتیان وه دایکیکی زور قه له و،
 له ناو کراسیکی ئاوریشمی قاوه یی، باوکیشیان، پیاویکی
 گچکه ی تا راده یه ک لاواز که له دووره وه دهیناسم،
 شه پقه یه کی حه سیری له سهر بوو، بۆینباغیکی په پوله یی
 له مل و گوپالیکی له دهست بوو. که له گه ل ژنه که ی بینیم،
 تیگه ی شتم بۆچی له گه ره که که، ده رباره ی ئه و ده یانوت
 پیاویکی به ریژه. که میک درهنگتر لاوانی گه ره که که، پرچ
 چه ورکراو و بۆینباغ سوور، چاکه ت پر به له ش، له گه ل
 گیرفانیکی رازینراوه و پیلاوی نووک پان، تیپه رین، وا
 پیده چوو بچنه سینه مای ناوه راستی شار. ههر له بهر
 ئه مه ش بوو به م زووه ده رچوونه و به خیرایی به ره و
 تراموا ده رپۆن و به دهنگی به رز پیده که نین.

دوا ی ئه وان، جاده ورده ورده چۆل بوو. له و باوه ره دام له
 هه موو لایه که وه نمایش دهستی پیکرد بوو. له پشيله و
 دوکانداران به ولاوه که سی دیکه له جاده نه بوو. ئاسمان
 سامالیکی بیبریه بوو له سهر داره نه جیره کانی لیواری

جاده، له سهر شوسته ی به رانبهرم. جگه ره فروشه که کورسییه کی دهرهینا و له پیش دوکانه که ی دانا و به چه شنیک له سهری دانیشته، که ههر دوو دهستی بکه ویتته سهر پشته کورسییه که. نهو تراموایانه ی ماوهیه که بهر له نیستا پر له خه لک بوون، تا رادهیه که که سیان تیدا نه بوو. له قاوه خانه گچکه که ی "لای پیرو"، ته نیشت دوکانی جگه ره فروشه که، شاگرده که هوله چوله که ی له ئارده دار پاک ده کرده وه. به راستی یه کشه ممه بوو.

کورسییه که م وهک جگه ره فروشه که سوورانده وه، هه ستم کرد نه م چه شنه دانیشتنه ئاسووده تره. دوو جگه ره م کیتشا، چوومه ژووره وه پارچه شوکولاته یه کم هینا و که رامه وه بهر په نجه ره که بیخوم. که میک دواتر ئاسمان تاریک داهات له و باوه رده دا بووم دهیکاته گه والیه کی هاوینی. له گهل نه مه ش ورده ورده خوشی کرد. به لام تپه رینی سیبهری په له هه وره کان له سهر جاده وهک بللی بارانی به جی هیشتییت زیاتر تاریکی کرد بوو. ماوهیه کی زور به سه یرکردنی ئاسمان مامه وه.

سه عات پینج، ترامواکان به هه راوزه نا گه یشتن. کومه لیک بینهرانی له وهرزشگای لیواری شار ده هینایه وه، که وهک هیشوو له سهر په یژه و لیواری ترامواکه خویان گرتبوو. ترامواکه ی دواپی یاریکه رهکانی ده هینایه وه، که به جانتا بچکوله کانیا ناسیمنه وه. پر به سییه کانیا ن هاواریان

دهکرد و گورانبيان دهگوت كه قهت تپپهكهيان نادورپيني.
ههنديكيان ئاماژهيان بو كردم. يهكيك بهرهو پرووي من
هاواري كرد: "ليمان بردنهوه" منيش به سهرلهقاندنيكهوه
وتم: "بهلي". لهو دهمهوه ئوتوبووسيش دهستي به
زوربوون كرد.

پوژهكه كه ميكي ديكه گوراني تيكهوت. له سهرهوهي
مالان ئاسمان سوور بووهوه و لهگهل له دايكبووني
ئيواره جادهكانيش پر بوونهوه له خهلك. پياسهكهران كه
كه دههاتنهوه. پياوه بهريزه ناوبراو كه له نيو
كومهليكي ديكهدا ناسييهوه. مندا لهكان دهگريان يان خويان
له ئهرز وهردهدا. نزيكه ي له هه مان كاتيش، سينه ماي
گهرهك شهپوليك له بينه راني پرژانده ناو جادهكه. له
نيوياندا لاوهكان جوولهيان له جاران توندتر دههاته
بهرچاو و ههستم دهکرد فيلم يكي پر له پروداويان
بينيووه. ئهوانه ي له سينه ماكاني شار دههاتنهوه، كه ميک
درهنگتر دهگهيشتن. ئهوان هيشتا به هورژمتر و گهرمتر
دههاتنه بهرچاو. پيدهكهنين، بهلام، ناوه ناوه ماندوو و
سهر پرله خهون دههاتنه بهرچاو. له ناو جادهكه مانهوه،
له سهر شوستهكه ي بهرانبهر دههاتن و دهچوون. كچه
جوانكيه قژ دريژهكاني گهرهكيش قولي يهكيان گرتبوو.
كوپه لاوهكانيش وا ههلهكهوتبوون تا پرووبه پرويان ببهوه،
ئينجا شوخييان لهگهل دهکردن و ئهوانيش ويپاي

ئاوردانەو پىدەكەنن. گەلىكىيان كە دەمناسىن، سەر و دەستيان بۆ لەقاندەم.

لەناكاو چراكانى شەقام ھەلبوون و ھەلكشانى يەكەم
ئەستىرەى شەويان سىس كەردەو. ھەستم كرد چاوەكانم
ماندوو بوونە ئەوئەندەى بېروانمە شوستەى پېر لە پرووناكى
و خەلك. شوستە چەورەكە لەبەر پرووناكىي چراكان
برىقەى دەداو، ترامواكانىش كە لە كاتى خويان
تيدەپەرىن، پۆشنایى خويان دەخستە سەر قژى برىقەدار،
خەندەيەك يان بازنىكى زيوين. درەنگتر، لەگەل
كەمبوونەوئەى تراموا و پەشتربوونى شەو لە بندرەخت و
چراكان، گەرەك بە ھىمنى چۆل بوو، تا وای لىھات يەكەم
پشیلە لەسەرخۆ بە شەقامى سەرلەنوئى چۆلدا تىپەرىيەو.
ئەو كاتە بىرم كەردەو كە دەبى نان بخۆم. چونكە
ماوئەيەكى زۆر خۆم بە پشتى كورسىيەكە راگرتبوو، لە
ملم كەمىك ئازارم ھەبوو. بۆ كرپنى نان و سپەگىتى
دابەزىم، خواردنى خۆم ئامادە كرد و ھەر بە پىوھش
خواردم. ويستم جگەرەيەكى دىكە لەبەر پەنجەرەكە
بكيشم، بەلام لەبەر ئەوئەى نەختىك فینكى كەردبوو، كەمىك
ھەستم بە سەرما كرد. پەنجەرەكانم داخستن و لە
گەرپانەو لە ئاوينەكەدا لایەكى مێزەكەم بىنى كە چرا
زەيتى و لە تەنىشتىشى ھەندى ورتكەنانى لەسەر بوو. لە
دلى خۆمدا وتم ئەم يەكشەممەش وەك گشت

یه کشه ممه کانی دیکه تیپه ری و ئیستاش دایکم نیژراوه و
به یانیش دووباره دهست به کار ده که مه وه، به گشتی
شتیک نه گوراهه.

ئەمىرۇ لە بىرۇ زۆر كارم كرد. بەرپۆەبەرى كار دلگىر
 بوو. داواى لىكردم ئايا زۆر ماندوو نىم، ھەروەھا ويستى
 تەمەنى دايكم بزانى. بۇ ئەوہى بە ھەلەدا نەچم، وتم
 "شەست سالىك"، نازانم بۆچى شيوہىپەكى ھىمنى بە
 خۆپەوہ گرت و ئەم مەسەلەيەشى وەك كارىكى تەواوبوو
 وەرگرت.

دەستەيەك دۆسيەى زۆر لەسەر مېزەكەم كۆ ببۆوہ و
 دەبووايە ھەموويان بېشكنم. پېش ئەوہى بىرۇ بەجى بەيلىم
 و بۇ فراقين بچم، دەستم شووشت. نيوہرۆيان، زۆر ھەز
 لەم ساتانە دەكەم. ئىواران كەمتر چىژى ليوہردەگرم،
 لەبەر ئەوہى ئەو دەستەسپرى دايەننن، تەواو شىدارە،
 چونكە بە درىژايى رۆژ بەكار ھاتووە. رۆژىك ئەمەم بۇ
 بەرپۆەبەرى كار باس كرد. وتى "شوينى داخە، بەلام
 لەگەل ئەمەش شتىكى زۆر گرینگ نىيە". كەمىك لە جاران

درهنگتر، سه‌عات دوانزه‌ونیو له‌گه‌ل ئی‌مانوئیل که له
 بواری ناردن کار ده‌کات، ده‌رچووم. بیرۆیه‌که‌مان
 ده‌روانیته سهر ده‌ریا، بۆ چرکه‌یه‌ک له که‌شتیه
 بارییه‌کانی ده‌ربه‌ندی سووتاوی به‌ر هه‌تاو بی‌خه‌به‌ر
 بووین. له‌و ده‌مه‌، له‌ناکاو کامیونیک به‌ ناو لی‌کدانی زنجیر
 و ته‌قه‌ته‌قدا گه‌یشت. ئی‌مانوئیل وتی: "چۆنه‌ ئه‌گه‌ر بۆی
 بچین"، منیش به‌ دوایدا پام کرد. کامیون به‌جیی هیشتین،
 ئی‌مه‌ش به‌ دوایدا چووین. له‌ ناو ده‌نگ و هه‌را و تۆزدا
 بزر ببووم. هیچم نه‌ده‌بینی و هه‌ستم به‌ هیچ نه‌ده‌کرد،
 ته‌نیا ئه‌و به‌تاو‌پاکردنه‌ نارێکه‌ی خۆم نه‌بی‌ت، که له‌ نیوان
 ئه‌و کرێن و ماشین و ئه‌ستوندی که‌شتیانه‌دا که له‌ ئاسۆ
 سه‌مایان ده‌کرد و ته‌نکیشی که‌شتیه‌کان که به‌ لایاندا
 تیده‌په‌رین. سه‌ره‌تا من پیی گه‌یستم و خۆم هه‌لدایه
 سه‌ری. پاشان یارمه‌تی ئی‌مانوئیل دا سوار بی‌ت، پشوومان
 هاته‌وه‌ به‌ر و کامیونیش له‌سه‌ر لی‌واره‌ نارێکه‌که‌ی ده‌ریا
 له‌ نیو تۆز و گه‌رمایی بازی ده‌دا، وی‌پرای هه‌ناسه‌برکی
 ئی‌مانوئیل پیده‌که‌نی.

که گه‌یشتینه‌ خواردنگه‌که‌ی "سیلیست"، هه‌موو گیانمان
 ئاره‌قه‌ بوو. ئه‌ویش هه‌روه‌کو جاران به‌ خویی و ورگی
 گه‌وره‌ و به‌روانکه‌ و سمیله‌ سپیه‌که‌یه‌وه‌ له‌وئ بوو. لی‌ی
 پرسیم ئایا "له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش وه‌زعم باشه‌". وتم به‌لئ،
 هه‌ستیش به‌ برسیتی ده‌که‌م. به‌ خیرایی نانم خوارد و

قاوهیه کم به سهردا کرد. پاشان، گه پامه وه ماله وه و
 که مینک نوو ستم، چونکه زورم شهراب خوارد بووه. له گهل
 به خه به رها تن حه زم چوو جگه ره کیشان. بو ئه وهی به
 تراموا بگه، رام کرد، چونکه درهنگ بوو. به در یژایی
 پاش نیوه پوکه کارم کرد. له بیرۆ هه واکه ی زور گهرم
 بوو، له کاتی دهرچوون زور به خته وهر بووم، به پی، به
 هیمنی به در یژایی لیواری دهریا گه پامه وه. ئاسمان که سک
 بوو، هه ستم ده کرد دلم خوشه. له گهل ئه مهش راسته وخو
 گه پامه وه ماله وه، چونکه ده مویست په تاته ی کولاو بو
 خوم ئاماده بکه م.

که به پلیکانه تاریکه که دا سهرده که وتم، تووشی
 "سالامانۆی پیر بووم، سالامانۆ هاوسیمه و له هه مان
 نهۆمی منه. له گهل سه گه که ی بوو. ئه مه هه شت ساله
 به یه که وه له گهل سه گه که ی ده بینرین. ئه م سه گه
 نه خوشیه کی پیستی هه یه، له و بر وایه دام گوو رووییه،
 چونکه نزیکه ی ته وای له شی روو تاندوته وه و پیستی به
 په له و تو یگلی قاوه یی داپوشیوو. له ئه نجامی
 پیکه وه ژیان، ته نیا به جووته له ژووریک بچکوله دا،
 سالامانۆی پیر وای لیها توه به و بچیت. کومه لیک تو یژی
 مه یله و سووری له سهر روخساره و هه ندی مووی
 زه ردیشی هه یه. هه رچی سه گه که یه، شیوه رویشتنی
 کوماوه ی سالامانۆی وهر گرتبوو، لووت بو پیشه وه و

ملراكشاو، دهتگوت له يهك نهژادن، كه چى رقيان له
 يهكترى دهيووه. رۆژى دوو جار، سهعات يانزهى بهياني
 و سهعات شهشى ئىواره، پيره ميړد سهگهكهى دهباته
 پياسه. ههشت ساله ريگاي پياسه كړدنه كيان نه گورپيووه.
 به دريژايى شهقامى ليون دهبينرين. سهگهكه ئهمهنده
 رايده كيشى، تا سالامانو تووړه دهكا. ئهو كاته ئهويش له
 سهگهكهى ددها و نه فرهتى ليددهكا. سهگهكه له ترسان
 زهندهقى دهچى و كول ددها. لهم كاته دا، نورهى پيره ميړد
 سهگهكه به دواى خويده رابكيشى. كه سهگهكesh له بيري
 دهچيتهوه، سهرله نو پيره ميړدى خاوهنى رايده كيشيتهوه
 و جاريكى ديكesh پييدهكهوى و نه فرهتى ليددهكرى. ئينجا
 ههردووكيان لهسهر شوستهكه دهووستن و تهماشاي
 يهكتر دهكهن، سهگهكه به توقينهوه و كابراش به رقهوه.
 ئيتر هه موو رۆژيك بهم جوړهيه. كه سهگهكه دهيهوى ميز
 بكات، پيش ئهوهى ميزهكهى تهواو بكات، پيره ميړد
 رايده كيشيت. بهم جوړه ريزيك دلويى بچووك له دواى
 خوى بهجى دههيلي. ئهگهر به ريكهوت سهگهكه ميز له
 ژوورهكه بكا، ئهوا جاريكى تريش لى ددرى. ههشت
 ساله ئهمه دووباره دهبيتهوه. سيليست ههميشه دهلى
 "ئهمه بهدبهختيه"، بهلام ئهوهى راستى بيت، كهس ناتوانى
 بزانى. كه له ناو پليكانهكه تووشى بووم، سالامانو
 خهريكى نه فرهتكردى سهگهكهى بوو. پنى دهگوت: "پيس!

بۆگەن!، ئەویش دەنوو زایەو، وتم: "ئىوارەباش، بەلام
 پىرەمىرد بەردەوام بوو لە نەفرەتکردنەگەي، ئەو کاتە لىم
 پرسى ئەم سەگە چى لەو کردوو، وەلامى نەدامەو، تەنیا
 دەيگوت "پىس! بۆگەن!". خەيالەم بۆ ئەو چوو پىرەمىرد
 خۆى بۆ سەر سەگەگە خوار کردبوو، شتىكى لەسەر
 پەتەگەي رىک دەخست، بە دەنگى بەرزتر قسەم کرد، جا
 بى ئەوئەي خۆى بسوورپىنیتەو، بە چەشنە توورەيىەک
 وەلامى دامەو و وتى: "ئەو ھەمىشە لىرەيە، پاشان
 رۆيشت و سەگەگەشى لەسەر چوارپەل لە دواى خۆى
 رادەکيشا و ئەویش دەکروزايەو.
 لەم کاتەش دوو ھەم ھاوسىم کە لە ھەمان نەوئەدایە، وەک
 مە ھاتەو، لە گەرەک وە باو ە گوايە لەسەر ژنان دەژييت.
 کاتيک کە لى دەپرسن کارى چيە، دەلى: بە گشتى
 سەرنجراکيش نيە، بەلام گەلئىجار قسەم لەگەل دەکات،
 ھەندى جاريش سەرم لىدەدا و کەمىک لە لام دادەنيشتى،
 چونکە مە گوئى لىدەگرم، ھەست دەکەم ئەوئەي دەلي،
 سەرنجراکيشە، لە لايەكى دیکە، ھىچ ھۆيەک نادۆزمەو
 قسەي لەگەل نەکەم، ناوى رايئۆند سانتىزە، تا رادەيەک
 بچووکە و دوو شانى پانوبەرين و لووتىكى وەک
 بۆکسەشەينەکانى ھەيە، ھەمىشە بە رىكى خۆى پۆشيوو،
 ئەویش وىرەي قسەکردن دەربارەي سالامانۆ وتى: "ئەگەر

ئەم كەسە بەدبەخت نەبى! لىنى پىرسىم ئايە بىزىم لىنى
نابىتەوە منىش وەلامم داوۋە نەخىر.

سەرگەۋتىن و خەرىك بوو بەجىم دەھىشت، پىنى وىم: ئە
ژوورەكەم باستىرمە و شەرابم ھەيە. ھەز دەكەن كەمىكم
لەگەل بخۇن...؟" بىرىم كىردەوۋە ئەم داوۋەتە لە خوارىن
ئامادەكەرن پىزگارىم دەكات، بۆيە قىبۇلم كىرد. ئەۋىش تەنیا
ژوورىك لەگەل چىشتخانەيەكى بىپەنجەرەي ھەيە. لە
سەرەۋەي تەختەكەي، پەيكەرى فرىشتەيەك لە مەرەپى
سىي و سوور، وىنەي چەند پالەۋانىك و دوو يان سى
ۋىنەي ژنى پرووتىشى ھەبوو. ژوورەكە پىس و
تەختەكەش نارىك بوو. سەرەتا چىرا نەۋىتەيەكەي
داگىرساند، پاشان پارچەپەپۇيەكى زۆر پىسى لە گىرفانى
دەرھىنا و دەستى راستى پىپەستەوۋە. پىمگوت چىيەتى.
گوتى دەمەقالىنى لەگەل يەكىك ھەبوو، كە شەپى
پىفرۇشتوۋە.

ۋتى گوۋىت لىيە مىسۇ مۇرسۇ، مەسەلەكە ئەۋە نىيە من
شەپەنگىزىم، بەلكو زۆر ھەستىيارم. ئەۋەي تر پىنى وىم:
"ئەگەر پىۋاۋى، لە ترامۋاكە دابەزە." منىش پىم ۋتى: "دەي،
ھىمەن بەرەۋە." پىنى وىم من پىۋاۋ نىم. ئەۋ كاتە دابەزىم و
داۋام لىكرد و وىم: "بىدەنگ بە بۇ خۇت باشتىرە، ئەگىنا
ئىستە دەتتۇپىنىم" وەلامى دامەۋە: "بە چى؟" ئەۋ كاتە
مىستىكم لىدا. كەۋت، پۇشىتم دووبارە بەرزى بىكەمەۋە،

به لام، هر له زه و ییه وه چەند پێلاقە یەکی لێدام. ئێنجا
 منیش پێلاقە یەک و دوو شەقارلەم لێدا. روخساری به
 خوێن داها. پێم وت ئایا هەقی خۆی وەرگرت. وتی:
 "بەلێ." به درێژایی ئەو هەموو ماوەیە، سانتیز خەریکی
 رێکخستنی پەرۆیە که بوو، که دەستی پێدەبەستەوه.
 لەسەر تەختە که دانیشتبوو، گوتی: "دەبینی من لەم
 دەمەقالبیە نەگەرێم. خەتای ئەو بوو." ئەمە راست بوو،
 منیش دانم پێدا هێنا. دروست ئەو کاتە پێی گوتم دەیهوێ
 لەم بارەیه وه راویژم پێبکات، که من، گوايه پیاوم و دونیام
 بینوو، دەتوانم یارمەتی بدهم و دوايش دەبیتە هاوڕیم.
 من هیچم نەگوت. جاریکی دیکە داوای لێکردم ئایە
 دەمەوێ بێمە هاوڕێی. وه لام دایه وه بوون و نه بوونی به
 لای منه وه وهک یه که: ئەو کاتە دلخۆش دەهاته بهرچاو.
 باسێرمە ی دەر هێنا، له ناو تاوه سووری کردەوه، پاشان
 پەرداخ و فەخفوری و چەقۆ و چەتال و دوو شووشە
 شەرابیشی دانا. هەموو ئەمانە له ناو بێدەنگی. پاشان
 دانیشتن. وێرایی خواردن، کهوتە گێرانه وه ی میژووی
 خۆی. سەرەتا که میک دوودل بوو. "ژنیکم ناسی... دەتوانم
 بلیم دۆستم بوو." ئەو پیاوه ی له گەلی به شەر هاتبوو،
 برای ئەم ژنە بوو. وتی پەیهویندیم له گەلی هەبووه. من
 هیچ وه لام نه دایه وه، که چی درێژە ی به قسە ی خۆی دا و
 یه کسەر وتی ئەو شتانه ی له گەرەک دەر باره ی ئەو

دەيلىن، دەيزانى، بەلام ئەو بۇ خۇي ھۇشيارە و خۇشى
كارەكەي بەرپرسى كۆگايە.

پىي و تم "بۇ ئەو ەي كۆتايى بە مەسەلەي من بەينىن،
هەستم كرد فریودانىك لە ئارادايە." پىويستى ئەم ژنەي
دابىن دەكرد. كرىي ژوورەكەي بۇ دەدا و ھەر پۆژەش
بيست فرەنكى بۇ خۆراك دەدایى. "سپسەد فرەنكى ژوور،
شەشسەد فرەنكى خۆراك. ناوناوہش جووتىك گۆرەوي،
دەكاتە ھەزار فرەنك. خانمیش كارى نەدەكرد. بەلام
دروست پىي دەوتم لەگەل ئەو ەي من دەيدەمى، پىي ناگاتە
سەر. كەچى من پىم دەگوت: "بۆچى نيودانە پۆژ كار
ناكەيت؟ بۇ ھەموو ئەم شتە بچووكانە بارم سووك
دەكەيت. ئەم مانگە دەستىك جلو بەرگم بۇ كرىوي، ھەموو
پۆژ بيست فرەنكت دەدەمى، كرىي خانووت بۇ دەدەم،
تۆش، تۆش بۇ خۆت پاشنيوہ پۆيان لەگەل ھاوپىكانت
قاوہ دەخۆنەوہ. تۆ قاوہ و شەكریان دەدەيى، منیش پارە
دەدەمە تۆ. من باش لەگەل تۆ پەفتارم كردووە، بەلام تۆ
بە خراپە دەمدەيتەوہ. "بەلام تىرى نەدەكرد، ھەمیشە
دەيگوت بەمەندە ناگەمە سەر و ئىتر بەم شيوہ بوو كە
هەستم كرد فریودانىك لەگۆریدايە."

ئىنجا رايمۆند بۆي گىرامەوہ كە لە ناو جانتاكەي بليتيكى
(لۆتۆي) دۆزيتەوہ نەيتوانيوہ بۆي ليك بداتەوہ چۆن
كرىويە. دواتر، لە مالەكەي (نیشانەيەكي) بانكى بينيوہ،

که به لگهی ئه وه بووه دوو بازنی به پادان داوه. تا ئیره،
 رایمۆند ئاگای له بوونی ئهم بازنانه نه بووه. (به دنیاییه وه
 ههستم کرد فریوودانیک له ئارادایه. ئه و کاته به جیم
 هیشت. به لام سه ره تا لیم دا. پاشانیش، راستیه کانیم
 پیگوت. پیم گوت هه موو ئه و شتانه ی که ده یویست، بریتی
 بوو له سه رگه رمکردن به شته کانی. هه روه ها پیم گوت،
 گویت لیه مسیو مورشو: "تو هه ست ناکه ی که جیهان
 به رانه ر به و به خته وه رییه ی من بوئی دابین ده که م،
 دلپسه. پاشان نرخ ی ئهم به خته وه رییه ده زانی که
 هه تبوو."

رایمۆند ئه مه نده ی لیدا بوو، تا خوینی لیها تبوو. پیشتر لی
 نه ده دا. "لیم ده دا، به لام ده توانم بلیم به ناسکی. که میک
 هاواری ده کرد. په نجه ره کانم داده خست و هه روه کو جاران
 ته واو ده بوو. به لام ئیستا، مه سه له که زور جیدییه. له
 لایه ن خۆمه وه، هه ست ده که م باش سزام نه داوه."
 ئه و کاته رایمۆند بوئی پروون کردمه وه، که بو ئه مه بوو
 پیویستی به راویژی من هه بوو. بو ئه وه ی فتیله ی چراکه ی
 چاک بکاته وه، که دووکه لی ده کرد، وه ستا. منیش
 به رده وام گویم لی ده گرت. نزیکه ی لیتریک شه رابم
 خواردبووه و له لاجانگه کانم ههستم به گه رماییه کی زور
 ده کرد. جگه ره ی رایمۆندم ده کیشا، چونکه خۆم نه مبابوو.
 دواتراموا تیده په رین و له گه ل خویان ئه و ده نگ و

ههرايهيان دهبرد، كه ئىستا دوورن له گهړهك. رايموند
 دريژهي پيدا. نهوهي ههراساني دهكرد، "نهوه بوو هيشتا
 عاتيفهي بوي ههبوو." بهلام له گهل نه مهش دهيويست
 سزاي بدات. سه رهتا بيري كړدبووه بيباته هوتيليك و
 بانگي پاسهوانان بكات تا گهړه لاوژهيهك بخولقيني به
 رهسمي ريسواي بكن. پاشان هاناي بردبووه لاي
 هاوريكاني كه لهم بارهيهوه شت دهزانن، بهلام هيچ
 شتيكيان به خه يالدا نه هاتبوو. رايموند دهيويست ههستي
 پييكهم، كه نهوه دهيني له ناو نهو براده رانه بيت. پياني
 وتبوو و نهوانيش پيشنيازي نهوهيان كړدبوو "نيشانه"ي
 بكات. بهلام نهوه نه بوو كه نه دهيويست، بويه دهبووايه
 بير بكاتهوه. پيشتريش دهيويست داواي شتيكم لييكات. له
 لايه كي ديكه، پيش نهوهي داوام لييكات، دهيويست بزاني
 چون نه مه سه لهيه هه لده سه نگيتم. وتم هيچ بيري
 ليئاكه مه وه، بهلام ههست دهكهم سه رنجراكي شه. داواي
 ليكردم ئايه ههست دهكهم كه فريوودانيكي تيدايه؟ منيش
 بيگومان ههستم دهكرد فريوودانيكي تيدايه، يان ئايه به
 پيوستي دهزانم سزا بدرت؟ منيش له شويني نهو بام،
 هه مان شتم دهكرد، پييم گوت قهت ناتوانين بزاني، بهلام
 تيده گه يستم كه نهو دهيه وي سزاي بدات. هيشتاش
 كه ميكي تر شه رابم خوارده وه. جگه ريه كي پيكر و بيري
 شاراوهي خوي بو باس كردم. دهيويست نامه يه كي بو

بنووسی "پر له سهره سم و له هه مان کات هه ندی شت
 که په شیمانی بکاته وه." پاشان، کاتی که دیته وه، له گه لی
 بخه وی و "دروست له کاتی ته واو بوون" تف له
 روخساری بکات و به دهره وهی بنی. له راستیدا هه ستم
 کرد، بهم شیوه سزای خوی وهرده گری. به لام رایموند
 پی و تم له توانیدا نییه ئه م نامه یه بنووسی، له بهر ئه وه
 بیرى له من کردو ته وه بوی بنووسم. چونکه من هیچم
 نه ده گوت، پی و تم ئایه بو من زه حمه تی دروست ده کات
 ئه گهر ئیستا بوی بنووسم؟ منیش وه لام دایه وه نه خیر.
 ئینجا دواى ئه وه ی په رداخیک شه رابی خوارده وه،
 هه لسا وه. ئه و فه خفوری و که مه با سترمه سارده ی که
 به جیمان هیشتبوو، خسته لایه ک. به وردی سه رمیزه
 مشه مماکه ی سرپیه وه. له چه که مه جه ی میزی شه وی
 په ریه کی نه خشینراو به هیلکاری چوارگوشه یی دهره ینا،
 زه رفیکی زه رد، قه له مدانیکی بچووک له داری سوور و
 مه ره که بدانیکی چوارگوشه یی پر له مه ره که بی مؤر. که
 ناوی ژنه که ی پی و تم، بینیم خه لکی ره سه نی ناوچه که یه.
 نامه که م نووسی. که میک له گو تره نامه که م نووسی، به لام
 به پیو یستم زانی رایموند رازی بکه م، چونکه هیچ هو یه کم
 نه بوو ئه و نارازی بکه م. پاشان به دهنگی به رز نامه که م
 خوینده وه. ویرای جگه ره کیشان و سه رله قانده وه گو یی
 لیگرتم، دوا یی داوا ی لیگردم دیسان بوی بخوینمه وه. به

تهواوی دلخۆش بوو. پئی وتم: "باشم دهزانی که تو ژیان
 باش دهناسی." سهرهتا ئاگادار نهبووم که به تو تو قسم
 لهگهل دهکات. تهنیا ئهو کاته ههستم پیکرد که وتی:
 "ئیتا، تو هاوپییهکی راستهقیتهیت." ئهمهشم پی
 سهرسوورهیتهر بوو. رستهکهی دووباره کردهوه و
 منیش وتم: "بهلی." بو من جیاوازی نهبوو هاوپی بی یان
 نا. بهلام ئهو به راستی دههاته بهرچاو که هزی لیتهت.
 نامهکهی داخست و شهرابهکهمان تهواو کرد. پاشان
 کهمیک بهدهم جگهرهکیشانهوه بیدهنگ ماینهوه. دهرهوه
 تهواو ئارام بوو، گویمان لهو ئوتومبیلانه دهبوون، که
 تیدهپهپین. وتم: "درهنگه." رایموندیش وای بو دهچوو.
 تیبینی ئهوهی کرد که وهخت خیرا دهروات، له
 روانگهی کهوه راستی دهکرد. خهوالوو بووم، بهلام ئازارم
 ههبوو ههلسمهوه. وا پیدهچی ماندوو بووبم، چونکه
 رایموند پی وتم دهبی ئاگاداری خۆم بم. سهرهتا،
 تینهگهیشتم. دواپی بوی پوون کردمهوه که مهرگی
 دایکمی بیستبوو، بهلام ئهمه شتی که دهبی ئهمرو نا سبهی
 بگات. ههلبهت رای منیش بوو.

ههلسامهوه، رایموند توند دهستی گویشیم و وتی
 مرویهکان له نیوان خویاندا ههمیشه تیک دهگهن. که له
 لای ئهو دهرچووم، دهرگام داخستهوه و له دالانهکه
 دهمیک له ناو تاریکیهکه مامهوه. مالهوه هیمن بوو و له

قوولایی پلیکانه که کزه بایه کی تاریک و شیدار
سه رده که وت. بیجگه له ترپه ی خوین که له ناو گوئییه کانم
دهنگی ده دایه وه، هیچی دیکه م نه ده بیست. بیجووله
مامه وه. به لام له ژووره که ی پیره سالامانق نووزه ی
سه گه که ی به کپی هات.

تهواوی ههفته باش کارم کرد، رایمۆند هات و پیی و تم
نامه‌که‌ی ناردووه. دوو جار ان له‌گه‌ل ئیمانوییل چوومه‌ته
سینه‌ما، هه‌رده‌م ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر شاشه‌ روو ده‌دات تی
ناگات. ئه‌و کاته پئویسته‌ بۆی روون بکریته‌وه. دوینی،
شه‌مه‌ بوو و هه‌روه‌کو له‌سه‌ری ریک که‌وتبووین، ماری
هاتبوو. زۆر هه‌زم لیی کرد، چونکه‌ کراسیکی جوانی
هه‌تخه‌تی سوور و سپیی پۆشیبوو، له‌گه‌ل پیلایوکی
چه‌رمی په‌نجه‌رده‌دار، له‌ژیر کراسه‌که‌وه مه‌مه‌ سرکه‌کانی
دیار بوون و په‌نگی خۆریش دیمه‌نیکی گولینی دابوو
پوخساری. ئۆتۆبووسمان گرت و چه‌ند کیلۆمه‌تریک له
شاری جه‌زایر دوور که‌وتینه‌وه، له‌سه‌ر پانتاییه‌کی ته‌سکی
لیوار ده‌ریا که‌ له‌ نیوان تاشه‌به‌رد و قامیشه‌لانیکی
که‌وتبووه لای وشکایی، ماینه‌وه. خۆری سه‌عات چوار
زۆر گه‌رم نه‌بوو، به‌لام ئاوه‌که‌ له‌گه‌ل ورده‌شه‌پۆله‌ درێژ
و ته‌مه‌له‌کانی شیرتین بوو. ماری وازییه‌کی فیر کردم،

دەبووايە، وىپراي مەلەکردن، ئاوى لووتكەي شەپۆلەكان
بخۆينەو، تەواوى كەفەكە لە دەم كۆ بکرىتەو، پاشان
بکەوينە سەر پشت و تىي ھەلدەينەو. ئەمەش وەك
كەفئىكى ناسك لە ھەوا بزر دەبوو، يانیش وەك بارانىكى
شیرتین دەكەوتە سەر روخسار. بەلام دواى ماوہيەك،
تەواوى دەمم لەبەر سویرى خوى سووتابووو. ماری
خوى گەياندە من و لە ناو ئاوەكە خوى پتوہ نووساندم.
دەمى خستە سەر دەمم. زمانى ليوہكانمى فينك دەكردەو
و ماوہيەك لە ناو شەپۆلەكان بەم چەشنە خۆمان غلور
کردەو.

كە لە كەنار دەرياكە جلوبەرگى خۆمان پۆشيبەو، ماری
بە چاوہ برىسكەدارەكانى سەيرى دەكردم. ماچم كرد.
ئيتەر لەمەودوا چيتەر قسەمان نەكرد. توند بە خۆمەو
گرتبووم و پەلەمان بوو ئۆتۆبووسىك بدۆزينەو، تا
بگەرپينەو لای من و خۆمان ھەلدەينە ناو جيگاگە.
پەنجەرەكەم بە كراوہيى بەجى ھيشتبوو و زۆريش
دلفين بوو ھەست بكەيت شەوى ھاوين بەسەر لەشى
برۆنزيماندا بخزى.

ئەم بەيانىيە، ماری ماوہ و منیش پييم گوت بە يەكەوہ نان
دەخوين، بۆ كرپنى گوشت دابەزيم. لە سەرکەوتنەوہم
گويم لە دەنگى ژنيك بوو، كە لە ژوورى رايمۆندەو
دەھات. كەميك دواتر، سالامانوى پير ھەرەشەي لە

سەگەكەي كرد، گويمان له دەنگی كەوشی سالامانو و
چوارپەلی سەگەكە بوو، كە دەكەوتنە سەر پایە دارەكانی
پەژدەكە، دوايش: "پیس! بۆگەن!"، بۆ سەر شەقامەكە
دەرچوون. مەسەلەي ئەم پیرەم بۆ ماری گێرایەوه،
ئەویش زۆر پێكەنی. ماری یەكێك له پێجامەكانی منی
لەبەر كردبوو و قۆلەكانیشی هەلكردبوو. كاتی كە پێكەنی،
دیشان حەزم چووین. ساتیک دواتر، داوای لێكردم ئایا
خۆشم دەوی؟ منیش وەلامم دایەوه ئەمە هیچ مانایەك
ناگەیهنی، بەلام وا هەست دەكەم نەخێر. خەمبار دەهاتە
بەرچاو. بەلام له كاتی ئامادەکردنی خواردن بێ ئەوێ
شتیک هەبێت بۆ گفتوگو، جاریکی دیکەش بە چەشنیکی وا
پێكەنی، سەرەنجام ماچم كرد. هەر لەو دەمەش دەنگ و
هەرای دەمەقالی له ژوورەكەي رایمۆند بەرز بۆوه.

سەرەتا گویمان له دەنگی تیزی ژنیک بوو و پاشان
دەنگی رایمۆند كە هاواری دەكرد: "تو فریووت دام. ئیستا
فیرت دەكەم فریووم بدەي." چەند دەنگی كپ، ئینجا
ژنەكە هاواری كرد، بەلام بە چەشنیکی تۆقینەری وا،
یەكسەر دالانەكە پر له خەلك بوو. من و ماریش
دەرچووین. چونكە بەردەوام هاواری دەكرد و رایمۆندیش
بەردەوام لێ دەدا. ماری وتی ئەمە زۆر تۆقینەرە، من
هیچ وەلامم نەداوه. داوای لێكردم بچم پۆلیسیك بهینم،
بەلام وتم حەز له پۆلیس ناكەم. كەچی پۆلیسیك بە هوی

كرىچىيەكى نھۆمى دووھم كە بۆرىچىيە، گەشت. لە
 دەرگای دا و چىتر هېچمان نەبىستەو. پۆلىسەكە بەھىزتر
 لە دەرگای دا، دواى چەند ساتىك، ژنەكە كەوتەو. گریان
 و رايىمۆندىش دەرگای كردهو. جگەرەيەكى لە دەم بوو و
 شىوہەيەكى هيمنى ھەبوو. ژنەكە بۆ لای دەرگا راي كرد و
 بە پۆلىسەكەى گوت رايىمۆند لىي داو. پۆلىسەكە گوتى
 "ناوت"، رايىمۆند وەلامى دايەو. جاريكى دىكە پۆلىسەكە
 گوتى: "كە قسەم لەگەل دەكەى، جگەرەكە لە دەمت لابە."
 رايىمۆند كەمىك دوودل بوو، سەيرىكى كردم و جگەرەكەى
 لە ناو دەمى ھىشتەو. لەم ساتەدا پۆلىسەكە
 شەقازللەيەكى پر بە دەست و گران و ئەستوورى لە
 روومەتى دا. جگەرەكە پەرى و چەند مەترىك لەولاتر
 كەوت. رايىمۆند رەنگى گۆرا، بەلام لەم ساتەدا هېچى
 نەوت و پاشان بە دەنگىكى نەرم و لەسەرخۆ وتى ئايە
 دەتوانىت جگەرەكەى ھەلگرىتەو؟ پۆلىسەكەش وتى
 دەتوانى، ھەروەھا وتى "بەلام بۆ جاريكى دىكە، دەبى
 بزانىت كە پۆلىس لىبووك نىيە." لەم ماوہيەش، چونكە
 دەگريا و دووبارەى كردهو: "ئەم گەوا دە لىي دام"،
 رايىمۆندىش وتى: "جەنابى پۆلىس، ئەمە لە ياسادا ھەيە،
 ئەمە، بە پياويك بلىي گەواد؟" بەلام پۆلىسەكە فەرمانى
 پيدا "دەمى دابخات." ئەو كاتە رايىمۆند خۆى بۆ لای ژنەكە
 وەرگىرا و پىي گوت: چاوەرپكە خانم، يەكتر ھەر

ده‌بینینه‌وه. پۆلیسه‌که وتی بیده‌نگ به، ده‌بی ژنه‌که بروات
 و ئه‌ویش له ژووره‌که‌ی بمینیت‌ه‌وه تا له لایه‌ن
 کۆمیساریه‌وه بانگ ده‌کریت. پاشان وتی ده‌بی رایمۆند
 شه‌رمی به خۆی بیت که سه‌رخۆشه و تا ئه‌و راده‌یه
 له‌به‌ری به‌رزئی. ئه‌و ده‌مه، رایمۆند بۆی پروون کرده‌وه:
 "مه‌ست نیم جه‌نابی پۆلیس، ته‌نیا، لیڤه‌م به‌رانبه‌ر ئیوه،
 ده‌له‌رزم و ئه‌مه‌ش به ده‌ست خۆم نییه." ده‌رگاکه‌ی
 داخست و ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ش پۆیشتن. من و ماریش له
 ئاماده‌کردنی فراقین بووینه‌وه. به‌لام ئه‌و برسی نه‌بوو، من
 نزیکه‌ی هه‌موویم خوارد. سه‌عات یه‌ک ماری پۆیشت و
 منیش که‌میک خه‌وتم.

نزیک به سه‌عات سی، له ده‌رگاکه‌میان دا و رایمۆند هاته
 ژووره‌وه. من هه‌ر به راکشاوی مامه‌وه. له لیواری
 ته‌خته‌که‌م دانیشتم. ماوه‌یه‌ک بی قسه‌کردن مایه‌وه، دوایی
 پیم گوت کاروباری چۆن تیپه‌ری. بۆی گێڤامه‌وه ئه‌وه‌ی
 کردووه، که ده‌یه‌ویست بیکات، به‌لام ژنه‌که سه‌ره‌تا
 شه‌قازله‌یه‌کی لیڤاوه دوايش ئه‌و له ژنه‌که‌ی داوه.
 پاشماوه‌که‌شی، خۆم بینیم. پیم وت پیده‌چی ئیستا ئه‌و
 ژنه سزای خۆی وه‌رگرتی ده‌بی تۆش دلخۆش بیت. ئه‌مه
 رای ئه‌ویش بوو، هه‌روه‌ها تیپینی ئه‌وه‌شی کردبوو که
 پۆلیسه‌که کاریکی باشی کردووه، ئه‌و شه‌قازله‌یه‌ی
 خواردیشی، هیچ له مه‌سه‌له‌که ناگۆری. بیجگه له‌مه، وتی

ئەو پۇلىسان باش دەناسى و دەزانى دەبى چۈن لەگەلىان
 رەفتار بىكات. ئىنجا پرسىياري ئەوئى لىگىردم ئايە چاوەرئى
 ئەوئى لىدەكردم بە شەقازللەيەك وەلامى پۇلىسەگە
 بدەمەوئە؟ منىش وئەم چاوەرئى هېچم نەدەگىرد و لە لايەكى
 دىكە بە گىشتى پۇلىسم خۇش ناوئىن. وا پىدەچوو رايىمۇند
 دلى زۆر خۇش بىت. داواى لىگىردم ئايە خەز دەگات
 لەگەلى دەرچم. هەلسامەوئە و دەستم كىرد بە داھىئانى
 قىزم. ئەو كاتە وئى پىوئىستە بىمە شاھىدى ئەو، ئەمەش بۇ
 مەن جىاوازى نەبوو، بەلام نەمدەزانى دەبى چى بلىم. بە
 گوئىرەى رايىمۇند تەنیا ئەمەندە هەموو شىتەك بوو بلىم ئەم
 ژنە فرىووى داوئە. منىش رازى بووم شاھىدى بۇ بدەم.
 دەرچووئىن و رايىمۇند پەرداخىك ئارەقى پىشكەش كىردم.
 پاشان وىستى دەستىك بلىارد بىكات. سەرەنجام زۆر باش
 دۆراندەم. دواى وىستى بچىتە قەحپەخانە، بەلام مەن گوتم
 نەخىر، چونكە خەز لەمە ناكەم. ئىنجا بە هېمىنى گەراينەوئە
 و لە رىگا پىي دەگوتم چەندە دلى خۇشە سەرگەوئىوانە
 دۆستەكەى سزا داوئە. هەستم دەكرد رايىمۇند لەگەلم عاقلە
 و بىرم كىردەوئە چەند ساتىكى خۇشمان بەرئى كىرد.
 لە دوور، لەبەر دەرگا سالامانوى پىرم بەدى كىرد شلەژاو
 دەھاتە بەرچاو. كە نزىك بووئىنەوئە لە يەكتەر، بىنىم
 سەگەكەى لەگەل نىيە. تەماشاي هەموو لايەكى دەكرد و
 دەسووراپايەوئە، هەولى دەدا تارىكىكى دالانەكە بېرىت،

بۆلەبۆلى دەکرد و وشەى به پچرپچرى لە دەم دەردەچوو
 و سەرلەنوێ به چاوه بچکۆله سوورەکانى جادەکەى
 دەپشکنى. که راي مۆند پرسىارى لیکرد چىيەتى، يەكسەر
 وەلامى نەداوه. به ئاستەم گویم لیوو پرمەپرمى دەکرد:
 "پیس! بۆگەن!" ئیتر له شلەژانى خۆى بەردەوام بوو. لیم
 پرسى سەگەگەت له کوییه. لەناکاو وەلامى دامەوه که
 رۆیشتوووه. دواى له پر به توندى قسەى کرد و وتى:
 "هەر وەکو جارەن برەمه مەیدانى مەشق. خەلکى زۆر له
 دەورى کوخە دارینەکان بوون. بۆ سەیرکردنى "هەلاتنى
 شا" راوەستام. جا که ویستم برۆم، دەبینم نەماوه.
 بیگومان، ماوهیهکی زۆرە دەمویست ملوانگەیهکی دیکەى
 بچووکتى بۆ بکرم. بەلام قەت باوەرم نەدەکرد ئەم
 بۆگەنە بەم چەشنە پروات."

راي مۆند بۆى رۆون کردەوه سەگ بتوانى ئاوارە بێت، بۆ
 خۆى دەگەریتەوه. کۆمەلێک نمونەى لەو سەگەنەم بۆ
 هیناوه، که دەیان کیلۆمەتریان بریوووه بۆ دۆزینەوهى
 خاوەنەکانیان. سەرەرای ئەمەش، پیرەمێرد له جارەن
 زیاتر شلەژا. "بەلام دەیبەن لیم، تیدەگەن. ئەگەر یەکیک بۆ
 خۆى ببات، بەلام ئەمە ناشى، لەگەڵ ئەم هەموو پەلە و
 توێژە سوورانەى بێزى هەموو خەلکى دەهینیتەوه. به
 دلناییهوه پۆلیس دەيبا." ئەو کاتە پیم گوت پیویستە له
 دواى بگەرێ و بچیتە ئیدارەى گیانەوهره دۆزراوهکان

بهرانبهر به هه‌ندیک پاره بۆی ده‌گه‌رینه‌وه. وتی ئایه ئهم
 پاره‌یه زۆره. من نه‌مه‌زانی. ئینجا تووربه بوو: "پاره بۆ
 ئهم بۆگه‌نه بدهم. ئاه! با چاوی ده‌ری!" ئیتر که‌وته
 نه‌فرینکردن لینی. رایمۆند پیکه‌نی و چووه ژووره‌وه. منیش
 به دوایدا چووم و له دالانی نه‌ومه‌که‌ی خۆمان یه‌کترمان
 به‌جی هیشته. چه‌ند ساتیک دواتر، گویم له ده‌نگی پینی
 پیره‌مێرد بوو و له ده‌رگاکه‌ی منی دا. که کردمه‌وه،
 که‌میک وه‌ستا و پاشان وتی: "بمبه‌خشه، بمبه‌خشه." داوام
 لیکرد بیه ژووره‌وه، به‌لام نه‌یویست. ته‌ماشای نووکی
 پیلاوه‌کانی ده‌کرد و ده‌سته توێژداره‌کانی ده‌له‌رزین. بێ
 ئه‌وه‌ی رووم تیی‌کات، لینی پرسیم: "خۆ ناچن لیم ببه‌ن، پیم
 بلی مسیۆ مۆرسۆ. بۆم ده‌گه‌رینه‌وه. گهر نا من چیم
 به‌سه‌ر دیت؟" پیم وت (ئیداره‌ی گیانه‌وه‌ره دۆزراوه‌کان)
 سی رۆژ رایده‌گرن تا خاوه‌نه‌که‌ی په‌یدا ده‌ییت، پاشان
 به‌و جوهره‌ی باشه و دلیان ده‌یه‌وی، ره‌فتاری له‌گه‌ل
 ده‌که‌ن. به‌ بیه‌نگی ته‌ماشای کردم. دوا‌یی وتی: "ئێواره
 باش." ده‌رگاکه‌ی داخست و گویم له هاتوچوونی بوو.
 ده‌نگه‌ده‌نگ له ته‌خته‌که‌ی به‌رز بۆوه. به‌و کزه ده‌نگه
 غه‌ریبه‌ی که ناوبره‌که‌ی ده‌بری و ده‌گه‌یشته گویم،
 تیگه‌یستم که ده‌گریی. نازانم بۆچی بیرم له دایکم کرده‌وه.
 به‌لام ده‌بووایه به‌یانی زوو له خه‌و هه‌لسم. برسیم نه‌بوو،
 بێ ئه‌وه‌ی نان بخۆم، خه‌وتم.

له بیرۆیه کهم بووم که رایمۆند تهلهفۆنی بۆ کردم و گوتی
یه کییک له هاورپییهکانی (دهرباره‌ی من قسه‌ی بۆ کردبوو)
داوه‌تی کردووم رۆژی یه‌کشه‌مه له ماله‌که‌ی ئه‌و له
نزیك جه‌زایر به‌سه‌ر به‌رین. منیش وه‌لامم دایه‌وه که زۆر
ئاره‌زووم لییه، به‌لام بۆ ئه‌م رۆژه قه‌ولم به‌ کچه
هاورپییه‌که‌م داوه. یه‌کسه‌ر رایمۆند وه‌لامی دایه‌وه که
ئه‌ویش داوه‌ت ده‌کات. ژنی هاورپییه‌که‌ی زۆر به‌خته‌وه‌ر
ده‌بیته له ناو ئه‌م هه‌موو پیاوه ته‌نیا نه‌بیته.

ویستم یه‌کسه‌ر ته‌لهفۆنه‌که دانیمه‌وه، چونکه ده‌زانم
به‌رپۆه‌به‌ر چه‌ز ناکات که‌س له شاره‌وه ته‌لهفۆنمان بۆ
بکات. به‌لام رایمۆند پێی گوتم چاوه‌ری بکه‌م و دوا‌ی
وتی ده‌توانی ئیواره‌که‌ی ئه‌م هه‌واله‌م بداتی، به‌لام
ده‌یویست له شتیکی دیکه ئاگادارم بکاته‌وه. به‌ درێژایی
رۆژ گروپیک عه‌ره‌ب له دوا‌ی بوونه، برای
کۆنه‌دۆسته‌که‌شی یه‌کیک بووه له ناو ئه‌مانه. "ئه‌گه‌ر
ئه‌م‌رۆ ئیواره له کاتی گه‌رانه‌وه له نزیك ماله‌وه بینیت،
ئاگادارم بکه‌وه." منیش وتم زۆر باشه.

کهمیک دواتر، به ریوه بهر بانگی کردم، له هه مان چرکه
 بیزار بووم، چونکه وام به خه یالدا هات پیم دهلی که متر
 ته له فون بکه م و باشتر کار بکه م. به لام هه رگیز ئه مه
 نه بوو. گوتی دهیه وی دهرباره ی پرۆژیه ک قسه م له گه ل
 بکات، که هیشتا به ئالۆزی ماوه ته وه. ته نیا رای منی
 له سهر مه سه له که ده ویست. نیازی ئه وه ی هه بوو
 نووسینگه یه ک له پاریس بکاته وه و هه ر له ویوه کاروبار
 راسته وخو له گه ل کۆمپانیا گه وره کان هه لسوورپینی و بۆیه
 ده ویست بزانی ئایه من ئاماده م بچم. ئه مه ش ریگای
 ئه وه م بو ده کاته وه له پاریس بژیم و به شه سالی کیش
 خه ریکی سه فه ر کردن بم. "ئیه گه نجن و هه ست ده که م
 ئه مه ش ژیانیکه پیتان خوشه." وتم به لی، به لام له راستیدا
 بو من هیچ جیاوازییه کی نییه. ئه و کاته لی پرسیم ئایه
 قهت چه زم له گۆرینی ژیان نه کردووه؟ وه لام دایه وه که
 ژیان هه رگیز ناگۆردی، له هه موو باریکدا هه مووی وه کو
 یه که و ژیانی منیش لی ره هه رگیز ناخوش نییه. دیار بوو
 نیگه ران ده هاته بهرچاو، وتی منیش هه میشه
 وه لامدانه وه یه کی سه رچیغم هه یه و ئاواتم نییه و ئه مه ش
 بو خوی کاره ساته بو ئیشوکار. ئینجا بو کارکردن
 گه پامه وه شوینی خۆم. به لامه وه باشتر بوو نیگه رانی
 نه که م، به لام هیچ هۆیه کم نه دۆزییه وه ژیانم بگۆرم. به
 وردی بیرى لیبکه ینه وه، له م کاره م به دبه خت نه بووم. که

خویندکار بووم، ئاواتی لەم جوورەم زۆر بوون. بەلام کە
وازم لە خویندن هینا، زۆر بە خیرایی تیگەیشتم کە هەموو
ئەم شتانه نرخیکی راستەقینەیان نییە.

ئێوارە ماری هاتبوو بمبینی و داوای لێکردم ئایا دەمەوی
بیخوایم. وتم بۆ من ئەمە بوون و نەبوونی وەکو یەکە،
دەتوانین بیکەین ئەگەر ئارەزووی لێیە. ئینجا ویستی
بزانی ئایە خوشم دەوێت؟ هەروەکو جاری پیشوو چیم
گوتبوو، وەلامم دایەووە کە ئەمە هیچ مانایەک نابەخشی و
بیگومان خوشیشم ناوێت. وتی: "کەواتە بۆچی دەتەوی
بمخوای؟" بۆم پوون کردەووە ئەمە هیچ گرینگییەکی نییە
و ئەگەر ئەویش ئارەزوو دەکات، دەتوانین زەماوەند
بکەین. لە لایەکی دیکە، ئەمە داواکاری ئەو بوو، من تەنیا
دلی خۆم بەووە خوش دەکرد بۆ بەڵی. پاشان تێبینی
ئەووەی کرد کە ژنەیان کاریکی گرینگە. وتم "نەخێر."
کەمێک بیدەنگ بوو، بە هەمان شیوەش سەیری کردم.
دوایی قسەیی کرد. زۆر بە سادەیی دەیویست بزانی ئەگەر
ئەم پیشنیازە لە ژنیکێ دیکەووە بەهاتبایە بە هەمان شیوە
پەيوەندیم لەگەڵی هەبایە قبولم دەکرد. وتم: "بیگومان" ئەو
کاتە وتی ئەی ئەگەر ئەو ژنە منی خوش بویت، من
نەمدەتوانی هیچ دەربارەیی ئەم خالە بزانم. پاش چەند
ساتیکی دیکەیی بیدەنگی، بە منگەمنگیکەووە وتی کە من
غەریبم و هەر لەبەر ئەمەش خوشی دەویم، بەلام لەوانەیە

رۆژیک له بهر هه مان هۆکار بیزی لیبهکه مه وه. ئینجا بیدهنگ
بووم و هیچی دیکه م نه بوو بیلیم، به پیکه نینه وه قۆلی
گرتم و پیشانی دا که دهیه وی له گه ل من زه ماوه ند بکات.
منیش وتم هه ر کاتیک ئه و بیه وی دهیکه یه ن. ئینجا باسی
پیشنیازه که ی به رپۆه به رم بۆی کرد و ماریش پئی گوتم
حه ز ده کات پاریس ببینی. تیمگه یاند که سه رده میک لی
ژیاوم، وتی چۆن بوو ؟ وتم: "شاریکی پیسه، کوتر و
دالانی تاریکی زۆره. خه لکه که ی پیستییان سپیه."

پاشان رۆیشتین و به جاده گه وره کانی شاردا تیپه رین.
ژنه کان جوان بوون و له ماریم پرسی ئایه ئه ویش
ههستی به هه مان شت کردووه؟ وتی به لی، هه روه ها وتی
تیتده گه م. چه ند ساتیک بیدهنگ بووین. له گه ل ئه مه ش
ده مویست به یه که وه بمینینه وه، پیموت ده توانین به یه که وه
له لای سیلیست نان بخوین. ئه ویش ئاره زووی لیوو،
به لام کاری هه بوو. له نزیک ماله که ی من بووین، که
خواحافیزیم لیکرد. ته ماشای کردم: "تۆ ناته وی بزانی
کاری چیم هه یه؟" زۆر باش ده مویست بیزانم، به لام بیرم
لینه کردبووه، هه ر له بهر ئه مه ش بوو شیوه یه کی
سه رزه نشتکه ری به رانبه رم وه رگرتبوو. ئینجا، به رانبه ر
دیمه نی سه رگه ردانی من، جاریکی دیکه ش پیکه نی و بۆ
ئه وه ی ده می بگه یه نیته من، به سه رتا پای له شی به ره و
پووم هات.

له لای سیلیست نانم خوارد. ماوهیهک بوو دهستم به
 خواردن کردبوو. له ناکاو ژنیکی گچکهی سهیر هاته
 ژووره وه و داوای لیکردم ئایا دهتوانی له سهر میزه کهم
 دانیشی. هه لبت، دهیتوانی. هه ندی جوولهی لهرزوک و
 دوو چاوی بریقه داری ناو روخساریکی بچکولانهی
 سیوانی هه بوو. چاکه ته کهی داکه ند، دانیشت و به گهرمی
 دهستی به خویندنه وهی لیستی خواردنه مه نییه کان کرد.
 بانگی سیلیستی کرد و راسته وخو به دهنگیکی نزم و
 به له ز داوای خواردنه کانی خوی کرد. وپرای
 چاوه پیکردنی خواردن، جانتاکهی کرده وه، پارچه
 کاغه زیکی چوارگوشه و قه له میکی دهرهینا، پیش ئه وهی
 نان بخوات، نرخه کهی نووسی، پاشان له کیسه یهک نرخه
 ته واوی له گهل به خشیش دهرهینا و له پیش خوی دانا. له م
 کاته دا، خواردنه که یان بو هینا، که به خیرایی ئاودیوی
 کرد. کاتی که له چاوه پروانی خواردنی دووهمدا بوو،
 قه له میکی شین و گوڤاریکی له جانتاکهی دهرهینا، که
 پرۆگرامی ههفتانهی رادیوی تیدا بوو. زور به وردی و
 ریکی، یه کبه یهک، نزیکهی ته واوی بهرنامه کانی نیشانه
 کرد. له بهر ئه وهی گوڤاره که ده دوانزه په ریک بوو، ئه م
 کارهی به دیقه تیکی زوره وه له ماوهی ته واوی
 نانخواردنه که ئه نجام دا. ماوهیهک بوو له خواردن
 ببوومه وه، که چی ئه و هیشتا به هه مان ورده کاری پیشو

له نیشانه کردنه کانی خوی به ردهوام بوو. پاشان ههلساوه
 و چاکه ته که ی به هه مان جووله ی ورد و ماشینی،
 پۆشییه وه و رۆیشت. چونکه منیش هیچم نه بوو بیگم،
 ده رچووم و که منیک به دوایدا رۆیشتم. له سه ر شوسته که،
 به خیرایی و دلنیا ییه کی باوه رنه کراو، بی نه وه ی لابدات
 یان ئاو ر بداته وه در یژه ی به رۆیشتنی خوی ده دا.
 سه ره نجام بزم کرد و منیش گه رامه وه سه ر رۆیشتنی
 خۆم. هه ستم ده کرد ژنیکی غه ریب بوو، به لام هه ر زوو له
 خه یالم ده رچوو.

له بهر ده رگای ماله که م تووشی سالامانوی پیر بووم.
 هیتامه ژووره وه و زانیم سه که که ی ئیتر ته واو بزر بووه،
 چونکه له ئیداره ی گیانه وه ره دوزراوه کان نه بووه.
 فه رمانبه ره کانی پیان گوتبوو، له وانه یه پان بووبیته وه.
 ئه ویش داوای لی کردبوون ده شی له کۆمیسارییه بزانی.
 وه لامیان دابوو که ئه وان شوونی شتی له م جو ره
 هه لئاگرن، چونکه هه موو رۆژیک ئه مه روو ده دات. ئینجا
 به سالامانوی پیرم گوت ده توانی یه کیکی دیکه پهیدا بکات،
 به لام ئه و راستی ده کرد، که سه رنجی بو ئه وه راکیشام
 له گه ل ئه م سه که یان راهاتبوو.

له سه ر ته خته که م هه لکوپر مابووم و سالامانۆش له سه ر
 کورسییه ک به رانبه ر میزه که، رووبه رووی من ده ست
 له سه ر ئه ژنۆ دانیشتبوو. هه مان کلاوه کۆنه لبادییه که ی

له سهر بوو. کوتایي پرسته کانی له بن سميله زهرده کهي
 ده جوو. که ميک هه راسانی ده کردم، به لام هيچم نه بوو
 بيکه م و خه ويشم نه ده هات. بو ئه وهی شتيک بليين،
 ده ربارهی سه گه کهي دواندم. پي و تم دواي مردني
 ژنه کهي رايگرتوو. زور درهنگ ژني هينابوو. له کاتي
 لاويدا هزي کردوو خه ريکي شانۆ بيت: له سه ربازي
 به شداري له نمايشنامه کوميديه سه ربازيه کان کردوو.
 به لام سه ره نجام له هيلي ئاسنين کاري کردوو و
 په شيمانيش نيه، چونکه ئيستا مووچه يه کي بچکولهی
 خانه نشيني وهرده گري. له گهل ژنه کهي به خته وهر نه بوو،
 به لام به گشتي له گه لی راهاتبوو. کاتي که مردوو، گه ليک
 هه ستي به ته نهايي کردوو. جا، له يه کي له هاوکاراني
 داواي ئه م سه گهي کردوو، که ئه وسا به چکه بوو.
 ده بووايه به مه موله به خيوي بکات. چونکه سه گ که متر له
 مروف ده ژييت، به يه که وه پير بوونه. "به قسه ی سالامانۆ
 ره وشتي خراپ بوو. ناوه ناوه ده مه قالبيان هه بوو. به لام
 له گهل ئه مه ش سه گيکي ناياب بوو. منيش وتم له
 نه ژاديکي جوان بوو، سالامانۆ به م قسه يه دلي خوش
 بوو. "جاريکي دیکه ش تي هه لچنييه وه و وتي: ئه ی ئيوه
 پيش نه خوشيه کهي نه تانبيني بوو. جوانترين توو کي
 هه بوو. "له و کاته وه که ئه م نه خوشيه ی گرتبوو، هه موو
 ئيواران و هه موو به يانيان سالامانۆ ده بيرده پياسه و

گه ږان. به لām به قسه ی ئه و، نه خوشییه راسته قینه که ی، پیری بوو، ئه مهش چاره سهری بو نییه.

له م کاته دا باویشکم هاتی و پیره میړدیش وتی ده بی برؤم. پییم گوت ده توانیت بمینیتته وه، زیاتر ئه وه ی به سهر سه که که یدا هاتو وه، بیزاری کردو وم: سوپاسی کردم. وتی دایکت سه که که ی زور خوش ده ویستم. که ده رباره ی دایکم قسه ی ده کرد، ده یگوت "دایکی هه ژارتان". شیمانه ی ئه وه ی خسته روو ده بی من زور به دبه خت بم له وه ته ی دایکم مردو وه، منیش هیچ وه لām نه دایه وه. ئه و کاته زور به خیرایی و که میکیش نارحه ت وتی ده یزانی که له گه ره ک به خراپه باسم ده که ن، چونکه دایکم خستوته خانه ی به سالآچووان، به لām ده یناسیم و ده یزانی که من دایکم زور خوش ده ویست. وتم تا ئیستاش نازانم بوچی هه ستم به وه نه کردو وه له م باره یه وه به خراپه قسه م له سهر ده که ن، له کاتی که دا هه ستم کردو وه خانه ی به سالآچووان شتیکی سروشتییه، له بهر ئه وه ی پاره ی ئه وه م نه بو وه دایکی پی به ختو بکه م." له لایه کی دیکه ش، وتم، ما وه یه کی زور بوو هیچی نه بوو پیم بلئ و به ته نیاش بیزار ده بوو، سالامانو وتی به لئ. به لای که می له خانه ی به سالآچووان هاوړئ بو خومان په یدا ده که ین." پاشان داوای لیبور دنی کرد. ده یه ویست بخوائ. ژیانیشی ئیستا گوړابوو و زوریش نه یده زانی له مه وودوا چی ده کات.

له وهتهی دهیناسم، بۆ یه که مجار به بزووتنه وهیه کی خیرا
دهستی بۆ دریژ کردم ته وقه م له گهل بکات، ههستم به
تویژه کانی پیستی کرد. پیش ئه وهی بروات، که میک
زهردهی هاتی و وتی: "هیوادارم ئه مشه و هیچ سه گیک
نه وهی، چونکه هه میسه له و باوه رهم ئه وهی منه."

یه‌کشه‌ممه، بۆ له خه‌و هه‌لسان ئازارم هه‌بوو و ده‌بووایه
 ماری بانگم بکات و هانم بدات. چونکه ده‌مانویست زوو
 مه‌له‌وانی بکه‌ین، بۆیه نانمان نه‌خوارد. هه‌ستم ده‌کرد
 ته‌واو به‌تالم و که‌می‌کیش سه‌رم ژان ده‌کات. جگه‌ره‌که‌م
 تامی‌کی تالی هه‌بوو. ماری گالته‌ی پیکردم گوايه "سه‌ری‌کی
 تازیه‌دارم" هه‌یه. کراسی‌کی خامه‌کی سپی پۆشیبوو و
 قژی‌شی به‌ره‌لا کردبوو. پیم گوت جوانه، له خوشییان
 پیکه‌نی.

وی‌پرای دابه‌زین له ده‌رگای رایمۆندمان دا. وه‌لامی داینه‌وه
 که داده‌به‌زی. له ناو جاده‌که، له‌به‌ر ماندویتی‌م و هه‌روه‌ها
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌کانیشمان نه‌کردبووه، رۆژه‌که‌ش
 هه‌ر له زوو‌یکه‌وه پر له خۆر بوو، وه‌ک شه‌قازله‌یه‌ک
 پیم‌که‌وت. ماری له شادمانییان هه‌له‌به‌زییه‌وه و بی
 وه‌ستان ده‌یگوت رۆژی‌کی خوشه. هه‌ستم کرد باشترم و
 برسیشمه. به‌ ماریم گوت جانتا مشه‌ماکه‌م پیشان بدات،
 که دوو مایۆکه و په‌شته‌مالی‌کی له ناو دانا‌بوو. له

چاوه پیکردن شتیکی دیکه مان نه بوو و گویمان لیوو
 رایموند دهرگاکی داده خست. پاتولیکی شین و کراسیکی
 نیو قوئی له بهر بوو. به لام کلاویکی حه سیری له سهر
 نابوو، نه مهش ماری به پیکه نین هینا، مه چه که کانی له ژیر
 مووی رهش زور سپی ده چوونه وه. که میک بیژم لی
 بووه. ویرای دابه زین فیکه لیده دا و وا پیده چوو دلخوش
 بیت. پی و تم: "سلاو، پیره" به "مه دموایل" یش بانگی
 ماری کرد.

رؤژی پیشوو به یه که وه چووبووینه کومیسارییه،
 گه واهیم بوی دابوو که ژنه که رایموندی "فریوو" دابوو.
 مه سه له که به ئاگادار کردنه وهی رایموند کوتایی پیهات.
 گرینگیشیان به شایه دییه که ی من نه دا. له بهر دهرگا، له گهل
 رایموند قسه مان کرد، پاشان بریارمان دا ئوتوبووس
 بگرین. لیوار دهریا زور دوور نه بوو، به لام بهم چه شنه
 خیراتر ده پویشستین. رایموند لهو باوه ره دا بوو
 هاوپییه که ی دلخوش ده بیت نه گهر بمانییت زوو بگهین.
 خهریک بوو ده پویشستین، له ناکاو رایموند ئاماژه ی بو
 کردم ته ماشای به رانبه ر بکه م. گروپیک عه ره بم بینی
 پشتیان به دهرگای دوکانی جگه ره فروشه که دابوو وه.
 بیدهنگ به لام به شیوه ی خویان سه یریان ده کردین، نه
 زیاتر نه که متر، وهک نه وهی ئیمه به رد یان داری وشک
 بین. رایموند پی گوتم دووه می لای چه پ نه و کوره

خۆیەتی. دواىى كەمىك شلەژا. پاشان وتى، لەگەل ئەمەش
ماوەیەكە ئەم مەسەلەىە كۆتایى پێهاتوو. ماری زۆر باش
تێنەدەگەشت و داواى لێكردىن مەسەلە چىيە؟ وتم
مەسەلە ئەم عەرەبانەن شتىكىان بەرانبەر رايمۆند هەيە.
مارى ويستى يەكسەر برۆين. رايمۆند خۆى گرتهو و
پێكەنى و گوتى پێويستە پەلە بكەين.

بەرەو ويستگای ئۆتۆبوس رۆيشتين، كە زۆر دوور
نەبوو و رايمۆند ئاگادارى كردمەو و كە عەرەبەكان لە
دوامان نين. ئاورم دايەو. بەردەوام لە هەمان شوين
بوون و بە هەمان بيباكي تەماشای ئەو چىگايەيان دەکرد،
كە بەجىمان هيشت. ئۆتۆبوسمان گرت. ديار بوو رايمۆند
تەواو ئارام ببۆو و لە نوكتەگىرانهوى خۆى بۆ ماری
نەدەووستا. هەستم كرد ماری حەز لەم گالتانە دەكات،
بەلام هىچ وەلامى نەدەدایەو. جار بە جار بە پێكەنينەو
سەيرىكى دەکرد.

لە لىواری شارى جەزایر دابەزين، كەنار دەريا زۆر لە
ويستگای ئۆتۆبوس دوور نىيە. بەلام دەبووايە بانىكى
بچكۆلە بېرىن كە دەيروانىيە دەريا، پاشان تا كەنارەكە لىژ
دەبوو. بانەكە بە بەردى زەرد و گولەكىويلەى سپى ژىر
شىنايى توندى ئاسمان داپۆشراوو. وەك يارىيەك، ماری
جانقا مشەماكەى بە هیز لە لاسكى گولەكان دەدا و
بلاوہى پێدەکردن. بە ناو ريزە فيلا بچكۆلانەكاندا تىپەرىن،

که به پەرژینی سهوز یان سپی دهور درابوون، هه‌ندیکیان
 له‌گه‌ل بانیزه‌کانیان به دارگه‌زه‌کان شاردرابوونه‌وه،
 هه‌ندیکی دیکه‌ش ږووت له ناو به‌ردان. پيش ئه‌وه‌ی به
 دامه‌نی بانه‌که بگه‌ین، ده‌توانرا ده‌ریای ئارام و دوورتر
 به‌رزه‌خیکی به‌ردینی خه‌والووی ناو ئاوی ږوون ببینری.
 ده‌نگی کزی مۆتۆږیک به ناو هه‌وا‌ی هیمن تا لای ئیمه
 به‌رز بۆوه. له زۆر دووره‌وه گه‌مییه‌کی بچکۆله‌مان به
 ئاسته‌م بینی، که به‌ره‌و پيشه‌وه له‌سه‌ر ده‌ریای
 بریسکه‌دار ده‌ږویشته. ماری چه‌ند دانه‌یه‌ک گوله‌سۆسنه‌ی
 ناو ته‌پکه‌کانی چنی. له‌و نشیوه‌ی که تا لیوار ده‌ریا
 داده‌به‌زی، بینیمان پيش ئیمه چه‌ند مه‌له‌وانیکی لییه.

هاو‌ږییه‌که‌ی ږایمۆند له ناو خانوویه‌کی دارین له‌وسه‌ری
 لیوار ده‌ریا ده‌ژیا. خانووه‌که پشتی به تاشه به‌رده‌کانه‌وه
 نووسابوو، ئه‌و ئه‌ستووندانه‌ی له پيشه‌وه‌ش ږایانگرتبوو،
 له ناو ئاو بوون. ږایمۆند ئیمه‌ی به هاو‌ږییه‌که‌ی ناساند.
 ناوی ماسۆن بوو. ږیاویکی بلند و چوارشانه و تیکسم‌ږاو
 بوو له‌گه‌ل ژنیکی خرکیله‌ی ژیر، که له قسه‌کردندا شیوه‌ی
 ږاریسی هه‌بوو. ماسۆن یه‌کسه‌ر ږی و تین بجه‌سیینه‌وه و
 بۆ نیوه‌ږۆش ماسی سووره‌وه‌کراو هه‌یه، که هه‌ر ئه‌م‌ږۆ
 به‌یانی ږاوی کردووه. ږیم گوت خانووه‌که‌ی زۆر جوانه،
 وتی شه‌مه‌مه و یه‌کشه‌مه‌مه و گشت ږۆژانی ږشوو لیږه
 به‌سه‌ر ده‌به‌م. ږاشان وتی "له‌گه‌ل ژنه‌که‌م، باش

دهگونجیین". دروست له م کاتهش ژنهکهی لهگهل ماری
پیدهکهنی. پهنگه بو یهکه مجار بیت، به راستی بیرم له
ژنهینان کردهوه.

ماسون دهیهویست بچیته ناو ئاو، بهلام ژنهکهی و
رایموند نهدههاتن. ئیمه ههرسیکمان دابهزین، ماری یهکپی
خوی خسته ناو ئاو، بهلام من و ماسون کهمیک
چاوهپریمان کرد. ماسون به هیمنی قسهی دهکرد و تییینی
ئهوهم لی کرد، وهک خوویهک ئاخواوتنهکانی بهم رستهیه
تهواو دهکرد: "بهلکو زیاتریش دهلیم." ههتا ئهو کاتانهش
که هیچی نهدهخسته سهر مانای رستهکهی، دووبارهی
دهکردهوه. دهربارهی ماری پی و تم: "سهرنجراکیشه،
بهلکو زیاتریش دهلیم، دلگیره." پاشان چیتر سهرنجی ئهم
خووهی ئهوم نهدا، چونکه خهریکی خورهکه بووم که
خووشی پیدهبهخشیم. لمیش خهریک بوو لهژیر پیم گهرم
دهبوو. کهمیکی دیکهش ئارهزووی خوم بو ناو ئاوهکه
راگرت، سهرههجام به ماسونم گوت: "بچین؟" خوم خسته
ناو ئاوهکه. ئهو به هیمنی هاته ناو ئاوهکه، که پییهکانی
بزر بوون، خوی پیدا دا. کهمیک به خراپ باسکه مهلهی
دهکرد، به رادهیهک بهجیم هیشت تا خوم بگهیهنمه ماری.
ئاوهکه سارد بوو، منیش به مهلهوانییهکه دلخوش بووم.
لهگهل ماری دوور کهوتینهوه و ههستمان دهکرد له
بزووتنهوه و له دلخووشی یهکتر دهگرینهوه.

ماچم نه کردووه. راستی دهکرد، ههلبهت منیش ئارهزووم
 لیوو. وتی "وهره ناو ئاو". بۆ ئهوهی خۆمان به یهکهه
 شهپۆله گچکهکاندا بدهین، پامان کرد. دواى ئهوهی کهمیک
 مهلهمان کرد، ماری خوی پیوه نووساندم. به پییهکانم
 ههستم به پییهکانی کرد و ههزم چوویی.
 که گهراینهوه ماسۆن بانگی دهکردین. وتم زۆر برسیمه،
 ئهویش راستهوخۆ به ژنهکهی گوت که منی بهدلّه. نانهکه
 زۆر خوش بوو. بهشه ماسیی خۆم ههللوشی. پاشان
 گوشت و پهتاتهی سوورهوهکراویش ههبوو. بۆ ئهوهی
 گفتوگو بکهین، نانمان دهخوارد. جاربهجار ماسۆن
 شهراپی دهخواردوه و بۆ وهستانیش بۆ منی تیدهکرد. له
 کاتی قاوهخواردنهوه سهرم کهمیک گران بوو و
 جگهرهیهکی زۆرم کیشا. من و ماسۆن و رایمۆند
 بریارمان دا به پارهی هاوبهش مانگی ئاب له کهنار دهريا
 بهیهکهوه بهسهر بهرین. لهناکاو ماری پیی وتین: "ئایا
 دهزانن سهعات چهنده؟ یانزهونیوه. " گشتمان سهرسالام
 ببووین، بهلام ماسۆن وتی زۆر زوو نانمان خواردووه،
 ئهمهش سروشتیه، چونکه کاتی نانخواردن ئهو کاته بوو،
 که برسیمان بوو. نازانم بۆچی ئهمه ماری به پیکهنین
 هینا، وا ههست دهکهه کهمیک زۆری خواردبووه. ماسۆن
 داواى لیکردم ئایا دهمهوی لهگهڵ ئهو له لیوار دهریاکه
 پیاسه بکهه. "ههردهم ژنهکهه دواى نانخواردن

سەر خه ویک دهشکینی، به لام من ههز له مه ناکهه. دهبی
پیا سه بکهه. ههردهه پی دهلیم ئه مه بو تهندروستی
باشتره. به لام سه ره پای ئه مانهش، ئه مه مافی خویه تی.
ماری وتی ده مینیه وه تا یارمه تی خانم ماسۆن بدات له
شووشتنی قاپ و قاچاخ. پارسییه بچکۆله کهش وتی بو
کاری لهه جوړه دهبی پیا وهکان بخړینه ده ره وه. ئیمهش
هه رسیکمان دابه زین.

هه تاو تا رادهیه که به شاقوولی ده که وته سه ر لم،
دره خشانه وهشی له سه ر پرووی ده ریا له راده به ده ر بوو.
که سی دیکه له سه ر لیوار نه بوو. له خانووهکانی لیوار
بانه که که ده پروانییه ده ریا، دهنگی لیكدانی قاپ و
چه تالمان ده بیست. له بهر گه رمایی تاشه به ردهکان که له
زهوی هه لده ستا، به ئاستهه هه ناسه مان بو ده درا. بو
ده ستپیکردن، رایمۆند و ماسۆن ده رباره ی هه ندی شت و
هه ندی خه لک قسه یان ده کرد من نه مده ناسین. تیگه ی شتم
که ماوهیه کی زۆره یه کتر ده ناسن و سه رده میکیش که می
به یه که وه ژیاون. به ره و ئاوه که رۆیشتین و به لیواری
ده ریا شوړ بووینه وه. هه ندی جار، شه پۆلیکی دیکه ی
دریژتر له مانه ی دیکه ده هات، سو له خامه کییه که ی ته ر
ده کردین. بیرم له هیچ نه ده کرده وه چونکه له بهر هه تاوی
سه ر سه ری پووتم خه والوو بووم.

لهو دهمه دا، راي موند شتيكي به ماسون گوت، باش گويم
 لينه بوو. به لام له هه مان كات، له وسه ري كه نار ده ريا و
 زور دوور له ئيمه بينيم، دوو عه ره ب به جليكي شيني
 كاره وه به ره و روومان دين. سه يري راي موند كرد و پي
 وتم: "خويه تي." له رو يشتني خومان به رده وام بووين.
 ماسون وتي چون توانيويانه تا ئيره به دواماندا بين.
 ئه وه م به خه يالدا هات رهنگه ئيمه يان به خو و جانتاي
 ليوار ده ريا بينيبي ئوتوبووسمان گرتووه، به لام هيچم
 نه وت.

عه ره به كان له سه رخو ده هاتنه پيشه وه، ته واويك نزيك
 ببوونه وه. ئيمه رو يشتني خومان تيك نه دا، به لام راي موند
 وتي: "ئه گهر دهمه قالي دروست بوو، ماسون تو، دووهم
 ده گري، منيش، خه ريكي ئه وه ي تر ده بم. توش مورشو،
 ئه گهر يه كيكي ديكه بگات، ئه مه يان بو تويه." وتم "به لي"،
 ماسون ده سته كانى خسته گيرفانى. پيم وابوو لمي داغبوو
 ئه و دهم سوور ده چي ته وه. به ههنگاوى ريك به ره و
 عه ره به كان ده رو يشتين. ماوه ي نيوانمان ورده ورده كه م
 بووه. كاتي كه چهند پيهك كه وتينه به رانه ر يه كترى،
 عه ره به كان وهستان. من و ماسون ههنگاوه كانمان هيمنتر
 كرده وه. راي موند راسته وخو به ره و ئه وه يان چوو، كه
 كي شه ي له گه ل هه بوو. ئينجا راي موند يه كه م جار لي دا و
 يه كسه ر بانگي ماسوني كرد. ئه ويش به ره و رووي

ئەمەيان چوو، كە سەرەتا بۆيان ديارى كوردبوو و دوو جار بە ھەموو ھىزى خۆى لىي دا. ەەرەبەكە بەسەر سەك كەوتە ناو ئاوەكە و چەند چركەيەك بەم چەشنە ماوە، بلى ئاو لە دەورى سەرى دەردەچوو. لەم ماوەيە راي مۆنديش لەمەى دىكەى دا، دەموچاوى بە خوین ھىنابوو. راي مۆند روى لە من كرد و وتى: "دەبينى ئىستا چى لىدەكەم؟" ھاوارم كرد: "ئاگادار بە، چەقوى پىيە؟" بەلام كار لە كار ترازابوو بازووەكانى بريندار ببوون و دەمىشى شەق ببوو.

ماسۆن چوو پىشەو. بەلام ەەرەبەكەى دىكە ھەلسابوو و خۆى لە پشت چەقو بە دەستەكەو نابوو. ئىمە جورئەتمان نەكرد بجووليينەو. بە ھىمنى بى ئەوہى سەرنجمان لەسەر ھەلگرن و بە چەقوراكرتن كشانەو. كە بينيان ماوەيەكى زور لە نيوانمانە، زور بە خىرايى رايان كرد، تا ئەو دەمەى لەبەر ھەتاو مابوويناوە و چەقوبووين، راي مۆند بازووى بىزھينەرەوہى بە خوینى توند گرتبوو.

ماسۆن يەكسەر وتى دكتورىك لىرە ھەيە، يەكشەممانى خۆى لەسەر بانەكە بەسەر دەبا. راي مۆنديش ويستى راستەوخو بچىت. بەلام ھەر جاريك كە قسەى دەكرد، خوینى برينەكەى لە دەمى بلى دەكرد. خۆمان خستە بنبالى و بە زووترين كات ھاتيناوە ناو خانووەكە. لەوى راي مۆند وتى برينەكەى ئىجگار وا نىيە، دەتوانى بچىتە لای

دکتور.. له گهل ماسون پرويشت و منيش مامه وه تا ئه وهى
پرووى داوه بو ژنه كانى پروون بکه مه وه. خانم ماسون
دهگريا و ماريش رهنكى زهره بپوو. ههرچى من بووم،
ئهم پروونكردنه وهيه ههراسانى دهكردم. سهره نجام بيدهنگ
بووم و ويپراى ته ماشاكردى دهريا جگهره م كيشا.

نزيكهى سهعات يهكونيو بوو رايمود و ماسون هاتنه وه.
رايموند بازووى به سترابوو و پلاستيكيكى پزيشكىشى به
لادهميه وه بوو. دكتور پيى وتبوو هيچ نيه، به لام ئه و
زور گرفتار دههاته بهرچاو. ماسون ههولى دا به پيکه نيني
بينى، به لام قسهى نه دهكرد. كاتى كه وتى داده به زم بو
سهر كه نار، وتم بو كوى دهچيت؟ من و ماسونيش وتمان
له گهلت دين. كه چى، توورپه بوو و جوينى پيداين. ماسون
وتى پيوست ناكات ناچارى بکهين. له گهل ئه مهش من به
دوايدا چووم.

ماوهيه كى زور له سهر كه نار پرويشتين. ئه و دهمه ههتاو
گهرميه كهى گيژكه ر بوو و له سهر لم و پرووى دهريا
پهرش ده بوو. ههستم كرد رايمود دهزانى دهچيته كوى،
به لام بيگومان ئهم بيره ههله بوو. له مسهرى كه نار،
سهره نجام گه يشتينه كانيله يهك كه له پشت تاشه بهرديك
له ناو لمه كه ههله قوولا. ليژه، توشى دوو عهره به كه
بووينه وه. ههر به جلى كارى شينى چه وريانه وه
راكشابوون. هيمن و بهخته وهر دههاتنه بهرچاو. گه يشتنى

ئېمە ھېچ شتېكى نەگۈرى. ئەوھى لە رايمۇندى دابوو،
بېدەنگ سەيرى دەکرد. ئەوھى تر بى وەستان فووى لە
قامىشىكى بچكۆلە دەکرد، وپراى سەيرکردنى سى نۆتى لە
قامىشەكە دەردەھىنا و دووبارەى دەکردەوھ.

لەم ھەموو ماوھىيە، لە ھەتاو و لە كپى و لە خورە
نەرمەكەى كانىلەكە و سى نۆتەكە زياتر شتېكى تر نەبوو.
پاشان رايمۇند دەستى بو ئەو گىرفانە برد، كە دەمانچەى
تېدا بوو، بەلام ئەويتەر نەجوولايەوھ و بەردەوام سەيرى
يەكتريان دەکرد. تېبىنى ئەوھم كەردبوو ئەوھى نايەكەى
لېدەدا، پەنجەى پىيەكانى زۆر لىك دوور بوون. رايمۇند
بى ئەوھى چاوى لەسەر ھەلگىرى پىي گۆتم: "بىكوژم؟"
بىرم كەردەوھ ئەگەر بلىم نا، دەورووژى و ھەر بە تەنيا بە
دلىنایيەوھ تى دەگىت. تەنيا وتم: "ھىشتا قسەى لەگەل
نەكەردووى، كاریكى ناپەسندە بەم جۆرە تى بگىت."
جاریكى دىكەش خورەى نەرمى ئاوەكە و دەنگى نايەكە لە
دلى بېدەنگى و گەرمایى بەرز بوونەوھ. دواى رايمۇند
وتى: "كەواتە، جوینی پېدەدەم كە وەلامى دایەوھ
دەيكوژم." منیش وتم: "ئەمەيە، بەلام ئەگەر چەقۇيەكەى
دەرنەھىنى تۆ ناتوانى بىكوژىت." خەرىك بوو رايمۇند
كەمىك ھەلدەچوو. ئەوھى دىكە بەردەوام ئامىرەكەى
دەژەنى و ھەردووکیان بە وردى چاودیرىى ھەموو
جوولەيەكى رايمۇندیان دەکرد. بە رايمۇندم وت "نەخىر،

تهن به تهن رووبه روویان به وه و دهماچه که شت بده به
من. ئەگەر ئەوهی دیکه بێته پێشه وه، یان چه قویه که ی
دهربینی، لێی ددهم.

کاتی که رایمۆند ده مانچه که ی دامی، هه تا وه که به سه ریدا
خشی. له گه ل ئەمه ش هیشتا له جیگای خۆمان بی جووله
وه ستابووین وه ک ئەوهی هه موو شتیک له ده وروبه رمان
داخرابی. بی چاوداگرتن سه یری یه کترمان ده کرد و
هه موو شتی لێره له نیوان ده ریا و لم و هه تاو و بیدهنگی
نای و ئاوه که دا ده وه ستا. له م ساته بیرم له وه کرده وه که
ده توانی تی بگرم یان تی نه گرم. به لام له ناکاو،
عه ره به کان کشانه وه، خویان له پشت تاشه به رده کان بزر
کرد، من و رایمۆندیش هاتینه وه سه ر پنی خۆمان. وا
پیده چوو رایمۆند هیمنتر بیت و باسی ئوتۆبووسی کرد بو
گه رانه وه.

تا لای خانووه که له گه لی گه رامه وه، که ئەو به په یژده که
سه رده که وت، من له به رده م یه که م پایه وه ستام، سه رم پر
له هه تاو بوو، بیتا قهت بووم له به رانه ر ئەو ره نجه ی
ده بی بو سه رکه وتنی په یژده که داره که بیده م و جاریکی
دیکه بچم له گه ل ژنان دانیشم و گفتوگو بکه م. به لام
گه رماییه که ش ئەمه نده به هیز بوو، زۆرم پی زه حمهت بوو
له ژیر ئەم بارانه کویرکه ره که له ئاسمان داده به زی، بی
جووله بمینمه وه. مانه وه لێره یان رویشتن، هه لبهت یه ک

بدۆزمەۋە. بەلام كاتى نزيكتر بوومەۋە، بىنىم ئەۋ كورەي
 كىشەي لەگەل رايىمۇند ھەبوو دووبارە ھاتۇتەۋە.
 بە تەنيا بوو. لەسەر پشت راکشابوو، دەست لەژىر مل،
 نيوچەۋان لەبەر سىنبەري تاۋىر و تەۋاۋى لەشيش لەبەر
 خۆر. جەلە شىنەكەي لەبەر گەرمایى دوۋكەلى ليھەلدەستا.
 كەمىك سەرم سوورما. بۇ من ئەم مەسەلەيە كۆتايى
 پىھاتبوو، بى بىر كىردنەۋەش لە ئەۋ ھاتبوومە ئىرە.
 ھەركە منى بىنى، كەمىك خۆي قىت كىردەۋە و دەستى
 خستە گىرفانى. منىش، بە شىۋەيەكى سىروشتى،
 دەمانچەكەي رايىمۇندم لە گىرفانى چاكەتەكەم گوشى.
 سەرلەنۋى، بى ئەۋەي دەستى لە گىرفانى دەربىننى كەمىك
 خۆي بۇ دواۋە كىشانەۋە. تەۋاۋىك لەۋ دوور بووم،
 نزيكەي دە دوانزە مەترىك. لە نىۋان پىلۋوۋە نىۋە
 داخراۋەكانى ھەندىجار دەمتۋانى نىكاكانى ھەلبىنم. بەلام
 زياتر شىۋەكەي لەبەرچاوم لە نىۋ ھەۋاي گرگرتوو
 سەماي دەكرد. دەنگى شەپۆلەكان ھىشتا ۋەك لە نىۋەپۇ،
 تەمبەلتر، خاوتر بوون. ھەمان خۆر، ھەمان پۇشنایى
 لەسەر ھەمان لم بوو، كە لىرە درىژ دەبۆۋە. پىشتىر، دوو
 سەعات بوو چىتر پۇژەكە ھەلنەدەكشا، دوو سەعات بوو
 پۇژەكە لە ناو ئۇقيانۋوسى كانزاي كولاۋ لەنگەري خۆي
 گرتىبوو. چونكە بى ۋەستان تەماشاي ەرەبەكەم دەكرد،

چرە ھەلمىكى گچكە بە ئاسۇدا تىپەرى، لە ئاستى نىگام
ھەستم بە پەلەيەكى رەش كرد.

بىرم لەوہ كردهوہ كە تەنیا خووسوورانندنوہ و گەرانبەوہم
ھەيە بىكەم و ئەم مەسەلەيەش تەواو دەيىت. بەلام
تەواوى كەنارى ھەژاوى بەر خوړ لە پىشتم پەلەي دەكرد.
چەند پىيەك بەرەو كانىلەكە چوومە پىشەوہ. عەرەبەكە
نەجوولائوہ. سەرەپاي ئەمانەش، ھىشتا تەواويك دوور
بوو. رەنگە لەبەر سىبەرى سەر روخسارى بيت كە
دیمەنيكى پىكەنيناوى ھەبوو. كەميك چاوەريم كرد. تىنى
ھەتاو روومەتەكانى گرتبووم، ھەستم كرد چەند دلۆپىك
ئارەقە لەسەر برۆكانم كو دەبنەوہ. ھەمان خوړى ئەو
رۆژە بوو كە دايكەم تيايدا ناشت، وەك ئەو رۆژە، بە
تايبەتى نيوچەوانم ئازارى دەدام و تەواوى ھەناوم بە
يەكەوہ لەژىر پىست لىيان دەدا. لەبەر ئەم گەرمايىيە
بەھىزە كە لە سەرەوہى تاقەتى من بوو، ھەنگاويكەم بو
پىشەوہ نا، بىگومان دەمزاني چوونە پىشەوہوہ بىمانايە،
بە جيگورين ناتوانم خوړ لە خوړ رزگار بكەم. بەلام
پىيەك، تەنیا پىيەكەم بو پىشەوہ ھەلينا. بەلام ئەم جارە، بى
ئەوہى خوړى قىت بكاتەوہ، عەرەبەكە چەقويەكەى لە
گيرفانى دەرھينا و لەبەر ھەتاوہكە بوى راگرتم. رووناكى
لەسەر رووى چەقويەكە پەرش بووہوہ، ئەمەش وەك
تيغيكى ئىجگار رووشنى درىژبوو دەگەيشتە نيوچەوانم. لە

هه مان چرکه، ئارهقه کۆبووهوهکهی سهر برۆکانم به
جاریک پژانه سهر پیلووهکانم و به پهردهیهکی شیدار و
ئەستوور دایانپۆشی. له بن ئەم پهردهی فرمیسکه و
خوێیهدا چاوهکانم کوێر ببوون. له دهرزییهکانی ههتاو
لهسهر ئەنیهم زیاتر ههستم به هیچ شتیک نهدهکرد، بێ
جیاوازیکردن، شمشیری رۆشناییش بهردهوام له پێشم له
چهقۆیهکه دهرژایه سهرم. ئەم شمشیره سووتینهره
برژانگهکانی دهسووتاندم و چاوه پر له ئازارهکانی
دهپشکنیم. لهم کاتهدا بوو ههموو شتیک له رزی. دهریا
ههناسهیهکی قوول و دهگمهنی لیوه هات. ههستم کرد
ئاسمان به ههموو فراوانیی خۆی شەق دهبیست و ئاگر
دهباری. تهواوی بوونم لیک راکشاه و قامکم تهواو له
دهمانچهکه گیر کرد. پهلاپیتکهکه بهرەلا بوو، دهستم له
سکی بیگرایی دهسکی دهمانچهکه دا و لیهر، له ناو
سه‌دایه‌کی وشک و که‌رکه‌ر ههموو شتیک دهستی پیکرد.
ئارهقه‌که و ههتاوم له خۆم دوور خسته‌وه. تیگه‌یستم که
هاوسه‌نگی رۆژه‌که و بێ‌ده‌نگیه تاییه‌تییه‌که‌ی که‌ناره‌که‌م
له‌ناو برد، که لێی به‌خته‌وه‌ر بووم. ئینجا، چوار جاری
دیکه‌ش گولله‌م له جه‌سته‌یه‌کی بێ جووله‌گرت و بێ
ئوه‌ی لێی دیار بن، ده‌چوونه‌ ناوه‌وه‌ی. ئەمەش وه‌ک
چوار ته‌قه‌ی کورت بوون، که به‌ ده‌رگای به‌ده‌ختیه‌وه‌م
نان.

به‌شی دووهم

راسته و خو دواى گيرانم، چەند جارێك لىكۆلینه وەم لە گەل
 كرا. بە لām زیاتر لىكۆلینه وەهێك بوون دەر بارەى ناسنامە
 و زۆریان نە دەخایەند. یەكەم جار لە كۆمیساریە، وا
 پێدەچوو مەسەلەى من سەرنجى كەس رانەكیشتى. هەشت
 رۆژ دواتر، بە پێچەوانەو، حاكمی لیپرسینەو بە
 فزولییهو سەیری كردم. بە لām بۆ دەستپێكردن، تەنیا
 داواى ناو و ئەدریس و كار و شوێن و جێگای لە
 دایكبوونمى كرد. پاشان ویستی بزانی ئایە پارێزەرێكم بۆ
 خۆم گرتوو. وتم نەمگرتوو، ئینجا بۆ ئەوێ بزانی زۆر
 پێویستە پارێزەرێكم هەبێت، پرسیارم لێكرد. وتى:
 "بۆچی؟" وە لām دایەو كە مەسەلەى خۆم گەلێك سادە
 دەبینم. بە خەندەو گوتى: "ئەمەش رایەكە. لە گەل ئەمەش،
 یاسامان لە پێشە. ئەگەر ئێو پارێزەر هەلنەبژێرن، ئێمە
 یەكێك بە رەسمى دەستنیشان دەكەین." هەستم كرد

شتیکی زور له بار و گونجاوه که عه داله ت نه م کارانه ی
 گرتوته نه ستوی خوی. هه مان شتم پیگوت. نه ویش سه ری
 بو له قاندم وتی یاسا به ریکوپینکی دارپژراوه.
 سه رها تا به گرینگم وهرنه گرت. له ژوورینکی پر له په رده
 پیشوازی لیکردم، له سه ر میزه که ی چرایه ک هه بوو
 تیشکه که ی ده که وته سه ر کورسییه ک، که بوی
 ده ستنیشان کردم لئی دانیشم، خوشی له تاریکییه که دا
 مایه وه. پیشتر وه سفینکی له م جوړه م له کتیبان خویندبووه
 و هه موو نه مانه م وهک وازییه ک ده هاته بهرچاو. دوا ی
 گفتوگو ییه که مان به پیچه وانه وه، ته ماشام کرد پیاوینکی
 سیما ناسکم بینی، دوو چاوی شینی گه وره ی تاری،
 سمیلینکی بوری درپژ و پرچینکی پری مه یله وسپی. زور
 ژیر ده هاته بهرچاوم و له هه مووشی گرینگتر، سه ره پای
 هه ندی جووله ی نائیرادیی ده می، دلگیر بوو. له ده رچوون،
 ویستم بچم دهستی بگو شم و توقه ی له گهل بکه م، به لام
 دوا ی زوو به بیرم هاته وه، که من مروقیکم کوشتووه.
 رپوژی دوا یی، پاریزه ریک هاته زیندان بمبینی. بچکوله و
 خر بوو، ته واو گهنج، به وردی پرچی خه واندبوو.
 سه ره پای گه رماییه که (من کراسینکی نیوقولم له بهر بوو)
 چاکه ت و پانتولینکی تاریک، یه خه نوشتاوه و بوینباغینکی
 عه نتیکه ی دامه دامه ی گه وره ی رهش و سپی له بهر بوو.
 نه و جانتایه ی که له بنهنگلی هه لگرتبوو، له سه ر

تهخته که می دانا و خوی پیشکش کردم و پیی وتم له
 دوسییه که می منی کۆلیوه ته وه. مه سه له می من ئالۆزه، به لام
 ئه گهر باوه ری پیبکه م، ئه و گومانی له سه رکه وتن نه بوو.
 سوپاسم کرد و پیی وتم: "ده با بچینه ناو دلی بابه ته که."
 له سه ر تهخته که دانیشته و بوی پروون کردم وه که
 زانیاریان له سه ر ژیا نی تاییه تیم وه رگرتوو ه. زانیبوویان
 که به م زووانه دایکم له خانه می به ساللا چووانه وه مردوو ه.
 پاشان له مارینگۆ لیکۆلینه وه یان کردبوو. لیکۆله ره وه کان
 ئه وه یان به ده ست هینابوو که له رۆژی ناشتنی دایکم
 "هه ستیار نه بوویمه". "پاریزه ره که م وتی تیده گهن، ئه م خاله
 که می که هه راسانم ده کات داوات لیبکه م، به لام زۆر گرینگه.
 ئه گهر هیچ نه دۆزمه وه بۆ وه لامدانه وه، ده بیته به هانه یه کی
 زل بۆ تاوانبار کردن." ده یویست یارمه تی بده م. داوای
 لیکردم ئایه ئه و رۆژه ئازارم هه بووه. ئه م پرسیاره م زۆر
 پیی سه یر بوو، من بۆ خۆم زۆر هه راسان ده بووم ئه گهر
 بمکردایه. هه روه ها وتم ماوه یه که که می که عاده تی ئه وه م
 بزر کردوو ه پرسیار له خۆم بکه م و زۆریش پیی
 زه حمه ته زانیاری بده می. بیگومان دایکم زۆر خوش
 ده ویست، به لام ئه مه هیچ مانایه کی نییه. گشت که سیکی
 ساغ و سه لامه ت که م و زۆر به ئاواتی مه رگی ئه وانیه
 خوشیان ویستوو ه، بوونه. لیره دا، پاریزه ر قسه ی پیپریم
 و زۆر شله ژاو هاته به رچاو. به لینی لیوه رگرتم نه له کاتی

دادگایى نه له پيش حاکمى لپرسینه وه ئه مه نه لیم. ئینجا
بۆم ږوون کرده وه که من سروشتیکى وام هه یه زور جار
پیویسته فیزیکیه کانم هه ستوسۆزم هه راسان ده که ن.
ږوژى ناشتنى دایکم زور ماندوو بووم، خه وم ده هات. به
ږاده یه ک، هه ستم به وه نه کردوو چى ږووى داوه. ئه وه ی
به دلنیا یه وه ده متوانى بیلیم، ئه وه یه هزم ده کرد دایکم
نه مردبایه، به لام ږاریزه ره که م دلخوش نه بوو، وتی:
"ئه مه نده به س نییه".

ږاریزه ر بیری کرده وه. ږرسیارى لیکردم ئایه ده توانم بلیم
ئو ږوژه به سهر هه سته سروشتیه کانم زال بوومه. وتم:
"نه خیر، چونکه ئه مه هه له یه." به چاویکی سه یر ته ماشای
کردم، وه ک ئه وه ی قیزی به ینمه وه. تا ږاده یه ک به
شه ږانگیزی پى وتم له هه موو حاله تیکدا به ریوه به ر و
فه رمانبه ره کانى خانه ی به سالآچووان وه ک شاهید گوئیان
لیده گیرى و ئه مه ش ږولیکى زور پیسى بو من هه یه."
سه رنجیم بو ئه وه ږاکیشا که ئه م مه سه له یه هه یه
په یوه ندییه کى به کاروبارى منه وه نییه، به لام ئو ته نیا
وه لامى ئه وه ی دامه وه، که دیاره من قهت په یوه ندیم له گه ل
ده زگای عه دالهت نه بووه.

ږاریزه ر به سیمایه کى تووږه وه ږویشته. ویستم
بیگیرمه وه، بوى ږوون بکه مه وه که دلگیری ئه وم
مه به سته، نه ک بو ئه وه ی باشته ر به رگریم لیبا، به لکو،

ئەگەر بتوانم بىلىم بە شيۋەيەكى سىرۇشتى. بە تايىبەتى،
ھەستەم دەکرد دەيخەمە بارىكى نەگونجاو. تىم نەدەگەشت
و كەمىك لۆمەي دەكردم. ھەزم دەکرد بۆ بسەلمىنم كە
منىش ۋەك ھەموو خەلكىكم، بە راستى ۋەك ھەموو
خەلك. بەلام ئەم شتانه گشتى، لە قوولايىدا، سوودىكى وا
گەورەيان نەبوو، منىش لەبەر تەمبەلى وازم لىھىنان.

ماوھىك دواتر، بردمىانەو پىش ھاكىمى لىپرسىنەو.
سەعات دووى پاشنىوەرۆ بوو. ئەمجارە، بىرۆيەكەي پەر لە
پرووناكى بوو، پەردەيەكى تەنك بە ئاستەم تەشقى
پرووناكىيەكەي شكاندبوو. زۆر گەرم بوو. ئاماژەي
دانىشتنى بۆ كردم و بە لوتفىكى زۆرەو پىي گوتم
پاريزەرەكەم لەبەر "ھۆيەكى ناگەھان" نەيتوانى بىت. بەلام
من مافى ئەوھم ھەبوو ۋەلامى پرسىارەكانى نەدەمەو
چاوەرپى بين تا پاريزەرەكەشم ئامادە دەبىت. وتم دەتوانم
بە تەنھا ۋەلامى بدەمەو. بە پەنجە پلاكىكى لەسەر
مىزەكە داگرت. نووسەرىكى گەنج (نووسەرى مەھكەمە)
ھات بە رادەيەكى نزىك لە پشتمەو دانىشت.

ھەردووكمان بە ئاسوودەيى لە ناو كورسىيەكانمان
دانىشتبووين. لىپرسىنەو دەستى پىكرد. سەرەتا پىي گوتم
گوايە بە چەشنىك ۋەسقم دەكەن، كە من سىرۇشتىكى
بىدەنگ و داخراوم ھەيە و لەم بارەيەو وىستى راي من
بزانى. وتم: "مەسەلەكە ئەوھەيە من قەت شتىكى گەورەم

نىيە بىلېم. لەبەر ئەمە بىدەنگ دەبىم. "وھكو جارى يەكەم
 خەندەى ھاتى و وتى ئەمە باشتىن شتە، پاشان وتى: "لە
 لايەكى دىكە، ئەم ھىچ گرىنگىيەكى نىيە. "ئىنجا بىدەنگ بوو
 و سەيرى كردم و لەناكاو خوى قىت كردهو و بو ئەوھى
 بە خىرايى پىم بلى: "ئەوھى بە لامەو و گرىنگە، ئىوھن."
 باش تىنەگەيشتم مەبەستى چىيە لەمە، منىش ھىچ وەلامم
 نەدايەو. "وتى ھەندى شت لە جوولانەوھت ھەن نايانگرم.
 دلنىام كە ئىوھ يارمەتىم دەدەن تىيانبگەم. "منىش وتم
 ھەمووى زۆر سادەيە. پەلەى لىكردم پۆژەكەى خۆمى بو
 بگىرمەو. ئەوھم بو گىرايەو كە پىشتىر پۆم گىرابووھو:
 رايىمۇند، كەنار دەريا، مەلەوانى، دەمەقالى، جارىكى
 دىكەش كەنار دەريا، كانىلەكە، خۆر و پىنج تەقەى
 دەمانچە. لە ھەر رىستەيەك دەيوت: "باشە، باشە. " كە
 گەيشتمە سەر جەستە راکشاوھكە، سەرى لەقاند و وتى:
 "زۆر چاكە. " لە ئەنجامى دووبارەكردنەوھى ھەمان
 پوودا و ماندوو ببووم و ھەستم دەكرد قەت ئەمەندە
 قسەم نەكردووھ.

پاش كەمىك بىدەنگى، ھەلساوھ سەرى و وتى دەيەوى
 يارمەتىم بدات، منى بە لاوھ گرىنگە و بە يارمەتىي خودا
 شتىكم بو دەكات. بەلام پىشتىر، دەيويست ھىشتا ھەندى
 پرسىارم لىبكات. بى پىشەكى داواى لىكردم ئايا دايكمم
 خۆش ويستووھ. وتم: "بەلى، وھك ھەموو خەلك. "

نووسه ره کهش که تا ئەو دەم به ریکی له سهر ئامیره که
 چاپی ده کرد، ده بی له لیدانی پیتەکان لی تیگ چووبی،
 بویه شله ژا و ناچار بوو بگه ریتەوه دواوه. بهردهوام بی
 هیچ لۆژیکیکی دیار، حاکم دیسان داوای لیکردمه وه ئایا
 هەر پینج گولله م یه ک له دواى یه ک هاویشتن. بیرم
 کرده وه و روونم کرده وه که سهره تا یه کیکم هاویشتن،
 پاش چهند چرکه یه ک چوار گولله که ی دیکه. ئینجا وتی:
 "بۆچی له نیتوان تهقه ی یه که م و دووهم چاوه ریت کرد؟"
 جاریکی دیکه ش، که نار ده ریای سوور هاته وه بهرچاوم و
 له بهر خۆره که ههستم به سووتانی نیوچه وانم کرد. به لام
 ئەمجاره هیچ وه لامم نه دایه وه. به درێژایی ئەو هه موو
 بیدهنگیه حاکم شله ژاو ده هاته بهرچاو. دانیشتن، دهستی
 خسته ناو پرچی، ئانیشکی خسته سهر میزه که و خوی بو
 لای من شور کرده وه و به روخساریکی غه ریب: "بۆچی
 گولله ت له جهسته یه کی که وتوو گرت؟" لیره ش وه لامم
 نه دایه وه. حاکم دهسته کانی به نیوچه وانی داهینا و به
 دهنگیکی وشک هه مان پرسیارى دووباره کرده وه: "بۆچی؟
 ده بی پیم بلین، بۆچی؟" بهردهوام بیدهنگ بووم.
 له ناکاو هه لسا یه وه، به شاقاوی گه وره به ره و گوشه یه کی
 بیرویه که ی رویشتن و چه کمه جه ی دۆلابیکی راکیشا.
 خاچیکی زیوینی ده رهینا و ویرای هاتنه وه ی به ره و رووم
 به رزی کرده وه. به دهنگیکی ته و او گوړاو و تا راده یه ک

لهرزۆك هاواری كرد: "ئایه ئه‌مه ده‌ناسن؟" وتم "به‌لی،
 هه‌لبه‌ت." ئینجا زۆر به‌ خیرایی و به‌ چه‌شنیکی تیکه‌ل به
 سۆز وتی باوه‌ری به‌ خودا هه‌یه، قه‌ناعه‌تیشی وایه که
 هیچ که‌سیک هه‌نده تاوانبار نییه تا خوا نه‌یبه‌خشی، به‌لام
 ده‌بی بۆ ئه‌مه تۆبه و په‌شیمانی مرو‌ف وه‌ک مندالیک
 لیبکات که‌ گیانیکی بیگری هه‌یه و بۆ گشت کرپوشبردنیک
 ئاماده بیت. هه‌موو جه‌سته‌ی خۆی بۆ سه‌ر میزه‌که‌ خوار
 کردبووه. تا راده‌یه‌ک له‌ سه‌ره‌وه‌ی من خاچه‌که‌ی
 ده‌جوولانده‌وه. له‌ راستیدا، زۆر به‌ خراپی گویم بۆ به‌هانه
 ئه‌قلیه‌که‌ی شل کردبوو. سه‌ره‌تا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر گه‌رم
 بوو و بیرۆیه‌که‌شی می‌شی گه‌وره‌ی لیوو و ده‌هاتنه‌ سه‌ر
 ده‌موچاوم، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌میک ده‌یترساندم. له
 هه‌مان کات دانی پێداده‌نیم که‌ بی‌مانا بوو، چونکه‌ پاش
 هه‌موو شتیک، تاوانبار من بووم، له‌گه‌ل ئه‌مه‌ش درێژه‌ی
 پێدا. تا راده‌یه‌ک تینه‌گه‌یشتم که‌ به‌ رای ئه‌و ته‌نیا یه‌ک
 خالی تاریک له‌ ئیعترافه‌که‌م هه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو بۆ
 لێدانی گولله‌ی دووهم چاوه‌ریم کردووه. ئه‌وه‌ی تری زۆر
 باش بوو، به‌لام له‌مه‌یان، ئه‌و تی ئه‌ده‌گه‌یشتم.
 ده‌مویست پی بلیم بۆ پێداگرتنی له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ ئه‌و به
 هه‌له‌دا چووه: ئه‌م دواخاله ئه‌مه‌نده گرینگی نییه. به‌لام
 قسه‌ی پێپریم و بۆ دواجار که‌ ته‌واو وه‌ستابوو، لی
 پرسیم ئایه باوه‌رم به‌ خودا هه‌یه؟ منیش وتم نه‌خیر.

ئىنجا بە نەفرىنەۋە دانىشت. وتى ئەمە ناشى، ھەموو
 كەسىك باۋەرى بە خودا ھەيە، ھەتا ئەوانەش كە خۇيان
 لەرووى ۋەردەگىرن. قەناعەتى ئەۋە بوو و ئەگەر ھەر
 گومانىشى لىيكات، ژيانى ھىچ مانايەكى نابى. بە
 سەرسوورمانەۋە وتى "دەتانەۋى، ژيانم ھىچ مانايەكى
 نەبىت؟" پىم وت بە راى من ئەمە پەيۋەندى بە منەۋە نىيە.
 بەلام لەسەر مېزەكە، لەبەرچاوم خاچى مەسىحى بۇ لاي
 من درىژ كرد و بە جۇرىكى گىلانە ھاۋارى دەكرد "من،
 من مەسىحىم. لەو داۋاي لىبورىنت بۇ دەكەم. چۆن
 دەتوانى باۋەر نەھىنى كە بۇ تۇ ئازارى خواردوۋە؟"
 سەيرم كرد بە تۇ قسەم لەگەل دەكات، بەلام تەۋاۋ لىي پر
 ببووم. گەرمايىيەكە زياتر بەرز دەبۆۋە. ۋەك ھەموو
 جارىك كە بمەۋى يەكك لە كۆل خۆم بكەمەۋە، كە بە
 ئاستەم گوئى لىدەگرم، سەرم بۆى لەقاند.
 چاۋەرۋاننەكراۋ، بە نەزمىكى سەركەۋتۋانە وتى: "دەبىنى،
 دەبىنى، وانىيە تۇ باۋەرپ پى ھەيە و ئىستاش ئىعترافى
 بۇ دەكەي؟" بۇ جارىكى دىكەش وتم نەخىر. ئىنجا
 كەۋتەۋە سەر كورسىيەكەى خۆى.

زۆر ماندوو دەھاتە بەرچاۋ. چەند ساتىك بىدەنگ بوو،
 لەو ماۋەيەش ئامىرى چاپەكە، كە بەردەوام بوو لە
 نووسىنەۋەى گفتوگۆيەكە، دۋارستەى دەنوۋسى، پاشان،
 بە وردى و كەمىكىش بە خەمبارىيەۋە سەيرى كردم.

منگه منگیکی کرد: "قەت گیانی رەقی وەک ئەمە ی ئیوهم نه بینوو. هەموو ئەو تاوانبارانە ی هاتوونەتە پیشم، به رانبەر به وینه ی ئەم ئازارە گریان. "خەریک بوو بلیم چونکە ئەوان تاوانبار بوونە. به لām بیرم کردووە که منیش وەک ئەوانم. ئەمەش بیریک بوو، که نەمدەتوانی خۆم له گەلی رابینم. ئینجا حاکم هەلساو و وەک ئەو ه ی ئیشارەتم بو بکات که لیپرسینه وەک تەواو بوو، به هەمان رۆخساری که میک ماندوو تەنیا داوای لیکردم ئایه پەشیمانم له کردەکه م. بیرم کردووە و تم زیاتر هەست به جوړیک له هەراسانی دکه م وەک پەشیمانی تەواو. هەستم دکه رد تیم ناگات. به لām ئەو رۆژە شتەکان له مەندە زیاتر نه رۆیشتن.

پاشان گەلیجار حاکمی لیپرسینه وەم بینیه وە. به لām هەموو که ره تیک پارێزەرەکه م له گەل بوو. زیاتر هەندی خالیان له قسه کانی پیشوو پی رۆون دکه ردمه وە. یانیش حاکم له گەل پارێزەرەکه م دهربارە ی به لگه و شاهیدی قسه یان دکه رد. به لām له راستیدا له م کاتانه قەت خەریکی من نه ده بوون، له هەموو حاله تیکدا ورده ورده رهوشی لیپرسینه وەکان ده گۆران. وا پیده چوو چیتەر بو حاکم سه رنجراکیش نه بم و به چه شنیک مه سه له ی منی داخستبی. چیتەر دهربارە ی خوا قسه ی له گەل نه کردم و قەتیش له حاله تی هەلچوونی یه که م رۆژ نه مبینیه وە.

سه‌ره‌نجام، گفتوگويه‌کانمان شیوه‌یه‌کی زۆرتتر برایانه‌ی
 وەرگرتبوو. چەند پرسیارێک. کەمێک ئاهاوتن لەگەڵ
 پارێزەرە کەم، لێ پرسینه‌وه تەواو ببوو. بە گوێره‌ی قسه‌ی
 حاکم خۆی، مەسه‌له‌ کەم پێره‌وی خۆی وەرگرتوو. هەندێجار
 هەندێجاریش، کاتی کە گفتوگويه‌کان گشتی بوون،
 منیشیان تی وەرده‌دا. ئێتر منیش بە ئاسووده‌یی هەناسەم
 دەدا. لەم کاتانە، هیچ کەسێک لەگەڵم خراپ نەبوو. هەموو
 شتێک ئەمەندە سروشتی بوو، ئەمەندە چاک رێک خرابوو
 و ئەمەندە بە رێکی ئەنجام دەدرا، بیرێکم لا دروست بوو
 "بێمانا بوو بە شێک بێم لەم خێزانە". بە درێژایی یانزە
 مانگی لێ پرسینه‌وه، دەتوانم بڵێم تا راده‌یه‌ک سەرەم لەوه
 سوور مابوو کە هەرگیز بە ئەندازە‌ی ئەو چرکە دەگمەنانە
 لە شتێکی تر چیژم وەر نەگرتوو، کە حاکم تا لای
 دەرگای بیرویه‌که‌ی بە پێی دەکردم و دەستی لە شانم
 دەدا و برایانە ده‌یگوت: "ئەمەندە بۆ ئەم‌ڕۆ بە سه‌ جه‌نابی
 دژمە سیح". ئینجا ده‌یاندامه‌وه ده‌ست پۆلیسه‌کان.

هه‌ندی شت هه‌ن قه‌ت چه‌زم نه‌کردوو ه قسه‌یان له باره‌وه
 بکه‌م. که چوومه زیندان، پاش چه‌ند رۆژیک، تیگه‌یشتم
 چه‌ز ناکه‌م ده‌رباره‌ی ئەم به‌شه‌ی ژیانم بدویم.
 دره‌نگتر چیتەر گرینگیی ئەم نه‌فره‌ته‌م نه‌دۆزییه‌وه. له
 راستیدا له رۆژانی یه‌که‌م ته‌واو زیندانی نه‌بووم، زیاتر به
 شیوه‌یه‌کی ئالۆز چاوه‌ڕێی رووداوی نویم ده‌کرد. ئەمه‌ش
 دوا‌ی یه‌که‌م و تا‌قه‌ زیاره‌تی ماری بوو، که هه‌موو شتیک
 ده‌ستی پیکرد. له‌و رۆژه‌وه‌ی که نامه‌ی ماری-م پیگه‌یشت
 (ده‌یگوت چیتەر رێگای پیناده‌ن بێته‌ لام، چونکه ئەو ژنی
 من نه‌بووه.) له‌و رۆژه‌وه‌، هه‌ستم کرد له‌ زیندان له‌ مالی
 خۆم و ژیانیشم لی‌ره‌وه‌ ده‌وه‌ستێ. له‌ رۆژی گرتنم،
 سه‌ره‌تا له‌ ژووریکیان دانام پیشتەر کۆمه‌لیک گیراوی
 لی‌بوو، زۆربه‌یان عه‌ره‌ب بوون. که منیان بینی، پیکه‌نین.
 پاشان داوایان لی‌کردم چیم کردوو. گوتم عه‌ره‌بیکم
 کوشتوو، ئینجا بیده‌نگ بوون. به‌لام ساتیک دواتر دنیا

تاریک بوو. بویان پروون کړدمه وه ده بی چوون
حه سیره که م راخه م، که له سه ری ده خه وم. به لوول دانی
سه ری کی ده توانرا بالیفی کی لی دروست بکړی. ته و او ی
شه و، کیچ له سه ر ده موچاوم ده هاتن و ده چوون. چه ند
پوژیک دواتر به ته نیا له ژووریکیان دانام، ده متوانی
له سه ر ته ختیکی دار بخه وم. دۆلکه یه ک. و ته شتیکی
ئاسنینم هه بوو. زیندان ته و او له سه ره وه ی شار بوو، له
په نجه ره یه کی بچکوله وه ده متوانی ده ریا بیینم. پوژیک
خوم به شیشه ئاسنینه کاند شوړ کړدبووه، روخسارم بو
پوشناییه که دریژ کړدبوو، یه کی که له پاسه وانه کان هاته
ژووری و پی و تم یه کی که هاتووه بو بینینت. بیرم کړده وه
ماری بیت. خوی بوو.

بو گه یشتنه ژووری چاوپیکه وتن، دالانیکی دریژم بری،
پاشان پلیکانه یه ک، ئینجا دالانیکی تر. چوومه ناو هو لیکی
زور گه وره که به کلاورپوژنه به رینه که ی پو شن بوو.
هوله که به دوو به ربه ست، که به دریژای دانا ربوون،
کرا بووه سی به ش. له نیوان دوو به ربه سته که بوشاییه کی
هه شت تا ده مه تری هه بوو خه لکه که ی له زیندانیان جیا
ده کړده وه. ماری-م له به رانه ر خوم به خوی و پو به
خه تخه ته که ی و روخساری برپونزی به دی کړد. له
به شه که ی لای من ده یان زیندانی لی بوو، زور به یان عه رب
بوون. ماری به ژنه مه غریبیه کان ده وره درابوو، له نیوان

دوو ژن بوو: پیره ژنیکی بچکوله ی ره شپووش، که لیوه کانی
 توند له سهر یه کتری دانابوو و ژنیکی قهله وی پرچن، که
 به دهنگی بهرز ویرای ئاماژه ی زور قسه ی دهکرد. چونکه
 بواری دوو بهر بهرسته که زور بوو، زیندانی و خه لکه که
 ناچار بوون به دهنگی بهرز قسه بکه ن. کاتی که چوومه
 ژووره وه، ههراوزه نای دهنگه کان که دیواره پرووت و
 گه وره کانی هۆله که پیچه وانیه دهکردنه وه و نهو
 پرووناکیه وشکه ی له ئاسمان ده پرژا، ده که وته سهر
 شووشه ی په نجه ره کان و له ناو هۆله که بلاو ده بووه،
 جوړه گیزییه کی بو دروست ده کردم. ژووره
 تاکه که سییه که ی خوم ئارامتر و که می. تاریکتر بوو.
 پیویستم به چهند خوله کیک بوو تا کو خوم رابهینم. له گهل
 ئه مه ش سهره نجام توانیم هه موو روخساریک له ناو ئه م
 هه موو روشنا ییه به جیا و به ریکی ببینم. له مسهری
 دالانه که له نیوان دوو بهر بهرسته که دا پاسه وانیکم به دی
 کرد، دانیشتیوو. تهواوی زیندانییه عه ره به کان و
 خیزانه کانیا ن بهرانبه ر یه کتری هه لکورما بوون. ئه مان
 هاواریان نه ده کرد. سهره پای ههراوه وریا، ده یانتوانی به
 هیمنی قسه بکه ن و له یه کتری بکه ن. دهنگه دهنگه
 کهرکه ره که یان که له ژیره وه دهرده هات، وهک زه مینه یه کی
 هه میشه یی بوو بو گفتوگو کانیا ن، که له سهره وه ی ئه وان
 لیک رهت ده بوون. زور به خیرایی، که به ره و ماری چووم

تیبینی ئەم شتانەم کرد. خۆی بە بەر بەستە ئاسنینه که وه نووساندبوو، بە هەموو هیزی خۆی پێدەکهنی. هەستم کرد زۆر جوانه، بەلام نەمتوانی پێی بلیم. "بە دەنگیکی بەرز وتی ئینجا..؟ - ئەمەتام لە پێشت. - چۆنی، ئەوهی دەتهوی هەته؟ - بەلێ، هەموو شتیک. هەردوو کمان بێدەنگ بووین، کهچی ماری بەردهوام زەردهی دههاتی. ژنه قهله وه کهی به رانبهر ئەوهی تەنیشتم، که میردی بوو، هاواری دهکرد، کابرا که له گهتییکی موزهردی نیگا بیهگرده بوو. ئەمەش پاشماوهی ئەو گفتوگویه بوو که پیشتر دەستی پیکردبوو. "ژنه که به دەنگیکی گێژکه ر هاواری دهکرد، - ژان نه یویست وهری بگری، پیاوه کهش دهیگوت، - بهلێ بهلێ.

- پیم گوت که تو دهردهچیت، وهری دهگریته وه، بهلام ئەو نه یویست وهری بگری.

ماریش له لای خۆی هاواری کرد رایموند سلاوی بۆم ههیه و منیش وتم "سوپاس". بهلام دەنگم به مهی تەنیشتم داپۆشرا بوو، که دهیگوت "گوزهرانی باشه". ژنه کهی به پیکه نینه وه وهلامی دایه وه "هیچ کاتیک وا باش نه بووه". هاوسی کهی لای چهپم پیاویکی گهنجی دهستناسک بوو، هیچی نه دهگوت. سهیرم کرد به رانبهر پیره ژنیکی بچکولهیه و هەردووکیان به چری تهماشای یهکتر دهکهن. بهلام کاتم نه بوو له مه زیاتر سهیریان بکهم، چونکه ماری

هاواری کرد و وتی دهبن هیوام ههبن. وتم "بهلی" له
 هه مان کاتیش تهماشایم دهکرد و ههزی ئه وهم تیابوو
 شانی له ژیر کراسه که یه وه بگوشم. ههزم لهم قوماشه
 ناسکه بوو و زور به باشیش نه مدهزانی له و زیاتر هیوام
 به چی بیت. بهلام بیگومان هه ر ئه وه بوو که ماری
 دهیویست بیل، چونکه ههردهم زهردهی دههاتی. له
 بریقهی ددان و وردهلوچی پیلووی چاوهکانی زیاترم
 نه دهبینی. دیسان هاواری کردهوه و وتی: "دهردهچی،
 ئینجا زه ماوه ند دهکهین!" منیش وهلامم دایه وه: "له و
 باوه ره ی؟" بهلام ئه م قسانه ته نیا بۆ ئه وه بوو شتیک
 بلین. ئینجا به خیرایی و به دهنگی بلند وتی بهلی، من
 بهردهم و هیشتا ش زیاتر به یه که وه مه له وانی دهکهین.
 بهلام ژنه که ی ته نیش ماری هاواری دهکرد و دهیگوت
 سه به ته یه کی له بیرۆیه که به چی هیشتوو. هه موو ئه و
 شتانه نرخیان گران بوو. پیاوه که ی تری ته نیشتم له گه ل
 دایکی بهردهوام ته ماشای یه کترین دهکرد. پسه پسی
 عه ره به کانیش له ژیره وه مان بهردهوام بوو. له دهره وه ش
 وا پیده چوو پووناکییه که بۆ سه ر کلاورۆژنه که خه ستر
 بوو بیت.

هه ستم دهکرد که میک نه خوشم، بۆیه ده مویست برۆم.
 هه راوه وریایه که ئازاری ده دام. بهلام له لایه کی دیکه،
 ده مویست هیشتا هاتنی ماری بقۆز مه وه. نازانم چه ند

وەخت بەسەر چوو. ماری دەربارەیی ئیشەکەیی قسەیی بۆ
 کردم و بێ وەستانیش زەردەخەنەیی دەهاتی. پسەپس و
 ھاوارەکان، گفتوگۆیەکان لێک رەت دەبوون. تاقە
 دوورگەیی بیدەنگیش لە تەنیشت من بوو، کە پیاوێ بچکۆلە
 گەنجەکە لە گەل پیرەژنەکە تەماشای یەکتریان دەکرد.
 وردەوردە عەرەبەکانیان برد. لە گەل دەرچوونی یەکەم
 کەس نزیکەیی تەواوی خەلکەکە بیدەنگ بوو. پیرەژنە
 بچکۆلەکە خۆی لە بەربەستەکە نزیک کردەوێ و لە هەمان
 کاتیش، یەکیک لە پاسەوانەکان ئیشارەیی بۆ کۆرەکەیی
 کرد. ئەویش وتی: "خواحافیز دایە." دایکیشی وەک
 نیشانەییەکی هێمن و قوول لە نێوان دوو شیشەیی
 بەربەستەکە دەستی بۆ درێژ کرد.

پیرەژن کە دەرچوو، پیاویکی شەپقە بە دەست ھاتە
 ژوورەوێ و شوینەکەیی ئەوی گرتەوێ. زیندانییەکیان
 هینایە بەرانبەری بە ریکی قسەیان دەکرد، بەلام بە دەنگی
 نزم، چونکە ژوورەکە هێمن ببووێ. بە سۆراغی پیاوێکەیی
 لای راستم ھاتن و ژنەکەش بێ ئەوێ دەنگی نزم
 بکاتەوێ، وەک ئەوێ ھەستی پینەکردیی چیتەر پیویست بە
 ھاوارکردن ناکات، دەیگوت: "لە خۆت بخەفە و ئاگادار
 بە." پاشان نۆرەیی من ھات. ماری ئیشارەییەکی بۆ کردم،
 کە ماچم دەکات. پیش ئەوێ دەرچم، رووی خۆم
 وەرگیرا، ماری بێ جوولە وێرای هەمان خەندەیی

هه‌لبزپکاو و گرژ وه‌ستابوو، چونکه زۆر له ته‌لبه‌نده‌که
نزیك بوو، روخساری تێك شكابوو.

پاشان، دواى ماوه‌یه‌کى کهم بوى نووسیم. هر له و
ساته‌ش شته‌کان ده‌ستیان پیکرد، که من قهت حه‌زم
نه‌کردوو ده‌قسه‌یان له‌سه‌ر بکه‌م. له هه‌موو حاله‌تیک،
پیویست به هیچ درێژدادرییه‌ک ناکات و ئه‌مه‌شم له
هه‌موو شتیکى دیکه لا ئاسانه‌تره.

که چی له سهرهتای گیرانم، ئهوهی له ههموو شتیکی دیکه
له لام سهختتر بوو، ئهوهبوو من بیرى پیاوی ئازادم
ههبوو. بۆ نموونه ئارهزووی ئهوه دهیگرتم له کهناری
دهریا بم و بهرهو ئاو برۆم. خهیاڵم بۆ هاشه‌ی ههوه‌لین
شه‌پۆلی ئاوی بنپییه‌کانم ده‌چوو، ئینجا چوونم بۆ ناو ئاو
و ئه‌و رزگارییه‌ی دهمدۆزییه‌وه، له‌ناکاو ههستم ده‌کرد
دیواری زیندانه‌که‌م زۆر لێک نزیک بوونه‌ته‌وه. به‌لام ئه‌مه
چه‌ند مانگی‌ک درێژه‌ی کی‌شا. پاشان، ته‌نیا بیرى یه‌کیکی
زیندانیم هه‌بوو. چاوه‌رپیی پیاسه‌ی رۆژانه‌ی دالان یان
هاتنی پارێزه‌ره‌که‌م ده‌کرد. زۆر باش خۆم له‌گه‌ل
کاته‌کانی دیکه‌م ده‌گونجاند. گه‌لێک جار بیرم بۆ ئه‌وه
چووه، ئه‌گه‌ر، بۆ ژیان له‌ ناو کرۆکی قه‌دی دره‌ختی‌کی
وشکم بنین، هه‌یج نه‌که‌م ته‌نیا سه‌یری گولی ئاسمانی سه‌ر
سه‌رم بکه‌م، ورده‌ورده له‌گه‌ل ئه‌م ژیانه راده‌هاتم.
چاوه‌رپیی تیپه‌ر‌بوونی بالنده‌کان یان به‌یه‌که‌یشتنی

هه وره کانم دهکرد، هه روهک چۆن لیره چاوه پێی بۆینباغی
سه رسوورمینه ری پاریزه ره که مم، به هه مان شیوه له
دنیا یه که ی دیکه، پۆژه کانم تا هاتنی شه ممه ده ژماره
ئینجا له باوه شگرتنی له شی ماری. که چی دوا ی چاک
ورد بوونه وه له ناو درهختی وشک نه بووم. خه لکی له من
به ده بختتر هه بوون. ئه مهش بیر ی دایکم بوو، زۆر جار
ئه مه ی بۆ دووباره ده کردمه وه، که سه ره نجام له گه ل
هه موو شتیک رادین.

پاشان به شیوه یه کی ئاسایی خه یالم له مه زیاتر
نه ده پویشت. مانگه کانی به رای ی زۆر ناخۆش بوون. به لام
ئه و کۆششه ی که ده بووایه بیکه م، یارمه تی دام لییان
ره تبم. بۆ نموونه، له بهر گری ئاره زووم بۆ ژنیک زۆر
گینگلم ده خوارد. ئه مهش شتیکی سروشتی بوو، چونکه
لاو بووم. ئه گه رچی قهت به شیوه یه کی تایبه تی بیرم له
ماری نه ده کرده وه، به لام ئه مه نده زۆر بیرم له ژنیک،
گشت ژنان، ته واوی ئه وانیه ی ناسیومن، ته واوی ئه و
بارودوخه ی تییدا خۆشم ویستوون، ده کرده وه، به
را ده یه ک ژووره که م پر ببوو له روخساری ئه مانه و
ئاره زووه کانی من. ئه مهش له لایه ک هاوسه نگیی تیک
ده دام، به لام له لایه کی دیکه وه وهخت به سه ر ده چوو.
سه ره نجام براده رایه تی سه روکی پاسه وانه کانم بۆ خۆم
برده وه، که له کاتی ناخواردن ده گه ل چیشته ی نه ره کان

دهات. ئەو بوو سەرەتا دەربارەى ژنان قسەى بوو کردم،
 پىي و تم لەم روو دەو ئەمە تاقە شتىکە کە زىندانىيەکان
 ئازاريان هەيه. پىم وت منىش وەکو ئەوان بووم و
 هەستىش دەکەم ئەم رەفتارە دروست نىيە. "پىي و تم،
 هەلبەت لەبەر ئەمەيه کە زىندانىتان دەکەن - چۆن لەبەر
 ئەمەيه ؟ - با لەبەر ئەمەيه، لەبەر ئازادى، ئازادىتان
 لىدەبرن." قەت بىرم لەمە نەکردبوو. باوەرم پىي کرد:
 "و تم راست دەکەيت، بەلام ئازاردانە کە لە کوئىيە؟ - بەلى،
 ئىو لە شتەکان دەگەن، بەلام ئەوانى دى نەخىر. بەلام
 ئەوانىش سەرەنجام هەر خويان فەرامۆشى خويان
 دەدەنەو. "پاشان پاسەوانە کە روشت.

يەكئى لە گرتەکانى دىکە، مەسەلەى جگەرە بوو. کە
 چوومە ناو زىندان، قايش و (کەمەربەند) و قەيتانى
 پىلاوکانم، بۆينباغە کەم و گشت ئەو شتانەى لە
 گىرفانەکانم بوون، برديان، بە تايبەتى جگەرەکانم. هەر کە
 لە ژوورەيان نام، داوام لىکردن بۆم بگەرێنەو، بەلام
 پىيان و تم قەدەغەيه. روژانى يەكەم زۆر ناخۆش بوو.
 بىگومان هەر ئەمەيان بوو کە خستى. لە هەژمەتان ئەو
 پارچە دارانەم دەمژىن، کە لە تەختە کەم دەکردنەو. بە
 درىژايى روژ پىاسەم دەکرد و بەردەوامىش هيلانجەم
 دەهاتى. تىنە دەگەيشتم بۆ لەمەيان بىيەشم دەکەن، کە
 ئازارى بۆ هىچ کەسێک نىيە. درەنگتر تىگەيشتم ئەمە

به شیکه له ئازاردان. به لام لهو کاتهوه بهوه راهاتم چیدی
 جگهره نه کیشم و بیجگه لهم وه پزبوونانه زور به دبهخت
 نه بووم. جاریکی دیکهش تهواوی مهسهلهکه وهختکوشتن
 بوو. سه رهنجام گه یستمه ئه و باره ی که چیتز بیزار نه بم،
 ئه مهش لهو ساتهوه دروست بوو، که فیر بووم شت به
 بیر خۆم بهیتمه وه. هه ندیجار بیرم له ژووره کهم
 ده کردهوه و به خه یال له گوشه یه که دهستم پیده کرد و
 هه موو شتیکی سه ر ریگام ده ژمارد و پاشان ده گه رامه وه
 هه مان گوشه. سه ره تا ئه م کاره به خیرایی ئه نجام درا.
 به لام هه ر جاره ی که دهستم پیده کردهوه، که میک زورتری
 ده خایاند. چونکه هه موو موبلیکم به بیر ده هاته وه، له م
 موبلانهش شتی دیکه م ده هاتنه وه یاد، له م شتانهش شتی
 وردترم ده که وته وه بیر، وه ک تونیلیک، که لینیک یان
 لیواریکی رهنگ و بویه کالبووه وه و سواو. له هه مان کات،
 هه ولّم ده دا تهواوی شته کان بژمیرم و سه ره ده زووی
 داهینانه کانهم بزر نه کهم، به راده یه که، دوا ی چه ند
 هه فته یه که، ده متوانی، ته نیا به ژماردنی ئه و شتانه ی له
 ژووره که من، وهختیکی زور به سه ر به رم. به م چه شنه
 هه رچه ند بیرم ده کردهوه، ئه مه نده شتی نه ناسراو و
 له بیرکراوم له یاداشتم ده رده هینا. ئینجا تیگه یستم ئه گه ر
 یه کیک ته نیا تاقه رۆژیک ژیا بیت، ده توانی به بی ئازار سه د

سال له زیندان بژییت. بایی ئه مه نده بیره وه ری ده بی بیزار
نه بییت. ئه مه ش به مانایه ک جو ره قازانجی که.

دیسان مه سه له یه کی دیکه هه بوو په یوه ندیی به خه و تنه وه
بوو. سه ره تا، شه و زور خراپ ده نوو ستم، به لام به پوژ
هه ر هیچ. ورده ورده شه وانم باشتو بوو و ده متوانی به
پوژیش بخه وم. ده توانم بلیم، له مانگه کانی دوائی، به پوژ
له شانزه تا هه ژده سه عات ده خه وتم. شه ش سه عاتم بو
ده ماوه، ئه وانه شم به نانخواردن و چوونه سه رئاو و
یادگار هکانم و پرووداوه که ی چیکو سلوفاکیا ده کوشتن. له
نیوان دوشه ک و پارچه داره کانی ته خته که م، پارچه
پوژنامه یه کی کوئی زهره هه لگه راو و پوون که تا
پاده یه ک به بهرگی دوشه گه که وه نوو سابوو، دوزیه وه.
پوژنامه که پرووداویکی نادیارى ده گیرایه وه که
سه ره تا که ی نو قسان بوو و گوایه له چیکو سلوفاکیا پرووی
داوه. پیاویک له یه کی له گونده کانی چیک به مه به ستی
ده وله مه ندبوون سه ری خو ی هه لده گری. دوائی بیست و
پینج سال به ده وله مه ندی و له گه ل ژنیک و مندالیک
گه راوه ته وه. دایکی و خوشکی له هه مان گوند هو تیایک
به پروه ده بن. جا بو سورپرایز دروستکردن، ژن و
منداله که ی له لایه ک داده نی به ته نیا ده چیته لای دایکی.
به لام که پی له ناو هو تیله که ده نی، دایکی ناینا سیته وه. به
مه به ستی یاریکردن بیرى ئه وه ی بو دیت ژووریک بگریت.

له هه مان کات پاره کانی خوی پیشانیان دهدات. شهو
 دایکی و خوشکی به تۆبزان دهیکوژن و لاشه کهی فری
 دهدهنه ناو پرووبار. بۆ به یانی ژنه کهی هاتوو، بی ئه وهی
 ئاگای له م پرووداوهی بیت، کابرای ناساندوو. دایکه که
 خوی هه لواسیوو و خوشکه کهش خوی خستۆته ناو
 بیریک. به ناچاری هه زاران جار ئه م پرووداوه م
 خویندۆته وه. له لایه ک شوینی باوه پکردن نییه، له لایه کی
 دیکه زۆر سروشتی دههاته بهرچاو. هه رچۆنیک بیت،
 هه ستم دهکرد، تا رادهیه ک ئه م کابرایه ئه مهی موسته هه قه
 و هه رگیز پتویست به یاریکردن ناکات.

به م چهشنه، به خهوتن و بیره وه رییه کان و خویندنه وهی
 ئه م پرووداوه سهیره و هاتنۆچوونی پرووناکی و تاریکی،
 وهخت تیده په ری. پینشتی باشم خویندبووه که له زیندان
 سه ره نجام مانای زه مه ن بزر ده بی. به لام ئه مه بۆ من
 مانایه کی ئه وتۆی نه بوو. راستییه کهی تینه ده که یشتیم تا چ
 رادهیه ک دهشی رۆژ له یه ک کاتدا دریژ و کورت بیت.
 بیگومان دریژ بۆ ژیان، به لام ئه مه نده گرژ و دریژ بووه وه،
 که له کوتاییدا تینکیان ده کرده وه و ده که وتنه سه ر یه کتری.
 لیروه وه ناوی خویان بزر دهکرد. ته نیا وشه ی وه ک سبه ی
 بۆ من مانایان مابوو.

رۆژیک، پاسه وانه که پی گوتم پینچ مانگه لیروم، باوه رم
 پی کرد، به لام تینی نه که یشتیم. بۆ من هه رده م هه مان رۆژ

بوو، که له ژووره کهم بلاو ده‌بووه و هه‌مان کاریش بوو
 که دريژهم پي‌ده‌دا. ئەو رۆژه، دواي ئەوه‌ي پاسه‌وانه‌که
 رويشت، له له‌گه‌نه‌که سه‌يري خۆم کرد. هه‌ستم کرد
 وي‌نه‌که‌م ديمه‌ني‌کي ريكوپي‌کي هه‌يه و بي‌جگه له‌مه هه‌ولم دا
 بوي پي‌بکه‌نم. له‌گه‌نه‌که‌م له پيش خۆم هينا و برد.
 زه‌رده‌خه‌نم هاتي و ئەويش هه‌مان ديمه‌ني سه‌خت و
 غه‌مباري خوي پاراست. رۆژ ته‌واو ده‌بوو و ئەمه‌ش ئەو
 وه‌خته بوو، که من نامه‌وي قسه‌ي له‌سه‌ر بکه‌م، وه‌ختي
 بي‌ناو، که ده‌نگه‌ده‌نگي ئيواره له ناو که‌ژاوه‌يه‌کي بي‌ده‌نگ له
 هه‌موو چينه‌کانی زيندان به‌رز ده‌بووه. له په‌نجه‌ره
 بچکۆله‌که نزیک بوومه‌وه و له‌گه‌ل دواتريسه‌کي رۆشنایي،
 جاري‌کي ديکه‌ش له وي‌نه‌ي خۆم رامام. به‌رده‌وام ريکوپي‌ک
 بوو، ئەمه‌ش سه‌رسوورهي‌نه‌ر نييه، چونکه له‌و ساته‌وه
 خۆشم وابووم. به‌لام له هه‌مان کات، دواي چه‌ندین مانگ
 بۆ يه‌که‌مجار، به‌رووني گويم له ده‌نگي خۆم بوو. هه‌ستم
 کرد هه‌ر ئەو ده‌نگه‌يه که پيشتر له رۆژه دريژه‌کانه‌وه له
 گويم ده‌زرينگايه‌وه و تيگه‌يشتم که ئەم هه‌موو ماوه
 دريژه به ته‌نيا له‌به‌ر خۆمه‌وه قسه‌م کردووه. ئينجا ئەوه‌م
 به بير هاته‌وه که په‌رستاره‌که له کاتي ناشتني دايکم
 ده‌يگوت. نه‌خير، ده‌رچوون نه‌بوو و هيچ که‌سيش ناتواني
 خه‌يال بکا و بزاني ئيواره‌کانی ناو زيندان چۆن.

به گشتی ده توانم بلیم ئەم هاوینه گهلک خیرا شوینی
 هاوینی پیشووی گرته وه. دهمزانی له گهل به رزبوونه وهی
 یه که مین شالاوی گهرمایی شتیکی نوئی بو من دیته
 پیشه وه. مه سه له که ی من له دوایین دانیشتنه کانی دادگا
 نووسرابوو، ئەمه له گهل مانگی حوزه یران ته و او ده بوو. له
 کاتی کدا دهره وه غه رقی گهرمایی بوو، گفتوگو دهستی
 پیکرد. پاریزه ره که م دلنای کردبوومه وه که له دوو یان
 سی پوژ زیاتر ناخایه نی. "له لایه کی دیکه وه وتی دادگا
 په له له مه ی ئیوه ده کات چونکه، گرینگترین مه سه له ی ئەم
 خووله نییه. دادگاییکردنی باوککوژیک هه یه، که
 راسته وخو دوا ی ئەمه ی ئیوه دیت."

سه عات حه وتونیوی به یانی به دوامدا هاتن و
 ئۆتۆمۆبیلیکی داخراو منی گه یانده کۆشکی عه داله ت. دوو
 پۆلیسه که له ژووریکیان دانام بۆنی سییه ری لیده هات. له
 نزیک دهرگایه ک دانیشتبووین چاوه ریمان ده کرد. له

پشته وه دهنگه دهنگمان دهبيست، بانگکردن، تهقه تهقی کورسی، هاتنوچوون و جوړه گهړه لاوژهیهک، هه موو ئه مانه خه یالی منیان بو جه ژنه کانی گهړهک برده وه، که له پاش ته و او بوونی کونسیرت، هو له که مان ریڅ دهخست و کورسیه کانمان لاده برد تا بتوانین سه ما بکهین. پولیسه کان پیان گوتم ده بی چاوه ریڅ دادگا بکهین و یه کیکیان جگه ریه کی پیشکesh کردم، به لام من وهرم نه گرت. پاشان وتی: "ده ترسم؟" وتم: نه خیر. له گهل ئه مهش، له لایه کی دیکه، ئه مه م پی خوش بوو، که دادگا کردنیڅ ده بینم. قهت له ژیانمدا فرسه تی ئه مه م بو هله نه که وتوو: "پولیسی دووهم وتی: به لی، به لام سه رهنجام به ماندو و بوون کوتایی دیت."

پاش که میڅ زهنگی گچکه له ژووره که دهنگی دایه وه. ئینجا که له پچه که یان له دهسته کانم کرده وه. ده رگا که یان کرده وه و له جیځای تایبته به تاوانبارانیان دانام. هو له که جمه ی ده هات. سه ره پای بوونی په رده، تیشکی خوړ له ملاوله ولا ده خزییه ژووره وه و هه واکه ی خنکینه ر بوو. په نجه ره کانیشیان داخستبوو. دانیشتم و پولیسه کانیش ئه ملاوئه ولایان گرتم. ئه و کاته ریزیڅ روخسارم له پیش خو م به دی کرد. گشتیان ته ماشایان ده کردم. تیځه یشتم که ئه ندامانی دادگا بوون. به لام ناتوانم بلیم چ شتیڅ لیکیانی جیا ده کردنه وه. ته نیا یه ک سه رنجم لا دروست بوو: له

به رانبه ریزیک کورسیی تراموای بووم، ئەم
موسافیرانهش به وردی له تاوانباری نویی تازه گەشتوو
ورد دەبوونهوه بۆ تێبینیکردنی بێمانایی. باش دەزانم
ئەمەش بیریکی گیلانە بوو، چونکە ئەوان به دواى
بێماناییدا نەدەگەرەن، بەلکو به دواى تاوان. بێگومان
جیاوازیی نێوانیشیان شتیکی ئەمەندە گەرە نیه، له
هەموو حالەتیکدا ئەمە ئەو بیرە بوو، کە بۆم هات.

له بهر ئەم هەموو خەلکەى ناو ئەم هۆلە داخراوەش
کەمیک گێژ بووم. جارێکی دیکەش تەماشای جێگای
ئەندامانی دادگام کردەوه، بەلام نەمتوانی پوختسارەکان
لێک جیا بکەمەوه. هەست دەکەم هەر له سەرەتاوه
پیشبینیی ئەوەم نەکردبوو هەموو خەلک پەلەیانە من
ببینن، چونکە وا باو بوو کەس گرینگی به من نەدەدا.
دەبووایە کۆششێکی زۆر بکەم تا تێگەم من هۆی ئەم
هەموو شۆر و ورووژانەم. به پۆلیسەکانم گوت "ئەم
هەموو خەلکە!" وەلامی دامەوه وتی خەتای پۆژنامەکانە،
ئێنجا گروپێک خەلکی نیشان دام، کە له نزیک مێژیکەوه له
بن جێگای ئەندامانی دادگا دانیشتبوون. پێی وتم: "ئەمەتان.
" وتم: "کێ؟" دواى دووبارەى کردەوه: " پۆژنامەکان."
پۆلیسەکە یەکیک له پۆژنامەنووسەکانی دەناسی و هەر
ئەو دەمەش بینی، ئەویش بەرەو ئێمە هات، پیاویکی به
سالانچووی پوختسار کەمیک لۆچتیکەوتووی پوختسووک

بوو. زور به گهرمی ته و قه ی له گهل پو لیسسه که کرد. له و
 ده مه دا هه ستم کرد ته و او ی خه لکه که یه کتر ده بین، بانگی
 یه کتر ده که ن و گفتوگو ده که ن، وهک ئه وه ی له یانه یه ک
 بین و هه ست به به خته وه ری بکه ین و خو مان له به رانه ر
 خه لکی هاو جیهان ببینینه وه. سه رنجیکی سه یرم له خو م
 به دی کرد، وهک ئه وه ی بوونی من له م شوینه که میک
 زیاد بیت. له گهل ئه مه ش، رږژنامه نووسه که به
 زه رده خه نه وه رږو ی تی کردم و پی و تم هیقیداره هه مو و
 شتی که به سوودی من بگه ری. منیش سوپاسم کرد، به لام
 ئه و دریژهی پیدا: "ده زانن چییه، ئیمه مه سه له که ی ئیوه مان
 که میک به رز کرده وه. هاوین وهرزیکی هه ژاره بو
 رږژنامه کان. بیجگه له رږو داو ده که ی ئیوه و ئه وه ی
 باو ککوژه که شتیکی دیکه نه بوو نرخیکی هه بیت." پاشان،
 رږژنامه نووسه که له ناو هه مان گروپ یه کیکی پی نشان
 دام، که زور نه بوو ئه ویی به جی هیشتبوو، پیاو یکی
 کورته بنه ی رږو حسووک بوو، که به خو یی و به چاو یلکه
 ره شه گه وره که یه وه زیاتر به سموره یه کی قه له و ده چوو.
 وتی ئه مه نیردراوی تایبه تی رږژنامه یه کی پاریسه: "له
 راستیدا بو تو نه هاتو وه، به لام له بهر ئه وه ی بو نووسین
 له سه ر دادگاییکردنی باو ککوژه که هاتو وه، داوایان
 لیکردو وه له هه مان کات مه سه له که ی ئیوه ش له ئه ستو
 بگری." لیره ش، خه ریک بوو سوپاسی بکه م. به لام بیرم

کردهوه بیمانایه ئەمه بکهه. به دهست نیشانهی دلسۆزی
خۆی بۆ کردم و به جیی هیشتین. هیشتا چەند خولهکیکی
دیکه چاوه‌پیمان کرد.

پاریزه‌ره‌کهه که پۆبی ره‌سمی له‌به‌ر بوو، له‌گه‌ل کۆمه‌لیک
له‌ هاوکارانی گه‌یشت. به‌ره‌و پۆژنامه‌نووسه‌کان چوو و
ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردن. تا ئەو ده‌مه‌ی زه‌نگ له‌ لای کورسی
ئه‌ندامانی دادگا ده‌نگی نه‌دایه‌وه، گالته‌یان کرد، پیکه‌نین،
ته‌واو ئاسووده ده‌هاتنه به‌رچاو. ئینجا گشت خه‌لکه‌که
گه‌رانه‌وه شوینی خۆیان، پاریزه‌ره‌کهه به‌ره‌و پووم هات
و ده‌ستی گویشیم و ئامۆژگاریی کردم به‌ کورتی وه‌لامی
ئه‌و پرسیارانه به‌مه‌وه، که لیم ده‌که‌ن، له‌ خۆمه‌وه قسه
نه‌کهه و بۆ پاشماوه‌که‌ی پشت به‌ ئەو بیه‌ستم.

له‌ لای چه‌پم گویم له‌ ده‌نگی کورسییه‌ک بوو بۆ دواوه‌یان
پاکیشا، پیاویکی باریکه‌له‌ی به‌رزم بینی به‌رگیکی سووری
له‌به‌ر بوو، چاویلکه‌یه‌کی بی لاسکی له‌ چاو بوو، وێرای
پیکه‌ستنی پۆبه‌که‌ی خه‌ریکی دانیشتن بوو. ئەمه‌یان
داواکاری گشتی بوو. یه‌کیک له‌ ده‌رگاوانه‌کان
ده‌ستپیکردنی دادگای راگه‌یاند. له‌ هه‌مان کات، دوو
پانکه‌ی گه‌وره‌ کهوتنه‌ زیکه‌زیک. سی حاکم، دوو به‌ جلی
ره‌ش، سییه‌میان سوور، به‌ خۆیان و کۆمه‌لیک دۆسیه
هاتنه‌ ژووره‌وه، به‌ خیرایی به‌ره‌و تریبۆونه‌که‌ چوون، که
به‌سه‌ر هۆله‌که‌دا ده‌پروانی. حاکمه‌ پۆب سووره‌که‌ له‌سه‌ر

کورسییه‌که‌ی ناوه‌راست دانیشته، کلاوه ره‌سمییه‌که‌ی
له‌سه‌ری کرده‌وه و له پیش خویی دانا، کاژه‌لاکه
بچکۆله‌که پرووتاوه‌که‌ی به ده‌سته‌سریک سرپییه‌وه و
پایگه‌یاند دادگا کراوه‌ته‌وه.

هر له زووێکه‌وه پۆژنامه‌نووسه‌کان قه‌له‌مه‌کانیان به
ده‌سته‌وه گرتبوو. هه‌موویان هه‌مان دیمه‌نی بیباک و
که‌میکیش فیلبازیان هه‌بوو، که‌چی، یه‌کیکیان که‌له‌مانی
دیکه‌ لاوتر بوو، چاکه‌تیکی بۆری له خوری نه‌رم له‌گه‌ل
بۆینباغیکی شینی پۆشیبوو، ئه‌میان قه‌له‌مه‌که‌ی له پیش
خۆی داناوو و سه‌یری ده‌کردم. له روخساری که‌میک
شیواوی، بێ ئه‌وه‌ی شتیکی دیاریکراوی لیبخویندریته‌وه،
ته‌نیا دوو چاوی گه‌شم ده‌بینی، که‌ منیان به وردی
ده‌پشکنی. ئه‌مه‌ش سه‌رنجیکی سه‌یری لا دروست کردم
که‌ خۆم ته‌ماشای خۆم ده‌که‌م. له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ و
هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رپۆره‌سمی شویننه‌که‌م نه‌ده‌ناسی،
زۆر باش تینه‌گه‌م پاشان چی پرووی داوه، وه‌ک:
تیروپشکی ئه‌ندامانی دادگا، ئه‌و پرسیارانه‌ی سه‌رۆک له
پاریزه‌ر، له داواکاری گشتی و له ئه‌ندامانی دادگایان کرد
(هه‌موو جاریک، ته‌واوی سه‌ری ئه‌ندامانی دادگا به‌یه‌که‌وه
و له یه‌ک کاتدا به‌ره‌و ده‌سته‌ی سه‌ره‌کی ده‌سوورپایه‌وه).
خویندنه‌وه‌یه‌کی خیرای به‌یاننامه‌ی تاوانه‌که، که‌ تێیدا ناوی

گەلیک شوین و کەسانم دەناسییەو و ھەرودھا ئەو
 پرسیارە نوێیانە ی لە پارێزەرە کەم کران.
 بەلام سەرۆک وتی پێویستە گوێ لە شایەدەکان بگیریت.
 دەرگاوان کۆمەڵیک ناوی خوێندەو، کە سەرنجیان
 ڕاکێشام. لە ناو دانیشتوانەکان کە تا ئەو دەمە کەسیانم
 نەدەناسییەو، یەک بە یەک، بەرپۆەبەر و دەرگاوان،
 تۆماس پیریزی پیر، ڕایمۆند، ماسۆن، سالامانۆ، ماری-م
 بینین ھەلسانەو تاکو لە یەکێ لە دەرگاوانی ئەملاوئەولا
 دەرچن. ماری ئیشارەییەکی شیواوی بۆ کردم. تا ئەو
 کاتەی سیلیست کە دوایین کەس بوو ناوی خوێندرایەو و
 و بلند بوو، پێم سەیر بوو نەمبینیون. لە تەنیشت
 سیلیست، ژنە بچکۆلەکی خواردنگام بە ھەمان چاکەت و
 دیمەنی ورد و ڕێک ناسییەو. زۆر بە خەستی تەماشای
 دەکردم. بەلام بوارم نەبوو بیری لێکەمەو، چونکە
 سەرۆک دەستی بە قسان کرد. وتی لێرەو و گفتوگۆی
 راستەقینە دەست پێدەکات و پێویستیش ناکات بە
 دانیشتوان بلێین ھێمن بن. بە گوێرە ی قسە ی خۆی، ئەو
 بۆ ئەو لێرە، تا بە بیلا یەنی گفتوگۆ لەسەر
 مەسەلە یەک بەرپۆە بەرێ، کە بینینیکی مەوزوعی
 ھەلدەگرێ. فەرمانی ئەندامانی دادگا بە گیانیکی
 دادپەرورەرانە دەر دەچیت، لە ھەموو حالەتیکدا لەگەڵ
 بچووکتەری ڕووداو ھۆل چۆل دەکریت.

شالاوی گهرمایى بهرز ده‌بووه و ده‌مبینى خه‌لکه‌که به
پوژنامه باوه‌شینى خویان ده‌که‌ن. ئەمەش ده‌نگىكى
به‌رده‌وامى وه‌ك خشه‌خشی كاغه‌ز دروست ده‌کرد.
سه‌رۆك ئیشاره‌یه‌كى بو ده‌رگاوان كرد، ئەویش سى
باوه‌شینى بو حاكمه‌كان هینا، هه‌ر ئەو ده‌مه به‌كاریان
هینان.

لێ‌پرسینه‌وهم ده‌ستى پێ‌کرد. سه‌رۆك به‌ هیمنى، تا
پاده‌یه‌كیش وا پێ‌ده‌چوو به‌ دلسۆزى پرسى‌ارم لێ‌بكات،
جاریكى دیکه‌ش له‌ ناسنامه‌ی منیان كۆلییه‌وه. سه‌ره‌پای
ناپه‌زاییم، هه‌ستم كرد ئەم لێ‌پرسینه‌وه‌یه شتێكى س‌روش‌تى
بوو، چونكه دادگایی‌کردنى یه‌كێك له‌ جێ یه‌كێكى دیکه
کاریكى ترسناكه. پاشان سه‌رۆك ده‌ستى كرد به
خوێندنه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شته‌م، ده‌رباره‌ی ئەو شتانه‌ی
كردوو‌من، دواى هه‌موو سى دێ‌ریك پووى تێ‌ده‌كردم بو
ئەوه‌ی بلێ: "پاسته‌؟" هه‌موو جاریك به‌ پێى ده‌ستوورى
پاریزه‌ره‌كه‌م كه بوى ده‌ستنیشان كردبووم، ده‌مگوت:
"به‌لێ، به‌ریز، سه‌رۆك." ئەمەش درێژ بوو، چونكه
سه‌رۆك زۆر ورده‌کاریی خستبووه‌ ناو سه‌رگوزه‌شته‌كه.
له‌م هه‌موو ماوه درێژه‌ش پوژنامه‌نووسه‌كان
ده‌یاننووسی. هه‌ستم به‌ روانینی هه‌ره لاوه‌كه‌یان له‌گه‌ل
ه‌ی ژنه بچ‌كۆله‌كه‌ كرد، كه به‌ شیوه‌یه‌كى ئۆتوماتیكى
سه‌رگوزه‌شته‌كه‌ی ده‌خسته سه‌ر كاغه‌ز. كورسییه‌كانى

تراموا گشتییان به تهواوی پروویان له سهروک بوو.
ئهویش کوکی و لاپهړه دوسییه که ی هه لداوه و ویرای
باوه شینکردن پرووی له من کرد.

سهروک پی و تم ده بی ئیستا ئه و پرسیارانه بورووژینین،
که پواله تیکی غه ریپیان به رانه به به مه سه له ی من هه یه،
به لام له وانه یه له زور نزیکه وهش په یوه ندی
راسته وخویان پییه وه هه بیتن. تیگه یستم ده بی هیشتا
گفتوگو له سه ر دایکم بکریت، له هه مان کات هه ستم کرد
ئه مه یان بو من زور بیزارکه ره. داوای لیکردم بوچی
دایکم خستبووه خانه ی به سالاجووان؟ و تم له به ر ئه وه ی
پاره ی ئه وه م نه بوو لای خومی به یلمه وه و خه ریکی بم.
داوای لیکردم ئایه ئه مه په سه رمدا نه که و ته وه؟ منیش
وه لامم دایه وه: نه من نه دایکم چاوه رپی هیچ شتی کمان نه
له یه کتری نه له هیچ که سیک نه ده کرد، هه ردو وکی شمان
به م ژیا نه نوییه مان راهاتبووین. ئینجا سهروک وتی
نایه وی چیتر له سه ر ئه م خاله پیدابگری و داوای له
داواکاری گشتی کرد ئه گه ر پرسیار دی که ی هه یه لیم
بکات.

داواکاری گشتی تا راده یه ک پشتی تیکردم. بی ئه وه ی
سه یرم بکات، وتی به ئیجازه ی سهروک هه ز ده کات
بزانیت ئایا به ته نیا گه رامه وه لای کانیه که به مه به سستی
کوشتنی عه ره به که؟ و تم: "نه خیر". پاشان وتی: "باشه،

بۆچی چهكدار بووه و بۆچی به تاييه تی گهراوه تهوه ئه
 شوینه؟ وتم ریکهوت بوو. داواکاری گشتیش ئه مهی به
 زمانیکی قهلس تۆمار کرد: "بۆ ئیستا ئه مهنده به سه." ئینجا
 شته کان گشتیان کهمیک ئالۆز کران، به لای کهمی بۆ من.
 به لام پاش چند راویژیک بهم و بهو، سهروک کوتایی به
 دانیشتن هینا، وتی دانیشتنی پاش نیوهرو بۆ گوگیرتنه له
 شایه دهکان.

کاتم نه بوو بیر بکه مه وه. خستميانه ناو ئۆتۆمۆبیله
 داخراوه که و بۆ زیندانیان برده مه وه، له وی نانم خوارد.
 دواي ماوه یه کی زۆر کهم، به ئه ندازه ی ئه وه ی ههست
 بکه م ماندووم، هاتنه وه دوام، هه موو شته کان دهستیان
 پیکرده وه و خۆم له ناو هه مان هۆل له به رانه ر هه مان
 روخسار بینیه وه. ته نیا شالاوی گه رماییه که زۆر به تینتر
 بوو، وهک ئه وه ی په رجوویک رووی دابیت، هه ریه که له
 ئه ندامانی دادگا، داواکاری گشتی، پاریزه ره کهم و چند
 رۆژنامه نووسیکیش باوه شینیان بۆ هاتبوو.
 رۆژنامه نووسه جاحیله که و ژنه بچکوله کهش به رده وام له
 شوینی خویان بوون. به لام ئه وان باوه شینیان له خویان
 نه ده کرد و بی ئه وه ی هه یج شتیک بلین، به رده وام
 ته ماشایان ده کردم.

ئاره قه ی ده موچاویان سرپیه وه و تا بانگی به رپوه به ری
 خانه ی به سالاجووانیان نه کرد، هه ستم به شوینه که نه کرد

و هۆشيار نه بوومه وه. داوايان له بهرپوه بهر كرد ئايه
 دايكم گلهيي له من ده كرد؟ ئه ویش وتی به لئ، به لام
 ئه مهش هه وه سیکی په ککه وته کان بوو گلهیی له خه لکی
 نزیکي خویان بکه ن. سه روک دوو باره ی کرده وه و وردتر
 پیی گوت ئايه دايکی گلهیی لیده کرد که به خانه ی
 به ساله چووانی سپارد و وه؟ بهرپوه بهریش جاریکی دیکه
 وتی به لئ. به لام ئه م جاره هیچ قسه یه کی دیکه ی نه خسته
 سه ر وه لامه که ی. بو پرسیاریکی دیکه، بهرپوه بهر وتی له
 روژی ناشتنی دايكم سه یری به هیمنی من هاتو وه. پییان
 وت مه به ستی له هیمنی چیه؟ ئینجا بهرپوه بهر سه یری
 نووکی که وشه کانی کرد و وتی نه مده ویست دايكم ببینم و
 جاریکیش چیه بوی نه گریاوم و یه کسه ر دوا ی ناشتن بی
 ئه وه ی ده میک له سه ر گوڤه که ی به یادی راوه ستم،
 رویشتووم. شتیکی دیکه ش سه ری سوورماند بوو: یه کیک
 له فه رمان به رانی ده سته ی ناشتن پیی وتوو که من
 ته مه نی دايكم نه زانیوو. دوا ی که میک بیده نگی سه روک
 لیی پرسى ئايه به ته واوی قسه کانی ده رباره ی من بو وه؟
 له بهر ئه وه ی بهرپوه بهر باش له پرسیاره که نه گه یشته، به
 سه روکی گوت: "ئه مه یاسایه." پاشان سه روک داوا ی له
 پارێزه ری گشتی کرد هیچ پرسیاریکی نییه لیی بکات؟
 داواکاری گشتی هاواری کرد: ئوه ! نه خیر، ئه مه نده
 به سه ". به ده نگدانه وه و نیگایه کی سه رکه وتووانه ی وا ئه م

رېسته ی ئاراسته ی من کرد، که چهنده ها ساله بو یه که مین
 جار، ئاره زوویکی بیمانام بو گریان هه لسا، چونکه هه ستم
 کرد چهنده بوومه ته شوینی نه فره تی ئه م خه لکه.
 دوا ی ئه وه ی سه روک داوا ی له ئه ندامانی دادگا و
 پاریزه ره که م کرد هیچ پرسیاریکیان نییه لی م بکه ن، گو یی
 له شایه دیی ده رگاوانی خانه ی به سال اچووان گرت.
 هه روه کو ئه وانی دیکه بو ئه میش هه مان مه راسیم دووباره
 کرایه وه. که ده رگاوان گه یشت، سه یریکی کردم، پاشان
 پرووی وه رگیرا. وه لامی هه موو ئه و پرسیارانه ی دایه وه،
 که لییان کرد. وتی نه مو یستوو ده دایکم ببینم، جگه ره م
 کیشاوه، خه وتووم و قاوه ی تی که ل به شیرم خواردو ته وه.
 ئه و کاته هه ستم کرد شتیک ته وای هۆله که سه راوبن
 ده کات، بو یه که مین جار، تیگه یشتیم که تاوانبار بوومه.
 پروودای قاوه شیره که و جگه ره کیشانه که میان به
 ده رگاوان دووباره کرده وه. پاریزه ری گشتی به چاو یکی
 پر له بریسکه ی ته وساوی و پلار و گالته پی کردن سه یری
 ده کردم. له و ده مه، پاریزه ره که م داوا ی له ده رگاوان کرد
 ئایا خوی له گه لم جگه ره ی نه کیشاوه؟ به لام داواکاری
 گشتی به توندی دژی ئه م پرسیاره هه لسا یه وه: "لیره
 تاوانبار کتیه و ئه و میتودانه چین، که ده بنه هوی
 پیسکردنی شایه ده کانی تاوانبار کردن بو که مکردنه وه ی
 نرخ ی ئه و شایه دانه ی که له گه ل ئه مه ش له نرخییان که م

نابیتەوہ! سەرەرپای ئەمەش، سەرۆک داوای لە دەرگاوان
 کرد وەلامی پرسیارەکە بداتەوہ. پیرەمێرد بە ڕوویکی
 پەڕیشان وتی: بە باشی دەزانم کاریکی خراپم کردووە،
 بەلام جورئەتم نەدەکرد ڕەفزی بکەمەوہ، کە مسیۆ
 پیشکەشی کردم. سەرەنجام، داوایان لیکردم شتیکم نییە
 بیخەمە سەری. وتم "هیچ، تەنیا شایەدمان راست دەکات.
 راستە من جگەرەیهکم پیشکەش کرد." دەرگاوان کەمیک
 بە سەرسوورمان و جوریک لە ئاسوودەیی سەیری کردم.
 سەرەتا دوودل بوو، پاشان وتی خۆی بوو کە
 قاوەشیرەکەیی پیشکەش کردم. پارێزەرەکەم بە
 ھەراوھۆریا سەرکەوتنی خۆی پیشان دا و وتی ئەندامانی
 دادگا ئەمە لەبەرچاو دەگرن. بەلام داواکاری گشتی
 لەسەر سەرمانەوہ بە دەنگ ھات و وتی: "بەلێ ئەندامانی
 دادگا ئەمە لەبەرچاو دەگرن. ئینجا وتی ھەلبەت بیگانەییەک
 دەتوانی پیشنیازی قاوەییەک بکات، بەلام کورپیک بەرانبەر
 بە لاشەیی دایکی کە ژیاانی پیبەخشیووە، دەبی ڕەفزی
 بکاتەوہ." دەرگاوان گەراییەوہ شوینی خۆی.

کە نۆرەیی تۆماس پیریز ھات، ناچار دەرگاوانیک تا
 شوینی وەستان بوو شایەدمانی پیلی گرت. پیریز وتی
 خۆی بە تاییبەتی دایکمی ناسیووە و تەنیا یەک جار منی
 بینیووە، ئەویش لە ڕۆژی ناستن بووە. داوایان لیکرد ئەو
 ڕۆژە من چیم کردووە، وەلامی دایەوہ: "ھەلبەت ئێوہ

تیدهگەن، من زۆر ئازارم ھەبوو. لەبەر ئەو ھەبچم نەبینی. ئازارەكەم پێگای بینینی نەدەدام، چونکە بۆ من ئازاریکی زۆر گەورە بوو، بە پادەیهك بوورامەو. لەبەر ئەو نەتوانی مسیۆ مۆرسۆ ببینم. پارێزەری گشتی داوای لێکرد بە لای کەمی نەمی بینوو بەگرم. پێریز وتی نەخێر. ئەو کاتە نۆرەیی داواکاری گشتی ھات و وتی: "ئەندامانی دادگا لەبەرچاوی دەگرن." بەلام پارێزەرەكەم توورە بوو. بە ئاوازیك كە بە پای من لە جێی خۆی نەبوو، داوای لە پێریز کرد: "ئایا منی بینوو نەگرم؟" پێریز وتی: "نەخێر." دانیشتوان پێکەنین. پارێزەرەكەم وێرایی بەرزکردنەوێ قۆلێکی، بە دەنگێکی رەباز وتی: "فەرموو ئەمەیه دیمەنی ئەم دادگاییکردنە، ھەموو شتیکی راستە و ھەبچیشی راست نییە!" داواکاری گشتی روخساریکی گرژی ھەبوو و نووکی قەلەمەكەیی لە ناو نیشانی دۆسیەكەیی دەدا.

داوای پێنج خولەك بیدەنگی، لەم ماوەیەدا پارێزەرەكەم پێی و تم ھەموو شتیك بەرھەو باشی دەروات، گوێمان لە سیلیست بوو، كە لە لایەن بەرگریكەر كە من بووم، ناوی ھاتبوو. سیلیست ناوھناو ھەبچیشی لای منی دەکرد، شەپقەكەیی لە نیوان دەستەكانی دەھێنا و دەبرد. ئەو دەستە جلوبەرگە نووییە پۆشیبوو، كە لە ھەندێ رۆژانی یەك شەممە دەپۆشی بۆ ئەوێ لەگەڵم بێتە پێشبركێی

ئەسپ. بەلام لەو باوەرەدام نەیتوانیوو مەبەندەکەى
 ھەلگرئ، چونکە تەنیا دوگمەيەکى مسین يەخەى
 کراسەکەى داخستبوو. داوايان لیکرد ئایا من کړیاری
 ئەوم؟ وتی: "بەلئ، بەلام يەکیکە لە ھاوړیکانیشم."
 ھەروەھا داوايان لیکرد ړوانینی بو من چۆنە، وتی کە من
 پیاوم، پښان وت مەبەستى لەمە چيیە؟ وتی ھەموو کەس
 دەزانئ مەبەست لەمە چيیە؟ ئینجا داوايان لیکرد ئایا من
 مړوځيکى داخراو بوومە؟ وەک دانپیانانیک وتی ھەر تەنیا
 بو ئەوہى ھیچ نەلیم، قسە ناکەم. پاريزەرى گشتى داواى
 لیکرد ئایا بە ړیکوپیکی من خەرجیى خۆم دەدا؟ سیلیست
 پیکەنى و وتی: "ئەم شتانه تەنیا پەيوەندیى بە من و
 ئەوہوہەيە." جاريکی دیکەش داوايان لیکردەوہ ړای
 لەسەر ئەم تاوانە چيیە؟ ئینجا دەستەکانى خستە سەر
 شیشەکەى بەردەمى، وا پیدەچوو پښتر شتيکی ئامادە
 کردووه. وتی: "بو من، ئەمە بەدبەختیە، ھەموو کەس
 دەزانئ بەدبەختى چيیە. بەدبەختى بئ بەرگریت
 دەھیلایتەوہ، راستییەکەى ئەمە بو من بەدبەختیە." خەریک
 بوو دريژەى پیدەدا، بەلام سەرۆک پښى گوت زۆر باشە!
 ئەمەندە بەسە و سوپاسى دەکەين. لیږەوہ سیلیست
 کەمیک بە تاساوى مایەوہ. بەلام داواى کرد دەيەوئ
 ھیشتا بدوئ. داوايان لیکرد بە کورتى سەرنجەکانى بخاتە
 ړوو. جاريکی دیکەش دووبارەى کردەوہ کە بەدبەختیەک

بوو. سهرۆكيش پيى وت: بهلى، ئهوه مان بىست. بهلام
 ئيمه ليرهين بو دادگاييكردى بهدبهختى له م چهشنه.
 سوپاست دهكهين. " سيليست وهك ئهوهى گهيشتيته
 كوتايى زانين و ئيراده چاكهخوازهكهى، رووى خوى بو
 لاي من وهرگيتر. ههستم كرد چاوهكاني دهبريقيتهوه و
 ليوهكاني دهله رزن. ديمهنيكى وهك ئهوهى ههبوو داوام
 لييكات هيشتا دهتواني چيم بو بكات. من هيچم نهوت. هيچ
 ئاماژهيهكم نهواند، بهلام يهكه مين جاره له ژيانم
 ئارهزووى ئهوهم لا دروست بوو پياويك ماچ بكه.
 جاريكى ديكهش سهرۆك داواي ليكرد شويى خوى بهجى
 بهيلى. سيليست گهرايهوه له شويى شايه دهكان
 دانيشتهوه. به دريژاي تهواوي پاشماوهى دانيشتنهكه،
 لهوي مايهوه، كه ميك شور بووهوه بو پيشهوه،
 ئانيشكهكاني لهسهر چۆكهكاني دانابوون، شهپقهكهى له
 نيوان دهستهكاني، گويى له ههموو ئه و شتانه دهگرت، كه
 دهگوتران. ماري هاته ژوورهوه. شهپقهيهكى لهسهرى
 نابوو و خوشى له جاران جوانتر بوو، بهلام كه قزي
 بهره لا دهكرد، من خوشترم دهويست. لهو شويى لى
 بووم، ههستم به سهنگى سووكى مهكهكاني دهكرد و
 ليوى ههيشه كه ميك په نماوي خوارهويم ناسيهوه. زور
 تووره دههاته بهرچاو. يهكسه ر، داوايان ليكرد له كهيهوه
 من دهناسى. باسى ئه و سهردهمهى كرد كه له لاي ئيمه

کاری دهکرد. سهروک ویستی بزانی په یوهندییه کانی
 له گهل من چین. وتی هاورپیم. بو پرسیاریکی دیکه، وتی
 راسته ده بو وایه شووم پیبکات. له ناکاو داواکاری گشتی
 که لاپه رهی دوسییه کانی هله دایه وه، داوای لیکرد
 په یوهندیان ده گهریته وه چ پوژیک. پوژه که ی ده ستنی شان
 کرد. داواکاری گشتی به روخساریکی بیباکانه تیبینی
 نه وه ی کرد که نه وای بو ده چی بو پوژی دوا ی مردنی
 دایکم بیت. پاشان به چهند توانجیک وتی نایه وی له سهر
 باریکی ئالوز بگیرسیته وه و باشیش له نیگه رانی ماری
 ده گات. به لام (لیره وه شیوه ی قسه کردنی خوی توندتر
 کرد.) به ئهرکی خوی ده زانی له سهره وه ی مه سه له ی
 ریژگرتن و نه دهب بوه ستی. ئینجا داوای له ماری کرد به
 کورتی باسی نه و پوژه بکات، که من ناسیم. ماری
 نهیده ویست قسه بکات، به لام به رانه ر به پیداگرتنی
 داواکاری گشتی، باسی مه له کردن پیکه وه، چوون بو
 سینه ما به یه که وه، گه رانه وه مان بو لای من کرد.
 پاریزه ری گشتی وتی دوا ی نه وه ی له کاتی لیکولینه وه
 ماری قسه ی بو کردو وه، له به رنامه ی سینه مای نه و پوژه
 ورد بوته وه، ئینجا نه مه شی خسته سهر که ماری خوی
 ده لی نه و پوژه چ فیلمیک پیشان دراوه. سهره نجام، به
 ده نگیکی ته و او ژاکاو ماری وتی فیلمیکی فیرناندیل بوو.
 که نه قسه یه ی ته و او کرد، بیده نگییه کی پر هوله که ی

داپووشی. ئەو کاتە داواکاری گشتی بە چەشنیکی
 ترسناکانه هەلساوه و بە دەنگیک که هەستم کرد پر له
 هەلچوونە، لە کاتیکیدا که پەنجەیی بو لای من رەوان
 کردبوو، لەسەرخۆ وتی: بەرێزان ئەندامانی دادگا، بو
 رۆژی دواى مردنی دایکی، ئەم پیاوه دەچیتە مەلە، دەست
 بە پەيوەندییەکی ناشەرعی دەکات و بو پیکەنین دەچى
 فیلمیکی کۆمیدی دەبینی. لەمە زیاتر شتیکی دیکەم نییە
 پیتان بلیم. لە کاتیکیدا بەردەوام بیدەنگییەکه درێژەیی
 هەبوو، دانیشتەوه. بەلام، لەناکاو، ماری گریا و وتی بەم
 چەشنە نییە و شتی دیکە هەیه و ئەویان ناچار کردوو بە
 پیچەوانەیی بیرکردنەوهکانی قسە بکات، که من باش
 دەناسی و هیچ کاریکی خراپم نەکردوو. بەلام دەرگاوان،
 بە ئاماژەییەکی سەرۆک بردیە دەرەوه و دانیشتن
 بەردەوام بوو.

پاشان بە ئاستەم گوئیان لە ماسۆن گرت و وتی من
 پیاویکی بە شەرەف بوومە "بەلکو لەمەش زیاتر دەلیم
 پیاویکی بە جەرگ بوومە." دیسان بە ئاستەم گوئیان لە
 سالامانۆ گرت کاتی که بە بیر خۆی هینایەوه که من بو
 سەگەکەیی باش بوومە و هەروەها کاتی که وەلامی
 پرسیاریکی لەسەر دایکم و من دایەوه گوايه من هیچی
 ترم پینەبووه بە دایکم بلیم، لەبەر ئەم هۆیەش بردوومەتە
 خانەیی بەسالامانۆ. "سالامانۆ دەیکوت دەبی تیگەین،

دهبی تیځهین. بهلام وا پینهدهچوو کهس تیځات. ئینجا
بردیانه دهرهوه.

پاشان نورهی رایموند هات، که دوا شایه دمان بوو.
رایموند ئاماژه یه کی بچکولهی بو کردم و راسته وخو وتی
من بیتاوانم. بهلام سهرۆک دهنگی هه لبری وتی داوای
هه لسه نگانندی لیناکهین، به لکو داوای کردهی لیده کهین.
ئینجا پیی وت چاوه ریی پرسیار بکات بو وه لامدانه وه.
داوایان لیکرد په یوه ندیی خوی له گهل کوژراو پروون
بکاته وه. رایموند فرسه ته کهی قوسته وه بو ئه وهی بللی
له وه تهی شه قازاله کهی له خوشکی کوژراو داوه، رقی
لیده بو وه وه. لیره وه سهرۆک داوای لیکرد ئایا کوژراو
له سهر هه ق نه بو وه رقی لیبیتته وه؟ رایموند وتی
ئاماده بوونی من له که نار ده ریا ریکه وت بوو. ئینجا
داواکاری گشتی داوای لیکرد چون دهبی ئه و نامه یه کی که
په یوه ندیی به بنچینهی تاوانه که وه هه بوو، له لایه ن منه وه
نووسرا بوو. رایموند وتی به ریکه وت بوو. داواکاری
گشتی وه لامی دایه وه که تا ئیستا بو ئه م پروودا وه
ریکه وت گهلک کاریگه ریی له سهر هه ست و ئاگایی
هه بو وه. پاشان داواکاری گشتی ویستی بزانی به ریکه وت
بو وه من ناو بژیم نه کردوون، که رایموند شه قازاله کهی له
کچه دوسته کهی دابوو؟ ئایه به ریکه وت بو وه له
کومیساریا شایه دمانیم بو داوه؟ دیسان هه ر به ریکه وت

بووه که قسه کانم له م شایه دمانییە ئیستا واده رکه وتن
 یه کتری له بهر چا و گرتن بیت؟ بو کوتایی پیهینان داوای له
 رایموند کرد به چی ده ژیت؟ ههر که رایموند وتی
 "به پرسى کوگا"، پاریزه رى گشتى رووى له ئەندامانى
 دادگا کرد و وتی بو گشت ئاشکرایه که شایه د پيشه ی
 پشتگیریکه ر ده کات. هاوکارى تاوان و هاوړیشى بووم.
 لیږه دا ئیمه سه روکارمان له گه ل جوړیک له پیستری
 رووداوى نه گینه. له رووى ئەخلاقیه وه به رانه ر به
 مروقیکی درنده ی. رایموند ویستی بهرگری له خو ی
 بکات، پاریزه ره که شم ناره زایى خو ی ده ربړی، به لام پیان
 وتن لیگه پین داواکارى گشتى قسه کانى ته واو بکات.
 داواکارى گشتى رووى له رایموند کرد و وتی: "شتیکى وا
 نییه بیخه مه سه رى، ئایا براده رته؟" رایموند وتی به لى
 براده رم بوو. "ئینجا پاریزه رى گشتى هه مان پرسىارى له
 منیش کرد. منیش سه یری رایموند م کرد به لام رووى
 خو ی وه رگیرا. وتم: "به لى" ئەو کاته داواکارى گشتى
 رووى خو ی له ئەندامانى دادگا کرد و وتی: "هه مان پیاو
 بو رۆژى دواى مردنى دایکى خو ی ده داته ده ست
 فه سادى هه ره نه گین، له بهر هو ی هیچو پو وچ، بو کوتایی
 پیهینانى کاریک که په یوه ندی به نه ریتیکى خه وشداره وه
 هه یه، مروقیک ده کوژى."

ئىنجا دانىشت، بەلام پارىزەرەكەم كە ئۇقرەي نەمابوو، بە دەستەلبرىنەو وىراي كەوتنى قولى كراسەكەي بۇ دواو ھاواری كرد: "باشە تاوانبار دايكى ناشتوو ىان مرقۇيىكى كوشتوو؟" دانىشتوان پىكەنين. بەلام داواكارى گشتى جاريكى دىكە ھەلسايەو. دەستىكى بە پۈبەكەيدا ھىنا و وتى مرقۇف دەبى دەمرووتىكى بەرگريكەرى بەرپىزى ھەيىت بۇ ئەو ھەست نەكات كە لە نيوان ئەم دوو حالەتە پەيوەندىيەكى قوول، كاريگەر، جەوھەرى ھەيە. بە ھىزەو ھاواری كرد "بەلى، من ئەم پياو تاوانبار دەكەم، چونكە بە دلىكى تاوانبارانە دايكىكى بە خاك سپاردوو. ھەستم كرد ئەم قسەيە كاريگەرييەكى زورى لە دانىشتوان كرد. پارىزەرەكەم شانەكانى ھەلتەكاند و ئارەقەي نىوچەوانى سرييەو. بەلام ئەو ىش ماندوو دەھاتە بەرچاو و تىگەيشتە شتەكان بە باشى بە لاي مندا ناشكىنەو. دانىشتن كۆتايى پىھىترا. لە كاتى دەرچوون لە كۆشكى عەدالەت بۇ چوونە ناو ئۆتۆمۆبىل، لەو ساتە كورتە بۆن و رەنگى ئىوارەي ھاوينم ناسىيەو. لە تاريكىي ناو زىندانە گەرۆكەكەم، لە قوولايى ماندوو بوونم، يەكەبەيەكە، تەواوى دەنگ و ھەرا ئاشناكانى ئەم شارەم ھەست پىكردنەو، كە خۆشم دەويستن و ھەندى كات تىيدا دەگەيشتە ئەو ھەست بە دلخۆشى بكەم. ھاواری رۆژنامەفرۆشەكان لە زوويكەو بەلاو بۆتەو. دوابالندەي

گۆرەپانەكە، ھاۋارى سەندەۋىچفرۆشەكان، سكالای
ترامواكان لەسەر سووچەكانى بەرزایى شار و دەنگ و
زایەلەى ئاسمان پىش ئەۋەى شەو بەندەر داپۆشى،
هەموو ئەمانە بۆ من رىگابرىنىكى كۆیرانە بوو و پىش
ئەۋەى بچمەۋە ناو زىندان، باشم دەناسىنەۋە. بەلى، ئەو
وہختانە بوو، ماۋەىەكى زۆر بوو، ھەستم بە دلخۆشى
دەکرد. ئىنجا ئەۋەى چاۋەرپىشى دەکردم، ھەردەم
بۆرژانىكى سووکی بىخەون بوو. كەچى چەند شتىك
گۆرابوون، چونكە بۆ چاۋەرپىكردنى رۆژى دواى،
ئەۋەبوو ژوورى زىندانەكەمم دۆزىيەۋە. ۋەك ئەۋەى رىگا
ئاشناكانى ناو ئاسمانى ھاوین، لە ناو زىندان يان لە ناو
نوستنە بىگوناھەكان كۆتاييان بىت.

ههتا لهسهر كورسى تاوانباريش شتيكى سهرنجراكيشه
 ببيستم له بارهى منهوه قسه دهكرى. كه داواكارى گشتى
 و پاريزهرهكهه گفتوگويان دهكرد، دهتوانم بليم زور
 قسهيان له بارهى منهوه كرد، لهوانهيه زورتر لهسهر من
 وهك لهسهر تاوانهكهه. بهلام ئايه ئهه گفتوگويانه
 جياوازييهكى ئهوتويان ههبوو؟ پاريزهرهكهه دهستى بلند
 دهكرد و به ناوى تاوانباريك بهرگرى له من دهكرد، بهلام
 داواى ليبوردينى دهكرد. داواكارى گشتى دهستهكانى دريژ
 دهكرد و بى داواكردنى بهخشين تاوانى منى پيشان دهدا.
 لهگهل ئهههه شتيك به شاراوهدى بيزارى دهكردم،
 سهرهپاي بيركردنهوه و نيگهرانيم، زورجار ههولم دهدا به
 قسه بيم، بهلام پاريزهرهكهه پيى دهگوتم: "بيدهنگ بن،
 ئهههههيان بو خوتان باشتهه." به ليكدانهوهيهكى ديكه، وا
 پيدهچوو ئهه مهسهلهيه له دهرهوهى من تاوتويى بكهن.

هه موو شتیک بی دهستتیه وردانی من دهچووه پیشه وه. بی
 ئه وهی رای من وه رگرن، چاره نووسم دیاری دهکرا.
 ناوه ناوه چه زم دهکرد، گفتوگویی گشت خه لکه که بیچرینم
 و بلیم: "له گهل ئه مهش تاوانبار کییه؟ تاوانبار بوون
 مه سه له یه کی گرینگه. منیش شتیکم هه یه بلیم." دوا ی ئه م
 بیرکردنه وه م هیچی دیکه م نه بوو بلیم. له لایه کی دیکه،
 پیویسته په نه نومای ئه وه بکه م، که ئه و سووده ی له
 هه راسانکردنی خه لک دهیدۆزینه وه، ماوه یه کی زۆر
 ناخایه نی. بو نمونه، گفتوگوکانی داواکاری گشتی زۆر
 زوو ماندووی کردم. وه ک هه ندیک له قسه کانی، له
 ئاماژه کانی یان له ته واوی خوتبه که ی، به جیا له مانی
 دیکه، کاریگه رییان لیکردم یان سه رنجیان راکیشام.
 ئه گه ر باش تیگه یشتبم، قوولایی بیرکردنه وه ی داواکاری
 گشتی ئه وه بوو: من به دهستی ئانقه ست تاوانه که م
 کردووه. ئه ویش، به لای که می دهیویست ئه مه نیشان
 بدات. هه روه کو خوی دهیگوت: "به ریزان من به لگه تان
 پیشان دهدهم، نه ک هه ر یه کیک به لکو دووان. سه ره تا به
 هوی رۆشنایی کویرکه ری کرده کان، پاشان به هوی
 پروونا کردنه وه ی تاریکییه کان که دهروونناس ده رباره ی
 ئه م گیانه تاوانبار ده مانداتی." ته واوی کرده و
 پرووداوه کانی له باره ی مردنی دایکه مه وه کو کرده وه.
 باسی ناهه ستیاری و نه زانیی ته مه نی دایکه می کرد، باسی

مهله کردنم بۆ رۆژی دوايى له گهڵ ژنيك، سينهما،
 فيرناندیل و دوايش باسى گه پانه وهمانى كرد له گهڵ ماری.
 دواي ماوه يهك ئینجا لی تیگه یستم، به تایبه تی ئه و كاته ی
 كه دهیگوت: "كچه دۆسته كه ی." ههلبهت بۆ منیش، ئه و
 ته نیا ماری بوو. پاشان هاته سه ر چیرۆكه كه ی رایمۆند.
 ههستم كرد شیوه ی بینینی بۆ رووداوه كان رووناكه، ئه و
 شتانه ی دهیگوت، ماقوول بوون. به رهزامه ندی رایمۆند
 نامه كه م نووسیوو تا كچه دۆسته كه ی بخه مه ناو
 رهفتاری ناشرینی پیاویك كه له رووی "رهوشته وه
 گومانی لیده كری". له سه ر كه نار ده ریا ناحه زانی رایمۆند
 هه راسان كردوو. رایمۆند پێشتر بریندار ببوو. داواي
 ده مانچه كه م له رایمۆند كردوو. ئینجا به ته نیا
 گه راومه ته وه تاكو به كاری بهیتم. به و شیوه ی پلانم بۆ
 دانابوو، عه ره به كه م كوشتوو. "بۆ دانیابوون له وه ی
 كاره كه به باشی كراوه." جاریکی دیکه ش، به هیمنی و
 ئاسووده یی، تا راده یه ك وێرای جوړه بیركردنه وه یه ك،
 چوار گولله ی دیکه شم لیداوه.

"پاریزه ری گشتی وتی، ئه مه یه به ریزان، من له پێش ئیوه
 زنجیره ی رووداوه كانم بۆ گیرانه وه، كه له و په ری
 ئاگاییه وه ئه م پیاوه یان هان داوه یه كێك بكوژی. وتی
 دووپاتی ده كه مه وه. چونكه مه سه له كه هه ر ته نیا
 كوشتنێکی ساده نییه، كوشتنه كه له كرده یه کی نا ئاگاییه وه

نه هاتووه وای بو بچن به پیی باروزروف بکوژیته وه.
به ریزان، ئەم پیاوه وریا و زیره که. گویتان لیوو، وانیه؟
دهزانی وه لام بداته وه. نرخى وشه دهزانی. ناتوانین بلین
به چه شنیک جوولاوته وه پیشبینی ئەوهی نه کردووه چی
دهکات.

گویم دهگرت و گویم لیده بوو به وریا و زیره کم له قه له م
دهدن. به لام باش له وه نه ده گه یستم چون سیفاته کانی
پیاویکی ئاسایی ده بنه باریکی تیکشکینه ر دژی تاوانباریک.
به لای که می ئەمه بوو که کاری لیده کردم، بویه چیت
گویم نه دایه داواکاری گشتی تا ئەو ده مهی وتی: "ئایه هیچ
په شیمانیه کیش ده رده بری؟" هه رگیز به ریزان. هه تا له
کاتی لیکۆلینه وهش له گه لی، جاریک چیه به رانه ر به
تاوانه ترسناکه که ی هه لنه چوو. "له و کاته دا، ویرای
دریژه دان به تاوانبارکردنم بی ئەوهی له راستیدا تیی بگه م
بوچی په نجه ی بو دریژ کردم، خوی بو لای من
سوورپانده وه. بیگومان نه مده توانی دان به وه دا نه نیم، که
ئەو راستی ده کرد. له کرده که م په شیمانیم زور نه بوو.
به لام ئەو هه موو کینه و دووبه ره کییه سه ری
ده سوورپاندم. ده مو یست هه لبدەم به دلێکی پا که وه، یانیش
به دلسۆزییه وه بوی پوون بکه مه وه هه رگیز نه متوانیوه
به راستی په شیمانی له شتیک بخۆم. من هه رده م
ده سته مۆی ئەوه بوومه که دیت، جا ئەمرو بی یان سبه ی.

به لām به شیوهیه کی سروشتی، له م باره ی که ئه وان بۆ
منیان دروست کردووه، به م زمانه نه متوانیوو له گه ل ه یچ
که سیک بدویم. مافی ئه وه م نه بووه کاریگه ری له سه ر خۆم
یان خۆم پاکمه به ست پیشان بده م. جاریکی دیکه ش هه و لم
دا گوئ له داواکاری گشتی بگرم، چونکه ده رباره ی گیانی
من دهستی به ئاخاوتن کرد.

داواکاری گشتی ده یگوت به ریزان ئه ندامانی دادگا، له
گیانی ئه و ورد بوومه ته وه، به لām ه یچم نه دوزیته وه.
ده یگوت راستیه که ی من ه یچ گیان و مرو فایه تیم تیا نییه،
هه تا پره نسپیکی ئه خلاقیش چیه که دلی مرو ف
ده پاریزی نیتم. "بیجگه له مه، ئه مه شی خسته سه ر:
بیگومان، ئیمه ناتوانین له م پرووه وه گله یی لی بکه ین.
ده رباره ی ئه و شته ی که نه ی توانیوو به دهستی به ینی،
ناتوانین گله یی لی بکه ین که نیه تی. هه چی ئه م دادگاییه شه،
ده بی فه زیله تی ته واو پاکی لی بوردن شوینی خوی بۆ
فه زیله تیکی سه ختتر و بالاتر له عه داله ت بگورپته وه. به
تایبه تی کاتیک که له دلیکی به تالی وه ک له م مرو ف
ههستی پی ده کرئ و ده بیته چالیک کومه ل تییدا
سه رهنگون ده بی." له م کاته ش بوو باسی هه لویستی منی
کرد ده رباره ی دایکم. ئه و شتانه ی دووباره کرده وه، که له
ئاخاوتنه کانی دا گو تبووی. به لām له جاری پیشوو زور
دریژتر بوو، که ده رباره ی تاوانه که م قسه ی ده کرد.

سه ره نجام، ته نيا هه ستم به شالاوی گهرمایي ئه و به یانییه
 ده کرد. به لای که می تا ئه و کاته ی پاریزه ری گشتی له
 ئاخاوتن وهستا، پاش بیده نگیه کی که م، به دهنگیکی زور
 کز و کاریگهر دهستی پیکرده وه: "به ریزان، هه مان ئه م
 دادگایه، سبه ی دادگایکردنی ترسناکترین تاوان دهگریته
 ئه ستۆ: ئه مهش تاوانی کوشتنی باوکیکه." به گویره ی
 قسه کانی ئه و، به رانبهر به م کرده توقینه ره بیرکردنه وه و
 ئه ندیشه ده وهستی. ده یگوت به جورئه ته وه ئومیدی ئه وه
 ده خوازی عه داله تی مروف بی هیچ ترس و لاوازییه ک
 سزای خوی پیاده بکات. به لام، له وه ده ترسا بلی ئه و
 توقینه ی له م تاوانه ی باوکه کوژییه ههستی پیاده کات،
 به رانبهر به ناههستیاریی من شوین چۆل ده کات. دیسان
 به گویره ی قسه کانی ئه و، پیاویک که به شیوه یه کی
 ئه خلاقی دایکی خوی کوشتبی، به هه مان ئاست خوی له
 کۆمه ل داده برینی وه ک ئه و که سه ی که دهستیکی بالای
 هه بیته له کوشتنی ئه و که سه ی ژیا نی پییه خشیبی. له
 هه موو باریکدا، یه که میان کرده کان بو دووه میان ئاماده
 ده کات، به چه شنیک بانگیان بو دها و شه رعیه تیان
 پیاده دات. وێرای دهنگ به رزکردنه وه، وتی: "به ریزان من
 دلنیا م، هه ست نه که ن من ئازایه تی ده نوینم ئه گهر بلیم ئه و
 مروقه ی له سه ر ئه م کورسییه دانیشتو وه، وه ک هه مان ئه و

تاوانبارەى سەبەى ئەم دادگايە موخاکەمەى دەکات
تاوانبارە، بۆيە دەبى سزا بدرى.

لیرەوۋە داواکاری گشتى رۆخسارى تریسکەدارى خلتنى
ئارەقەى سېرییەوۋە. پاشان وتى سەرەنجام ئەو ئەرکیكى
پەر لە ئازارى ھەيە، بەلام ئازایانە دەیگەيەنیتە سەر.
دلیایی لەسەر ئەوۋە کرد، که من هیچم لەگەل کۆمەلیک
پیناکریت که یاسا بنچینەییەکانى نانسەم و ناشتوانم بە
هانای ئەم دلەى خۆمى بهینم، که کاردانەوۋە ھەرە
سەرەتاییەکانى ھەست پیناکەم. وتى: "داواى سەرى ئەم
پیاوۋەتان لیدەکەم، ئەمەش دلیكى ئاسوودەيە که داواتان
لیدەکات. چونکە، ئەگەر لە ماوۋەى دریژى پيشەکەم
زۆرجار داواى حوکمى مەرگم کردبى، هیچ کاتیک وەکو
ئەمرو، ھەستم بە پئویستى ئەو ئەرکە ئازاردەرە لەجیئە،
ھاوسەنگە، رۆشن بە ھۆشیارى فەرمانرەوايیە
سەرەکییەکان و پیروژ و لە ھەمان کات بە ھۆى ئەو
توقینەى که لە بەرانبەر رۆخسارى مروقیكى لەم جۆرە
ھەست پیدەکەم، نەکردوۋە، که تیندا درندەيى
لیدەخوینمەوۋە."

که داواکاری گشتى دانیشتەوۋە، بیدەنگییەكى تەواو دریژ
بەرقرار بوو. لەبەر گەرمایی و سەرسووڕمان گێژ
ببووم. سەرۆک کەمیک کۆخە گرتى و بە دەنگیکى زۆر
کز، داواى لیکردم شتیکم ھەيە بیخەمە سەر. منیش

هه لسامه وه، چونكه حهزم ده كرد قسه بكم. كه ميك به
 ويلي وتم من هيچ مه به ستيكم نه بووه عه ره به كه بكورم.
 سه روک وه لامي دايه وه له مه دنيايه و هه تا ئيستاش به
 خراپي سيسته مي بهرگريکردني مني وهرگرتووه و
 بهخته وهر ده بيت، پيش ئه وه ي گوي له پاريزه ره كه م
 بگريته، ئه وه هويانه م پي روون بکاته وه، كه ببوونه
 هانده ري تاوانه كه م. كه ميك به تيكه لوپيکه لکردني وشه كان،
 ويژاي هه ستردن به بيتمانايي خوم، به خيرايي وتم
 خه تاي هه تاوه كه بوو. له ناو هوله كه دانيش توان پيکه نين.
 پاريزه ره كه م شانه كانی هه لته كاند و پاشان راسته وخو
 نوره ي قسه کردنيان دايه ئه وه. به لام پاريزه ره كه م وتي
 وهخت درهنگه، چونكه بو چه ند سه عاتيك ئاخاوتني هه يه،
 بويه داوای هه لگرتني دهکات بو پاش نيوه رو. دادگاش
 ئه مه يان له بهرچاو گرت.

پاش نيوه رو، پانكه گه وره كان بهرده وام هه وای قورسي
 هوله كه يان پهخش ده كرد و باوه شينه رهنگاو پرهنگه
 گچكه كانی دهست ئه ندامانی دادگاش به هه مان شيوه
 دهجوولانه وه. وای بو دهچووم بهرگري پاريزه ره كه م
 قهت ته واه نه بيت. له گه ل ئه مه ش، له کاتيکی دياریکراو
 گويم لني گرت، چونكه ده يگوت: "راسته من کوشتوومه."
 پاشان له سه ر ئه م نه زمه دريژهي به قسه كانی دا و هه موو
 جاريك كه ده رباره ي من قسه ي ده كرد، ده يگوت "من،"

زۆر سەرم لەمە سوور ماو. خۆم بۆ لای یەکیک لە
 پۆلیسەکان خوار کردەوه داوام لیکرد بۆچی وا دەلی؟ پنی
 وتم بێدەنگ یم، چەند ساتنیک دواتر وتی "هەموو
 پارێزەریک ئەمە دەکات" کەچی من هەستم دەکرد لە
 سەسەلەکم دادەبڕیتن، دەمکەنە سفر، بە مانایەکی دیکە،
 خۆیان لە جینگای من دادەنن. بەلام لەو باوەرەدام دەمیکە
 لەم هۆلە گونگرتە دوور کەوتوومەتەوه. لە لایەکی
 دیکە، پارێزەرەکم تێو هات هاتە بەرچاو. بە خیرایی
 بەرپەرچی ئەو قسەنە دایەوه، کە دژی من کرابوون،
 پاشان ئەویش دەربارەکی گیانی من قسەیی کرد. بەلام
 هەستم کرد لەچاو داواکاری گشتی بەهرەکی گەلنیک
 کەمتر. وتی "منیش لەم گیانە ورد بوومەتەوه، بەلام بە
 پێچەوانەیی نمایندەیی بەریزی وەزارەتی کاروباری گشتی،
 شتیکم دۆزییەوه، کە دەتوانم بلیم وەک کتێبێکی والا
 خۆیندەوه." ئەو لە گیانی من ئەوەی خۆیندەبوو، کە من
 مرقوئیکی بە شەرەفم، کارگەرییەکی ریکوپنیک، ماندونەزان،
 وەفادار بۆ شوینی کارکردنم، خوشەویست لە لای
 هەمووان و دلسۆز بەرانبەر بە کوێرەوهریی خەلکی دیکە.
 بۆ ئەو، من کورێکی نموونەیی بووم و تا ئەو شوینەیی
 پنی کراوه، پشتگیری دایکی خۆی کردووه. سەرەنجام
 ئومیدم بەوه بووه بۆ بۆشی خانەیی بەسالچووان ئاسوودەیی
 بۆ پیریژن دابین بکات، کە لە توانای مندا نەبووه بۆی

ئاماده بکەم. ئینجا وتی: "بەرێزان، من زۆر پێم سەیرە،
 ئەم ھەراوھۆریایە گەورەییەمان دەربارەیی ئەو خانەیی
 بەسالاچوانە کرد. لەبەر ئەوەی سەرەنجام، ئەگەر
 بمانەوی بەلگەیکە بۆ سوود و مەزنی ئەم دەزگایە
 پیشان بدەین. دەبی بلیین دەولەت خۆی باربووی دەکات."
 پارێزەرەکەم تەنیا دەربارەیی ناشتنی دایکم قسەیی نەکرد،
 ھەستم کرد بەرگرییەکی ئەمەیی نوقسانە. بەلام لەبەر
 ئەم ھەموو پرستە درێژانە، ئەم ھەموو پوژ و وەختە
 بێپایانەیی کە دەربارەیی گیانی من قسەیان کردبوو، ھەستم
 کرد ھەمووی دەبیته ئاوێکی بێرەنگ و سەرم تیا
 دەسووری.

لە کۆتاییدا، کاتی کە پارێزەرەکەم درێژەیی بە قسەکانی
 دەدا، لە جادە و ناو گشت فەزای ھۆل و دادگاگان، تەنیا
 ئەوەم بە بیر دیتەو، کە شەپووری ساردەمەنیفرۆشیک تا
 کن من دەنگی دەدایەو. بە بیرەوەراییەکانی ژیانیک کە
 ئیدی ھی من نەبوون، ھێرشم کرابوو سەر، بەلام ھەر
 لەمانەدا ھەژارترین و پتەوترین شادیی خۆم دوزیبوو:
 بۆنی ھاوین، ئەو گەرەکانەیی کە خۆشم دەویستن،
 ئاسمانی ھەندئ ئیواران، پیکەنین و کراسەکی ماری.
 لێرەو ھەموو ئەو کارە بێسوودانەیی لەم دادگایە دەمکرد،
 قورگی گرتم و تەنیا پەلەیی ئەوەم بوو تەواو بین و
 بگەریمەو ناو ژووری زیندان و خەوتنەکەم. لەم کاتەدا

به ئاستهه گۆیم له پارێزه ره کهم بوو، که له دوایین
 قسه کانی بوو و هاواری ده کرد و دهیگوت، ئه ندامانی
 دادگا نایانه وی کارگه ریکی شه ریف به هوی خوله کیکی
 ئاواره یی بۆ مه رگی بنێرن. بۆ ئه و تاوانه ی که ئیستا
 سزا که ی ده کیشم، داوای سوو ککردنی ده کرد و دهیگوت
 سه ختترین سزا بۆ من په شیمانی ئه به دییه. دادگا
 دانیشتنه که ی وه ستاند و پارێزه ره که شم له و په ری
 ماندوو یتیه وه دانیشته وه. به لام هاوکاره پارێزه ره کانی بۆ
 ده ستگوشینی به ره و پرووی هاتن. گۆیم لیوو یه کیکی وتی:
 "نایاب بوو ئازیه کهم." یه کیکیشیان بۆ به راسته پراندنی
 قسه که ی خوی داوای رای منی کرد و گوتی: "چما وانیه"
 منیش لیم وه رگرت. به لام ستایشه کهم زۆر جیدی نه بوو،
 چونکه زۆر ماندوو بووم.

که چی، له ده ره وه پۆژ به ره و ئاوابوون ده چوو و
 گه رمایی ته شقی که متر بوو. له و ده نگه ده نگه که مه ی له
 جاده وه ده هات و گۆیم لییان ده بوو، هیمنی ئیواره م
 هه لده هینا. هه موومان لیزه چاوه ری بووین. له و شته ی که
 هه موومان به یه که وه چاوه ریمان ده کرد، ته نیا په یوه ندیی
 به منه وه هه بوو. جاریکی دیکه ته ماشای هۆله کهم کرد.
 هه مووی وه ک پۆژی یه کهم له ناو هه مان حاله ت بوو.
 چاوم به پۆژنامه نووسه چاکه ت بۆره که و ئه و ژنه
 که وته وه، که به شیوه یه کی ئۆتۆماتیکی شته کانی تۆمار

دهکرد. ئەمەش ئەو بیرەى دامى كه به دريژايى
داداگاييکردن به نىگا له ماري نهگه رام. له بيرم نهکردبوو،
به لام كاري زورم هه بوو بيكه م. له نيوان سيلست و
رايمونددا بينيم. ئيشارهيهكى بچكولهى بو كردم، وهك
ئوهى بيهوى بلى: "سه رهنجام"، ويپاي پيكه نين كه ميك
نىگه رانيى سهر روخسارم بينى. به لام ههستم كرد دلم
گيراوه و به رادهيهك نه متواني وه لامى خنده كه شى
بده مه وه.

دادگا دانىشته وه. زور به خيڙايى ريزيک پرسىاريان بو
ئەندامانى دادگا خوینده وه. گويم له مانه بوو: "تاوانبار به
كوشتن"،... "به دهستى ئانقهست"،... "هويه كاني
سووك كردنه وه". ئەندامانى دادگا چوونه دهره وه و
منيشيان برده ژووره بچكولهكه، كه پيشتەر تييدا چاوه ريم
كردبوو. پاريزه ره كه م خوى گه يانده من: ديار بوو
په له يه تى و به باوه ر و دلسوزيى زيده تر قسهى بو
ده كردم، كه هيج كاتيک به م چه شنه نه ميينبوو. ئەو وای
بو ده چوو هه موو شتيك به باشى سه رده گري و به چه ند
ساليك زيندانى يان سوخره كيشى رزگارم ده بيت. ليم
پرسى ئەگەر حوكمدانه كه ياریده دهر نه بوو، ئايا ئوميدى
چاوپياخساندنه وه هه يه؟ وتى نه خير. تاكتيكي پاريزه ره كه م
ئوه بوو هيج ئەنجاميک دانه نريت تاكو ئەندامانى دادگا
هه راسان نه كرين. هه روه ها ئەمەشى بو پروون كردمه وه،

که له خورایی هیچ حوکمیک رەت ناکریتەو. ئەمەیان
پوون و ئاشکرا بوو، دەبینین مەسەلەکه تەواو
سروشتییه. بەلام له حالەتی پێچەوانەیی ئەمە،
کاغەزبازییهکی زۆر و بیسوودی دەکەویت. پارێزەرەکه
پێی و تم "له هەموو حالەتیکدا، چاوپیاخشانەو هەیه،
بەلام دلنیام له کوتاییدا ئەنجامیکی گونجاو و لەباری
دەبیته."

گەلیک چاوەرێمان کرد، لەو باوەرەدام نزیکەیی سی
چارەکه سەعاتیک بوو. له کوتاییدا، زەنگیک دەنگی دایەو.
پارێزەرەکه وێرایی بەجێهێشتنم وتی: "ئێستا سەرۆکی
ئەندامانی دادگا وەلامەکان دەخوینیتەو، تەنها له کاتی
خویندەوێ حوکمدانەکه دەرتهینه ژوورەو." چەند
دەرگایەک تەقەیان لێو هات. لەسەر پلیکانەکان خەلک
پایان دەکرد. نەمدەزانی نزیکن یان دوورن. پاشان گویم
له دەنگیکی گران بوو له ناو هۆلەکه شتیکی دەخویندەو.
کاتی که زەنگەکه جاریکی دیکە دەنگی دایەو، که دەرگای
سندوقی تایبەت به تاوانبار کرایەو، بێدەنگی هۆلەکه
بەرەو من هەلکش، بێدەنگی و ئەو هەستە بیۆتەیه
دایپۆشیم کاتی که تیبینیم کرد پۆژنامەنووسە گەنجەکه
چاوەکانی لەسەر من گواستۆتەو. تەماشای لای ماریم
نەکرد. کاتم بۆی نەبوو، چونکه سەرۆک به شیوەیهکی

زۆر سەير پىيى وىتم، بە ناۋى گەلى فرەنسى، لە
گۆرەپانىكى گىشتى سەرم لە لەشم جيا دەكرىتەو.
ئەو كاتە پىم وابوو ئەو ھەستانە دەناسمەو، كە لەسەر
گىشت روخسارەكان دەيانخوینمەو. لەو باوەزەدام
جۆرىك بوو لە رىزلىنان. پولىسەكان لەگەلم زۆر ئارام
بوون. پارىزەرەكە دەستەكانى خستە سەر قامكم. چىتر
بىرم لە ھىچ نەدەكرەو. بەلام سەرۆك لىي پرسىم
شىتىكم نىيە بىلىم. بىرم كردهو وىتم: "نەخىر." ئىنجا
بردىمیان.

بۆ سىيەمىن جار ھاتن و چاوپىكەوتنى كەشىشم رەت
 كردهۋە. ھىچم نىيە پىيى بلىم. ئارەزوۋى قسەكردنم نىيە،
 بەم زوۋانە دەيىنم. ئەو شتەي ئىستە بە لامەۋە گرینگە،
 رزگار بوۋنە لە مىكانىكىەت، ئايا دەشى لە ناو مەھالدا
 رىگايەكى دەرچوون بىكرىتەۋە؟

ژوورى زىندانەكەيان گۆرىم. لەمەيان كاتى كە پاكشاوم،
 ئاسمان دەيىنم، تەنيا ئەو دەيىنم. تەۋاۋى رۆژەكانم بە
 سەيركردنى رەۋىنەۋەي رەنگەكانى سەر رۇخسارى
 ئاسمان بەسەر دەبەم، كە رۆژ بە شەۋ دەگەيەنن.
 نووستوو، دەستەكانم لە بن سەرم دەنم و چاۋەرى
 دەكەم. نازانم چەندىن جار لە خۇم پىرسىۋە ئايە لەۋانەي
 بە مەرگ ھوكم دراۋن، كەسىك ھەبوۋە لە مىكانىزمى
 ھەتمى رزگارى بوۋىت و پىش جىبەجىكردن بىز
 بوۋىت، بازنەي پاسەۋانەكانى شكاندىت؟ ئەو كاتە

لۆمەى خۆم دەکرد، که به وردى تىبىنىى حوکمدانه کهم
نه کردوو. ده بى هه مىشه ئاره زووى مه سه له يه کى وامان
هه بىت. قهت نازانين چى ږوو ده دات. وهک هه موو خه لک
منيش ئاگاداريه کانم له ږوژنامه کان خویندبووه. به لام
بيگومان له م ږوو ده نووسين و کتیبى تايبه تى هه بوون،
که من قهت هه ستیاری ئه وه م نه بووه سه ره نجیان بده مى.
له م باره يه وه، له وان هه کومه ليک چيرۆک و
سه رگوزه شته ي هه لاتنم بدوژبایه وه. به لای که مى له
يه کى له حاله ته کان فيرى ئه وه ده بووم که چه رخه که
وه ستابوو و له ناو ئه م پيشبينيه به رگرينه گره، ږيکه وت و
به خت، ته نيا جاريک شتيکیان گوږيپوو. ته نيا جاريک، به
يه کى له ماناکان، له و باوه ږه م ئه وه م پى به س بوو. دلم
پاشماوه که ي دروست ده کرد. زورجار ږوژنامه کان باسى
ئه و قه رزه يان ده کرد، که به رانبه ر به کومه ل له سه رمه. به
ږای ئه وان ده بووايه بيه خشم. به لام ئه مه به خه يال
نادريته وه. ئه وه ي گرینگ بوو، ئيحتيماليکى ږاکردن بوو،
بازدانىک بو ده ره وه ي ئه م مه راسيمه حه تميه، ږاکردنىکى
شيتانه که گشت به ختيکى ئوميد ببه خشى. هه لبه ت، ئوميد
ئه وه بوو له گوښه ي شه قاميک، له وپه ږى ږاکردن، به
گولله يه ک به رتده نه وه. به لام دواى وردبوونه وه له هه موو
شتيک، هيچ شتيک ئه م خوښيه م پينا به خشى، گشتيان
ليمى قه ده غه ده کهن، سه رله نوئى ميکانيکيه ت ده مگريته وه.

سه ره پای مه به ستپاکیم، نه مده توانی ئەم یه قینه پیسه
 وەرگرم، چونکه سه ره انجام، له نیوان ئەو حوکمه ی ئەم
 یه قینه ی داپشتبوو، ههروه ها دلنیا یی له جیبه جیکردنی
 حوکمه که بی گیروگرفت لهو ساته ی خویندرا بووه،
 جیاوازییه کی بیمانا هه بوو. مه سه له که ئەوه یه حوکمی
 دادگا له سه عات بیست خویندرا یه وه نه ک له سه عات
 حه قده. مه سه له که ئەوه یه دهکرا حوکمی دادگا ته واو
 شتیکی دیکه بییت، وهک له وهی له لایه ن هه ندی که س
 داپژریت که جلی ژیره وه یان دهگورن، مه سه له که ئەوه یه
 چه مکیکی نادیا ری وهک گه لی فره نسی (ئه لمانی یان چینی)
 خرابووه پال، پیم وایه هه موو ئەمانه گه لیک لایه نی جیدی
 له حوکمدانه که لاده بن. که چی، هه ر لهو ساته وهی که
 حوکمه که ده رچوو، ناچار بووم دان به وه دا بنیم که
 ئەنجامه کانی وهک ئاماده یی ئەم دیواره که له مسه ر بو
 ئەوسه ر به له شی خۆم فشاری دهخه مه سه ر، دلنیا و
 راست ده که ونه وه.

له م ساتانه چیرۆکیکم به بیر هاته وه، که دایکم ده رباره ی
 باو کم بو ی ده گیرامه وه. من باو کم نه بینوووه. هه موو ئەو
 شتانه ی به وردی ده رباره ی ئەم پیاوه ده یانزانم، له وانه یه
 هه ر ئەوه بییت که دایکم بو ی باس ده کردم: جاریکیان
 چووبوو له سیداره دانی بکوژیک بیینی. ده رباره ی بیر ی
 چوونه که ی نه خۆش که وتبوو، له گه ل ئەمه ش چووبوو

بينيبيووي، له گهړانه وه، نهو به يانييه ماوه يهك پشابووه،
سهره نجام كه ميک بيزم له باوكم ده بووه وه. ئيستا
تيده گم، چونكه زور سروشتي بووه. چون تا ئيستا
ههستم نه كړدووه كه هيچ شتيك له له سيډاره دان گرينگر
نه بووه. هه رچونيك بيت، نه مه بو تا قه مروفيك شتيكي
زور سهرنجر اكيش بووه. نه گهر له م زيندانه رزگارم بي،
بو بينيني هه موو له سيډاره دانه كان ده چم. بو بير كړدنه وه
له م ئيحتيماله هه ست ده كم له سهر هه له بوومه. چونكه
له حياتي بيري نه وه ي چيشتانيك خوم نازاد له پشت
بازنه ي پاسه وانان ببينه وه، به چه شنيك له و به ره وه،
وهك له بيري نه وه ي بينه ريك بم و بيت نه م ديمه نه بيني
و پاشان برشيته وه، شه پوليك له شادي ژه راوي له ناو
دلم ده گه ري. به لام نه م بيره دوور بوو له ژيري، بيگومان
له سهر هه له بووم كه خوم دها ده ست نه م گريمانانه،
چونكه چركه يهك دواتر، نه مه نده توقينه رانه سهرمام
ده بوو، له ژير پيخه فكه م پيچم ده خوارده وه. بي نه وه ي
بتوانم خوم بگرمه وه ددانه كانم ليك ددان.

به لام، هه لبت مروف ناتواني هه ميشه ژير بيت. بو نمونه
پيشان پرورهي ياسادانانم داده رشت. ياساكانى سزادانم
چاك ده كړدن. تيبيني نه وم كړدبوو، كه مه سه له
جه وهه رييه كه نه وه يه ئوميديك بدريته مه حكومكراو. ته نيا
تا قه ئوميديك له سهر هه زار. كومه ليك شت به باشي ريك

دهخات. بهم جوړه، نهوهم به خيالدا دههات كه دتوانري
 ئاويتهيه كي كيميايي بدوزريتهوه، به خواردنهوهي نو
 لهسهر ده كهسي نهخوش (دهمگوت: نهخوش) بكوژي. به
 چهشنك نهو كهسه وهك مهرجيك ههست بهمه بكات.
 چونكه به چاكي بيركردنهوه، به نارامي حسيبكردن بو
 شتهكان، گهيشتمه نهو قهناعتهي نهوهي كه به گيوتين
 سهري ليدهكريتهوه، هيچ ريگايهكي رزگاربووني بو نابي،
 موتهقهن هيچ. بهگشتي، به جاريك، مهرگي نهخوشهكه
 مسوگهره. نهمهش وهك مهسهلهيهكي لهبيركراو يان
 هاوكيشهيهكي وهستاو بوو، پيكهاتنيك بوو شوين بو
 گهرانهوه دواوه به هيچ شيويهك نهبوو. نهگهر به
 موعجيزهيهكيش سهريهپراندينهكه سهرنهگري، دووباره
 دهست پيدهكهنهوه. له دواييدا نهوهي كه ههراسانكه ر بوو،
 دهبووايه تاوانبار هيواي نهوه بخوازي گيوتينهكه باش كار
 بكات. به راي من، نهمهيه لايهني خهوش. له لايهك نهمه
 راسته، بهلام له لايهكي ديكه، ناچار بووم دان بهوهدا بنيم
 كه تهواوي نهيني ريخستنيكي چاك ئاماده بوو.
 بهگشتي، تاوانبار ناچار بوو له رووي نهخلاقويهوه
 هاوكاريي خوئي بنويني. چونكه به قازانجي نهو بوو
 ههموو شتيك بي گيروگرفت به نهنجام بكات.
 ديسان ناچار بووم تيبيني نهوه بكهم نهو بيرانهي تا
 ئيستا دهربارهي نهم مهسهلانه ههمبوون، راست نهبوونه.

ماوهيهكى زۆر لهو باوهپهدا بووم - نازانم بۆچى - بۆ
 پويشتن بهرهو گيوتين، دهبووايه بچيته سهر سهكو و به
 پايهكان سهركهويت. لهو باوهپهدام ئەمه به هوئى
 شوپشى 1789 بووه، مه بهستم ئەوهيه بليم به هوئى
 ههموو ئەو شتانه بووه، كه لهسهر ئەم مهسهلانه فيريان
 كردووم يان پييان نيشان داوم. بهلام بهياننیهك، وينهى له
 سيداره دانىكى بهناوبانگم كهوتهوه ياد، كه وهختى خوئى
 پوژنامهكان بلاويان كردبووه. لهم وينهيه، له راستيدا،
 زۆر به سادهيى گيوتينهكه لهسهر ئهرز دانرابوو. باوهپم
 نه دهكرد ئەمهنده تهسك بيت. پيم سهير بوو زووتر بيرم
 بۆ ئەم وينهيه نهچووبوو. وينهى گيوتينهكه زۆر سهرنجى
 راكيشابووم، به تايبهتى لايهنى وردەكارى و ناسكى و
 چريسكه دانه وهكهئى. مروڤ ههميشه دهربارهئى ئەو
 شتانهئى نايانناسى، دريژدادپي زۆر دهكات. به
 پيچهوانهوه، دهبي بليم ههمووى بهگشتى زۆر ساده بوو:
 گيوتينهكه به ههمان ئاستى ئەو مروڤه بهرزه، كه بهرهو
 پرووى دهچيت. به چهشنىك، وهك ئەوهئى بهرهو پرووى
 يهكيك بچيت خوئى دهگهيه نيتى. ئەمهش بيرىكى
 ههراسانكه ر بوو. چونكه سهركهوتن بۆ سهر سهكو و
 بهرزبوونهوه بۆ ئاسمان، بوارى ئەوه ههيه خهيال خوئى
 پيياندا شوپ بکاتهوه، له کاتيکدا ميکانىك ههموو شتىك

ورد و خاش دهکات. لیږه وه به نهیڼی و به که میځ شهرم
و گه لیک ورده کاری کوژ راوین.

دوو شتی دیکه ش هه بوون که به رده وام بیرم
لیده کړنه وه، نه مانه ش گزنگ و چاوخشان دنه وه به
دادگایي کړنه کهم بوون. له گه ل نه مه ش هه ولم دده ژیر بم
و چیتیر بیریان لینه که مه وه. چاوه ریم ده کړد، ته ماشای
ناسمانم ده کړد، زوریم له خوم ده کړد هزی لیکه م. لای
نیواره ناسمان که سک بوو. جاریکی دیکه ش هه ولم دا
رپړه وی بیرکړنه وه م بگوړم. گویم له دلی خوم ده گرت.
هه رگیز نه مده توانی نه وه بهیڼمه به رچاوم نه و ترپه
ترپه یه ی ماوه یه کی گه لیک زوره هاوړیمه، بو هه تاهه تایی
بوه سستی. من قهت به راستی نه ندیشم نه بووه. له گه ل
نه مه ش هه ولم دا بو چهند چرکه یه ک خوم پیشان بده م
چیتیر له ناو سهرم لیدانی نه و دله دريژه ی نابی. به لام
بی هووده بوو، گزنگ و چاوخشان دنه وه به دادگایي کړنه کهم
له پیشم بوون. سهره نجام گه یستمه نه و نه نجامه ی به
خوم بلیم، ژیرترین شت نه وه یه فشار له خوم نه که م.

ده مزانی له به ره به یاندا به دوامدا دین. به گشتی، شه وانم به
چاوه ریکړدنی نه و به ره به یانه برده سهر. هیچ کاتیک
حه زم نه کړدووه له ناکاو بیڼه سهرم. که شتی کم لی پروو
دده، وای به چاک ده زانم سهره تا ناماده بم. له بهر نه م
هو یه، ئیدی چیتیر نه دهنو وستم، ته نیا که میځ له روزه کانم

نه بئى، به دريژايى شه وه كانيشم چاوه ريم ده كرد روشنايى
 له سهر ميناي ئاسمان له دايك بيت. ناخوشترين شت ئه و
 وهخته پر له گومانه بوو، كه دهمزاني تيايدا حوكمه كه
 جيبه جى ده كه ن. پاش نيوه شه و، چاوه ريم ده كرد و خوم
 مه لاس دها. هه رگيز گوييه كانم ئه م هه موو دهنگه دهنگه
 به وردى ليك جيا نه كردو ته وه. له لايه كى ديكه، ده توانم
 بليم، به دريژايى ئه و ماوه يه به ختم هه بووه، چونكه دهنگى
 هيچ پييه كم نه بيست. زورجار دايكم ده يگوت هيچ كاتيگ
 به ته واوى به دبخت نين. له زيندان، كاتى كه ئاسمان
 خوى رهنگاو رهنگ پيشان دها و رۆژيكي ديكه ي نوئ
 ده خزايه ژووره كه م، باوه ريم به قسه كه ي ئه و ده هيتا.
 چونكه بواري ئه وه به باشى هه بوو گويم له دهنگى پي
 بيت و دلم بته قى. ئه گه رچى له گه ل بچووكترين دهنگ
 راده پهريمه بهر ده رگا، ئه گه رچى گويم به تهخته كه وه
 ده نووساند، به توندى چاوه ريم ده كرد تا گويم له
 هه ناسه داني خوم ده بوو، وهك هانكه هانكى سه گيگ
 دهنگيكي سه ختى ليوه ده هات و ده توقام، سه ره نجام دلم
 نه ده ته قى و هيشتا بيستو چوار سه عاتى ديكه م بر دبووه وه.
 به دريژايى رۆژ بيرم له چاوپياخشانده وه ي
 دادگاييكرده كه م ده كرده وه. پيم وايه سوودم له باشتري
 به شه كانى ئه م بيره وه رگرتووه. ئه و ئه نجامانه ي ده ستم
 ده كه وتن، حسييم ده كردن و له بيركرده وه كانم باشتري

سه ره نجامم دهست دهکوت. بهردهوام بهدترین گرمانم
 له بهرچاو دهگرت: دهمبینی چاوپیاخشانده وهکه روت
 بوته وه. "باشه، که واته دهمرم." زیاتر ئهم خاله وهک له هی
 دیکه خوی پروونتر پیشان دها. بهلام هموو کهس دهمزانی
 ژیان نه و نازاره ناهیننی مروق بوی بژین. له راستیدا
 دهمزانی مردن له سی سالی و هفتا سالی گرینگیه کی
 نه و توی نییه، چونکه له ههر دوو حاله دها، پیاوانی دیکه و
 ژنانی دیکه هه ن بو ماوهی ههزاران سال بژین. بهگشتی،
 هیچ شتیک له مه پروونتر نه بوو. ئه گهر ئیستا یان بیست
 سالی دیکه بیت، هه میسه منم که دهمری. ئیستاش، نه وهی
 که که میک دهر باره ی ئهم ریبه دیکردنه هه راسانی
 دهکردم، نه و لایه نه ترسناکه. بوو، که له خوم هه ستم
 پیده کرد، که بیرم له بیست سالی و ژیان له داهاتوو
 دهکرده وه. بهلام ته نیا نه وهم بو مابوو به خه یالینکی وهک
 نه وهی دوا ی بیست سالی دیکه ئه گهر بگه مه نه و روژه،
 بیرکردنه وهم چون ده بی، بیکوژینمه وه. له و ساته ی که
 دهمرین، چون و که ی، نه مه یان زور گرینگ نییه، هه لبت
 نه مه شتیکی پروون بوو. که واته (گرانیه کهش له ودا بوو
 نیگا له بهرانبهر هموو نه و شتانه ی نه و "که واته" پیشانی
 دها وهک چاره سه ر بزر بی.) که واته، ده بی ره تکرده وهی
 چاوپیاخشانده وه کهم وهرگرم.

لەم کاتەدا، تەنیا لەم کاتەدا، دەتوانم بڵێم بەم جوۆره مافی
 ئەوهم هەبوو، بە چەشنیک ئیجازە بە خۆم بدهم ئیحتیمالی
 دووهم بورووژینم، کە ئەویش مەسەلە ی لیخۆشبوونم
 بوو. ناخۆشییەکش لەویدا بوو، دەبووایە هەلچوون و
 گەرمیی خوین و لەشم بە شادمانییەکی بیمانا کە
 چاوه‌کانمی کوێر دەکرد، ساردتر بکەمەوه. دەبووایە ئەم
 هاوارە لە خۆم کەم بکەمەوه، بیخەمە سەر ڕیگای راست.
 بۆ ئەوێ سەردانەواندنم بەرانبەر بە ئیحتیمالی یەكەم
 ماقوولتر بێت. دەبووایە بەرانبەر بەمەش "هی دووهم"
 سروشتی بم. کە لەمە سەرکەوتم، سەعاتیک ئارامیم
 بردبوو، ئەمە بێبایەخ نییە.

هەر لە ساتیکی وابوو جاریکی دیکەش بینینی کەشیشم
 ڕەت کردەوه. ڕاکشابووم و سەرەنجم لە لای
 نزیکبوونەوهی ئیوارە ی هاوین و زەردبوونی ئاسمان بوو.
 تازە لە ڕەتکردنەوهی چاوپیاخشانندنەوه بە
 دادگاییکردنەكەم ببوومەوه، دەمتوانی هەست بە
 شەپۆلەکانی خوینم بکەم، کە بە ڕیکی دەهاتن و دەچوون.
 پێویستم بەوه نەبوو کەشیش ببینم. دوا ی تیپەڕینی
 ماوێهەکی زۆر، بۆ یەكەمین جار بیرم لە ماری کردەوه.
 ڕۆژانیکی زۆرە چیتەر بۆی نەدەنووسیم، ئەو ئیوارە یە
 بیرم کردەوه و لە دلی خۆم وتم لەوانە یە ماندوو بووبێت
 لەوهی دۆستی تاوانباریک بووه و بە مەرگ حوکم دراوه.

ههروهه ها خه یالم بو ئه وهش چوو، رهنگه نه خوش یان
مردبیت. ئه مهش به شیکه له پرووگهی شته کان. به لام چونم
زانی؟ چونکه له دهره وهی ههردوو لهشی ئیمه که ئیستا
لیک جیا بوونه ته وه، هیچ شتیک لیکنان گری ناداته وه و
لیکنان نزیک ناکاته وه. ئیتر، له و کاته وه، به رانبهر به
بیره وه رییه کانم له گهل ماری بیباک بووم. ههستم ده کرد
ئه مه شتیکی ئاساییه و ههروهک ئه وهی چون باش
تیده گه یستم که دواي مردنم خه لک له بیرم ده که ن. هیچی
دیکه یان له گهل من نییه بیکه ن. ههتا نه مده توانی بلیم
بیرکردنه وهش له مه شتیکی دژوار بوو.

له و دهمه دا بوو که شیش هاته ژووری. که بینیم
موچرکیکی بچکوله م هاتی. که شیشه که ههستی پیکرد و
پی و تم ترسم نه بی. پیم وت ده بی له کاتیکی دیکه دا بیت.
وه لامی دامه وه که ئه مه زیاره تیکی دوستانه یه و هیچ
په یوه ندی به چاوپیاخساندنه وه که م نییه و ئه و هیچی
لینازانی. له سه ر ته خته که م دانیشته و داواي لیکردم لئی
نزیک ببه وه. من ره تم کرده وه. له گهل ئه مهش دیمه نیکی
زور هیمنی هه بوو.

ماوه یه ک به م چه شنه مایه وه. ئانیسه که کانی خسته بووه سه ر
ئه ژنۆکانی و سه ری خوار کردبووه و سه یری دهسته کانی
ده کرد. دهسته کانی ناسک و ماسوله دار بوون و وهک
دوو گیانه وه ری بزۆک ده هاتنه بهرچاوم. له سه رخۆ

له يه كياني خشانده. پاشان هر بهم چه شنه، سهر هردهم
بو خواره وه، مایه وه، به دريژايي نه موه موو ماوديه، بو
چرکيه که نه وه هه سته م لا دروست بوو، که نه م
فه راموش کردووه.

به لام له ناکاو سهری بهرز کرده وه و پروو به پروو سهری
کردم: "پي و تم، بوچی ناتهوئی بمبيني؟" منيش وه لام
دایه وه چونکه باوه رم به خوا نيه. ويستی بزانی له م
باوه رنه بوونه م به تهواوی دلنiam، و تم پيوستم به وه
نه بووه نه م پرسياره له خوم بکه م: چونکه مه سه له يه که بو
من هيچ گرینگيه کی نه بووه. ئینجا خوی وه رگيړا و پشتی
به ديواره که وه دا و دهسته کانيشي به پانی له سهر
رانه کانی دانا. تا راده يه که، بي نه وهی ديمه نی قسه کردنی
له که لم هه بيت، دهستنيشانی نه وهی کرد که هه نديچار له و
باوه رده اين دلنiam، به لام له راستيدا وانين. من هيچ
نه ده گوت. سهر يکی کردم و پرسيار يکی ليکردم: "تو
چونی بو دهروانی؟" وه لام دایه وه ريی تیده چی.
هه رچونیک بيت، له وانه يه من له و شته ی هزم ليکردووه،
دلنيا نه بوو بم، به لام به تهواوی دلنيا بووم له و شته ی که
هزم ليی نه کردووه. به راستيش نه وهی نه و له باره يه وه
دهدوا، من هزم ليی نه ده کرد.

پرووی خوی وه رگيړا و به رده واميش بي نه وهی شيوهی
دانيشتنی بگورئ، پرسيار ي نه وهی ليکردم ئايا له بهر

بیهیوایی نییه من بهم جوړه قسه دهکه م؟ منیش بوم
پوون کردهوه که بیهیوا نیم. تهنیا دهرسام، ئه مهش
شتیکی سروشتی بوو. وتی: "که واته خوا یارمه تیت ددات،
هموو ئه وان هی وهک ئیوه بوونه و ناسیومن، پرویان یو
ئو وهرگیراوه." وتم ئه مهش مافی خویان بووه. ئه مهش
به لگهی ئه وه پیشان ددات، که ئه وان وختیان هه بووه.
هرچی من بووم، نه مده ویست کهس یارمه تیم بدات، له
راستیدا وختم نه بوو لهو شتانه ورد بېمه وه، که حرم
لییان نه کردوون.

لهو کاته دا دهسته کانی جووله یه کی ناله باریان تیکه وت،
به لام خوی قیت کردهوه و لوچه کانی رو به کهی چاک
کردهوه. که ته واو بوو، زووی تیکردم و به "هاوریم"
بانگی کردم و وتی که بهم چه شنه قسم له گهل دهکات
له بهر ئه وه نییه من به مهرگ حوکم دراوم، به رای ئو
هه موومان به مهرگ حوکم دراوین. به لام من قسم پییری
و پیم گوت ئه م دوو حاله ته هه مان شت نین و به هیچ
شیوه یه کیش ئه مه نابیته دلدا نه وه. وتی: "هه لبت، به لام
ئه گهر ئه مړو نه مریت، دره نگتر هه ر دهریت. هه مان شت
خوی دوو باره دهکاته وه. چون روو به رووی ئه م ئه زموونه
توقینه ره دهنه وه؟" منیش گوتم ئیستا چون روو به رووی
دېمه وه، به هه مان شیوه بی زیادوکه م روو به رووی
دېمه وه.

له گهل بیستنی ئەم وشە یە هەلسا و راستەوخۆ چاوی له ناوچاوم بری. ئەمەش یارییەک بوو باشم دەزانی. چونکە زۆرجار له گهل ئیمانۆیل و سیلیست ئەم یارییەمان دەکرد، بە گشتی لەم چاو له ناوچاوی یەکتەرینانە، ئەوان پرویان وەر دەگیرا. کە شیشیش ئەم وازییە باش دەزانی. یە کسەر تێی گەیشتم: نیگای کەشیش نەیدەشیواندم. بە هەمان شیوە دەنگیشی نەیشیواندم کە وتی: کەواتە هیچ هیوا یەکتان نییە و له گهل ئەو بیرە دەژین، کە ماو یەکی دیکە بە تەواوی دەمرن؟ وتم: بەلێ.

ئینجا سەری خوار کردەو و دانیشتهو. پێی وتم گلەیی لیم هەیه. بە چەشنیک ئەم بارە ی هەلدەسەنگاند، دەیوت مەحاله مروفیک ئەمە ی پێهەلبگیری. لێرەو من، تەنیا هەستم بەو کرد خەریکە هەراسانم دەکات. ئەم جارە من پشتم تیکرد و چووم له بن کلاورۆژنەکە وەستم. تەنیا شانم بە دیوارەکەو نووساندبوو. بێ ئەو ی گرینگی بەو بدهم، گویم لیبوو پرسیارم لیدەکاتهو. بە دەنگیکی نیگه ران و بەلەز قسە ی دەکرد. تیگەیشتم کە هەلچوو، بۆیە باشتر گویم بۆی هەلخست.

پێی دەوتم ئەو دانیایە کە چاوپیاخشاندهو بە دادگاییکردنەکەم قبول دەکری، بەلام له بەر ئەو ی باری تاوانیکم له سەر پشت بوو، دەبوایە خۆمی لی پرزگار بکەم. بە قسە ی ئەو عەدالەتی مروف هیچ نییە، بەلام

عه داله تی خوا هه موو شتی که. له م کاته دا هه ستم به وه کرد
 که عه داله تی یه که م بوو منی حوکم دابوو. ئه ویش وه لامی
 دامه وه، له گه ل ئه مه ش، ئه م حوکمدانه منی له گونا ه پاک
 نه کردو ته وه. پیم گوت نه مده زانی گونا ه چیه. ته نیا
 ئه وه نده یان پیگو تم که من تاوانباریک بووم، نرخه که یشم
 دا، له مه زیاتر ناتوانن داوای شتی کی دیکه م لیبکه ن. ئه و
 کاته ش که شیش سه ره له نوئ هه لسا یه وه، منیش بیرم
 کرده وه که له ناو ئه م ژووره زور ته سکه ئه گه ر بیهوئ
 بجوولیته وه، بواری نییه، ده بووایه یان دانیشی یان
 هه لسیته وه.

چاوم له ئه رزه که بریبوو. که شیش هه نگاو یک به ره و من
 هات و وهک ئه وه ی جورئت نه کات بیته پیشه وه،
 راوه ستا. له نیوان شیشه کانی په نجه ره که وه سه یری
 ئاسمانی ده کرد و پی و تم: "کورم، تو له سه ره هه له ی،
 ده توانین داوای شتی دیکه ت لیبکه ین، له وانه شه داوات
 لیبکه ن.

- باشه چیترا؟

- ده توانین داواتان لیبکه ین بو بینینی.

- بو بینینی چی؟

که شیش ته ماشای هه ر چوار لای خو ی کرد و به ده نگیک،
 که له نا کاو هه ستم کرد زور ماندوو، وه لامی دامه وه:
 "ده زانم، ئه م هه موو به ردانه ئازارت زیاتر ده که ن. قه ت

به بی په ژاره و نیگه رانی سه یرم نه کردوون. به لام له
 قوولایی دله وه ده زانم، له تاریکی د پروونی هره
 به د به ختترینتان روخساریکی خوداییان بینی خوی پیشان
 دا. ئه مهش ئه و روخساره یه که داواتان لیده کات بیینن.
 که میک خوم ریک خست. گوتم چهنده ها مانگه سه یری ئه م
 دیوارانه ده که م. هیچ شتیک، هیچ که سیکم له م جیهانه
 وه که ئه م دیوارانه باشتتر نه ناسیووه. رهنگه ماوه یه کی
 زور بهر له ئیستا، تیایا له روخساریک گه رابم. به لام ئه م
 روخساره رهنگی خور و گری ئاره زوی هه بوو: ئه مهش
 روخساری ماری بوو. بیهووده لی گه رابووم. ئیستا،
 ئه مهش ته و او بوو. له هه موو حاله تیکی شدا هیچم نه بینی
 له م ئاره قهی بهرده بیته دهره وه.
 که شیش به جوره خه میکی تاییه تی سه یری کردم. ئیستا
 به ته و او ی پشتم به دیواره که وه نووسابوو و روژیش به
 خیرایی به سهر ئه نیه مدا تیده په ری. چهند وشه یه کی
 چرپاند، گویم لییان نه بوو، زور به خیرایی داوای لی کردم
 ریگای بدهم ماچم بکا. وتم "نه خیر". خوی
 وهر سوو پرانده وه و به ره و دیواره که رویش و به هیمنی
 دهستی پیدا هیئا و منگه منگیکی کرد و وتی: "که واته ئیوه
 تا ئه و راده یه ئه م خاکه تان خوش دهویت؟" من هیچ
 وه لام نه دایه وه.

ماوهیهکی زور بهم چهشنه پشت له من مایهوه. بوونی
 ههراسان و نارەحەتی دەکردم. دەمویست پنی بلیم برۆا و
 جیم بهیللی. لهناکاو، وێرای خۆسووراندنەوهی به‌ره‌و من،
 هاواریکی کرد: "نەخێر، ناتوانم باوەرتان پێیکەم. من دانیام
 ئیوه خۆزگەتان بۆ ژيانیکی دیکه خواستوو. وتم هه‌لبەت،
 به‌لام ئەمەش وەک ئومیدی دەوله‌مەندبوون، خیرا
 مەله‌کردن و بوونی دەمیکی ریکوپینکتر، گرینگییه‌کی
 ئەوتوی نەمابوو. ئەمەش له هه‌مان ئاست بوو. به‌لام ئەو
 قسە پێیریم و دەیویست بزانی ئەو ژیانە ی تر چۆن
 دەبینم. ئەو کاتە به‌سەریدا هاوارم کرد "ژيانیک که تیندا
 ئەم ژیانەم به بیر بیتەوه." له هه‌مان کات ئەوه‌شم پینگوت
 ئیتر له توانامدا نەما. که‌چی ئەو هیشتا دەیویست
 دەربارە ی خوا قسەم بۆ بکات، به‌لام من به‌ره‌و رووی
 چووم و هه‌ولم دا دواجار بۆی روون بکه‌مه‌وه که
 وه‌ختیکی که‌مم به ده‌سته‌وه ماوه. نەمده‌ویست ئەم
 وه‌خته‌ش له‌گه‌ڵ خوا به‌ فیرو بده‌م. هه‌ولی دا باسه‌که
 بگۆری، بۆیه داوای لیکردم بۆچی به "مسیو" له جیاتی
 "باوک" بانگی ده‌که‌م. ئەمه‌ توورە ی کردم و وه‌لامم دایه‌وه
 که ئەو باوکی من نه‌بووه: باوکی خه‌لکی دیکه‌یه. "وێرای
 ده‌ست خستنه‌ سه‌رشانم وتی: "نەخێر، کورەکه‌م، من
 له‌گه‌لتانم. به‌لام ئیوه ناتوانن هه‌ستی پێیکەن، چونکه‌ دلێکی
 کویرتان هه‌یه. له‌ خودا بۆتان ده‌پاریمه‌وه."

نازانم بوچی ئەو کاتە شتیک لە ناوەوەم ڕووخوا. بە دەنگی
 بلند بەسەریدا هاوارم کرد و نەفرەتم لیکرد و پیم گوت بو
 من لە خودا نەپاریتەوه. یەخە ی جەبەکەیم گرت. هەموو
 قوولایی دلی خۆم هاوتا لەگەڵ جوولە ی تیکە لاو بە شادی
 و توورەیی ڕژانده سەری. ئەمەندە لە خۆی دلیا بوو،
 وانیه؟ کەچی، هیچ یەکیک لە دلیاکانی نرخی تالەمووی
 پرچی ژنیکیان نەدەهینا. هەتا لەوەش دلیا نەبوو لە
 ژیاندا یە، چونکە وەک مردوویەک دەژیا. هەرچی منم،
 دیمەنیکم هەبوو وەک ئەوە ی هیچم لە دەست نەبیّت. بەلام
 لە خۆم دلیا بووم، دلیا لە هەموو شتیک، لەو دلیاتر،
 دلیاتر لە ژیانم و لەو مەرگە ی کە چاوەرپیم دەکات. بەلی
 تەنیا ئەمەم هەبوو. بەلام بە لای کەمی، دەستم بەو
 حەقیقەتەوه گرتبوو، کە بە قەد ئەمە ئەویش منی گرتبوو
 خۆی. راستم دەکرد، هیشتاش راست دەکەم. بەم چەشنە
 ژیاووم و دەمتوانی بە چەشنیکی دیکەش بژیا بام.

ئەمەم کردبوو، ئەمەیانم نەکردبوو. ئەو شتەم نەکرد،
 کەچی ئەمە ی ترم کردبوو. ئی دوایی؟ ئەمەش وەک ئەوه
 بوو هەردەم چاوەرپی ئەو چرکە یە و ئەو گزنگە کورتم
 کردبیّت، کە تیدا شتەکان بە لای من دەشکێنەوه. هیچ،
 هیچ شتیک گرینگی نەبوو و باشیش دەمزانی بوچی.
 ئەویش دەیزانی بوچی. لە قوولایی ئاییندەم، بە درێژایی
 ئەو هەموو ژیانە بیھوودە ی کە ڕامکیشابوو، بە ناو ئەو

سالانه‌ی که هیشتا نه‌هاتبوون، هه‌ناسه‌یه‌کی تاریک به‌ره‌و
 رووم هه‌لده‌کشا، ئەم هه‌ناسه‌یه‌ش له‌سه‌ر ریگای خو‌ی
 هه‌موو ئەو شتانه‌ی که پیشنیازیان ده‌کردم له‌ ناو
 ساله‌کان ده‌هینایه ئاستی یه‌کتر، راسته‌قینه‌تر نه‌بوون
 له‌وه‌ی که ده‌ژیام. مه‌رگی ئەوانی دیکه به‌ من چی،
 خوشه‌ویستی دایکیک و خودای که‌شیشیک به‌ من چی،
 ئەو ژیان‌ه‌ی که هه‌لیده‌بژی‌یرین، به‌ من چی، له‌ کاتی‌کدا ته‌نیا
 یه‌ک چاره‌نووس ده‌بی من هه‌لبژی‌یری، که ئەمه‌ش
 په‌یوه‌ندی به‌ ملیاره‌ها که‌سه‌وه هه‌یه، که وه‌ک ئەم
 که‌شیشه خو‌یان به‌ برا‌کانی من داده‌نین. ئەو تیده‌گه‌یشت،
 ئایه ئەو تیده‌گه‌یشت؟ هه‌موو که‌س خاوه‌ن ئەم مافه‌ن.
 ته‌نیا ئەو مافدارانه هه‌بوون. ئەوانی دیکه‌ش، رۆژیک
 دادیت حوکم ده‌درین. ئەویش رۆژیک حوکم ده‌دری.
 به‌چی ده‌چی ئەگه‌ر ئەو به‌ کوشتن تاوانبار کرابی و له‌دار
 درابی، چیه له‌ کاتی ناشتنی دایکی نه‌گریاوه؟ سه‌گه‌که‌ی
 سالامانۆ هه‌مان نرخ‌ی ژنه‌که‌ی هه‌بوو. ژنه بچکۆله‌که که
 به‌ شیوه‌یه‌کی ئۆتۆماتیکی له‌ دادگایی‌کردنه‌که‌م شته‌کانی
 تۆمار ده‌کرد، ئەویش وه‌ک ژنه پارسییه‌که که شووی به
 پرایمۆند کردبوو، تاوانبار بوو، یانیش وه‌ک ماری که
 چه‌زی ده‌کرد بیخوازم. به‌ من چی پرایمۆند به‌ قه‌ده‌ر
 سیلیست براده‌رم بوو و نرخ‌ی له‌و زۆرتر بوو؟ به‌ من
 چی ئەم‌رۆ ماری ده‌م بخاته ناو ده‌می "مورسو"یه‌کی

دیکه ی نوی؟ که واته ئه و له و تاوانبار ده گه یشت، که له
قوولایی ئاییندهم... به ده برپینی ئه م هه موو شته به
هاوارکردنه وه ماندوو بووم. به لام تازه که شیشیان له
ده ستم رزگار کردبوو و پاسه وانه کانیش گه فیان لیده کردم.
که چی که شیش، پاسه وانه کانی هیمن کرده وه و ماوه یه ک
بیده نگ ته ماشای کردم. چاوه کانی پر له فرمیسک بوون.
پاشان خوی وهرگیرا و له چاو بزر بوو.

ئه و رۆیشت، منیش ئارامیی خۆم دۆزییه وه. له بهر ئه وه ی
ماندوو بووم، خۆم خسته سهر ته خته که م. وا هه ست
ده که م نووستم، چونکه که به خه بهر هاتم، ئه ستیره م
له سهر روخسارم بینی. هه راو ده نگه ده نگی ناو گوند تا
لای من ده هات. بۆنی شه و و خاک و خوی لاجانگه کانی
فینک ده کردم وه. ئاشتی و ئارامیی ئیجگار
سه رنجراکیشی ئه م هاوینه خه والوو وهک خیزاوی ده ریا
ده هاتنه ناوم. له م ساته دا، پیش ئه وه ی شه و دوا یی بیته،
سافیره کان هاواریان کرد. بانگی سه فه ریان بۆ جیهانی ک
ده دا، که ئیستا بۆ هه تاهه تایی به رانبه ری بیباک بووم. بۆ
یه که مجار، دوا ی ماوه یه کی گه لیک زۆر بیرم له دایکم
کرده وه. پیم وابوو تیده گه یشتم بۆچی له کو تایی ژیا نی
"هاوسه ریکی بۆ خوی گرتبوو، بۆچی ده یویست له
سه ره تا وه ده ست پیبکاته وه. له وئ، له ویش، له
چوارده وری ئه م خانه ی به سالآچو وانه یه که ژیا نی

لیده کوژایه وه، ئیواره وهک وچانیکی خه مبار بوو. ئەمه‌نده
 نزیک له مهرگ، ده‌بی دایکم تییدا هه‌ست به ئازادی بکات
 و ئاماده بیټ بو هه‌موو ژیان‌ه‌وه‌یه‌ک. هه‌یج که‌سی‌ک، هه‌یج
 که‌سی‌ک مافی ئەوه‌ی نه‌بوو له‌سه‌ری بگریی. منیش،
 هه‌ستم کرد ئاماده‌م بو هه‌موو ژیان‌ه‌وه‌یه‌ک. وه‌ک ئەوه‌ی
 ئەم توور‌ه‌یه‌یه مه‌زنه‌ منی له به‌دی پاک کرد بیته‌وه، به‌تالی
 کردبم له هیوا و ئومید، به‌ران‌به‌ر به‌م شه‌وه پر له نیشانه
 و ئەستیره، بو یه‌که‌مجار خۆم بو بیباکییه ناسکه‌که‌ی ئەم
 جیهانه ده‌کرده‌وه. به‌پیشاندانی ئەم جیهانه که به‌من
 ده‌چی، سه‌ره‌نجام ئەمه‌نده براده‌ران‌یه له‌گه‌لم، هه‌ستم کرد
 به‌خته‌وه‌ر بوومه و ئیستاش به‌خته‌وه‌رم. بو ئەوه‌ی
 هه‌موو شتی‌ک باش بکه‌ویته‌وه، بو ئەوه‌ی هه‌ست به
 ته‌نیایی نه‌که‌م، ئەو خۆزگه‌یه‌م بو ماوه‌ته‌وه له‌ رۆژی
 له‌داردانم بینه‌ریکی زۆر هه‌بیټ و به‌هاوار و رقه‌وه
 پیشوازیم لیبکه‌ن.

